

APOSTOLI JAAKOBIN KIRJE

Sisällysluettelo

Johdanto	2
Apostoli Jaakobin kirje; luku 1	5
Apostoli Jaakobin kirje; luku 2	23
Apostoli Jaakobin kirje; luku 3	38
Apostoli Jaakobin kirje; luku 4	48
Apostoli Jaakobin kirje; luku 5	61
Opettajat	83
Vannominen	88

Johdanto

"Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle. Riemuitkaatte!" 1:1

Kuka on tämä apostoli Jaakob?

Kysymykseen voi tulla kolmekin eri vaihtoehtoa. Jaakob, Alfeuksen poika, joka mainitaan lueteltaessa apostoleita, ja joka on sama joka mainitaan Mark.15:40 Jaakob nuorempi. Hän ei ollut kovin keskeisellä paikalla Jerusalemin seurakunnassa, joten tuskin on kirjoittanut tätä kirjettä. Näkyvällä paikalla sen sijaan oli Sebedeuksen poika Jaakob, Johanneksen veli, joka kärsi marttyyrikuoleman jo vuonna 44. Jaakob, Kloopaan poika, joka on sama kuin Jaakob, Alfeuksen poika. Ainoa todellinen vaihtoehto on Jaakob, Herran veli ja apostoli Juudaan veli, joka on tämän kirjeen kirjoittaja.

Kirjeen ajankohta on hyvin varhainen noin vuosina 44-50, mutta joka tapauksessa ennen hänen marttyyrikuolemaansa vuonna 64 eli samana vuonna, jonka apostoli Pietarikin koki keisari Neron vainoissa. Apostoli Jaakobin kirje on Uuden Testamentin vanhin kirjoitus ja on syntynyt hyvin varhain. Apostoli Jaakob esittäytyy Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelijana. Aluksi Herramme, Jeesus Kristus tervehtii seurakuntaa ja kahtatoista hajallaan asuvaa sukukuntaa - Riemuitkaatte! Jerusalemin seurakunnan johtajana apostoli Jaakob joutui kosketuksiin Rooman valtakunnan eri osissa asuvien messiaanisten juutalaisten kanssa, varsinkin suurten juhlien aikana. Silloin kokoon runsaasti messiaanisista juutalaisista juhlille ja siksi hän kirjoittaa juuri hajalla asuville sukukunnille.

Aluksi Jaakob muiden veljiensä tavoin epäili Herran Jeesuksen messiaanisuutta. Mutta kohdattuaan ylösnousseen Vapahtajan, hänkin liittyi niiden joukkoon, joka Herran taivaaseen astumisen jälkeen kokoontui yläsaliin rukoilemaan ja odottamaan Pyhän Hengen lupausta. Apostoli Jaakobista tuli Pietarin ja Johanneksen ohella yksi Jerusalemin seurakunnan pylväistä. Kun apostoli Pietarin oli vuonna 44 lähdettävä maanpakoon, Jaakobista tuli Jerusalemin seurakunnan johtaja. Hän johti myös apostolien ja vanhinten kokousta, josta ratkaistiin kysymys pakanoiden kohdalla ympärileikkausriita-asia.

Apostoli keskittyy kirjeessään käytännön uskon elämään, ja siinä esitetään voimakkaasti eettisiä ja moraalisia vetoamuksia. Kirje ei ole tavanomainen kirje, vaan pikemminkin saarna, kirjeen muotoinen kehotuskirjoitus. Kirje muistuttaa jossakin määrin Herramme vuorisaarnaa ja profeetta Aamoksen julistusta.

Kirje käsittelee jokapäiväisiä arkisia kysymyksiä. Aluksi puhutaan uskovia kohtaavista moninaisista ahdistuksista ja uskon koetuksista, jotka opettavat kärsivällisyyttä. Sitten muistutetaan, miten tärkeää on olla Sanan tekijä eikä vain sen kuulija.

Seurakunnassa ei saa tehdä eroa rikkaan ja köyhän välillä, vaan jokaisen tulee rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään ja osoittaa laupeutta veljilleen.

Apostoli varoittaa kielen synneistä ja kielellä ei saa kirotta, vaan sillä tulee päinvastoin siunata. Kateutta ja riitaa on vältettävä ja tavoiteltava sen sijaan ylhäältä tulevaa viisautta. Emme voi samanaikaisesti olla Jumalan ja maailman ystäviä. Siksi on pysyttävä lähellä Herraa, nöyryyttävä Hänen edessään ja etsittävä päivittäin Hänen johdatustaan rukoillen ja Sanaa tutkien.

Rikkaat eivät saa sortaa köyhiä, ja kärsivien tulee kestävinä odottaa Herran tulemusta. Sairastava kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran Nimessä. Syntiin langennut tunnustakoon tekonsa veljilleen, niin hän vapautuu, ja eksyneitä hoivattakoon rakkaudessa ja totuudessa.

Apostoli Jaakobin kirjeen lauseet ovat lyhyitä ja iskeviä. Ja se muistuttaa Salomonin viisauden kirjoja, joilla on yhtymäkohtia Sananlaskujen kirjaan ja Viisauden kirjaan.

Kirjeen kieli on hyvää kreikkaa ja hänen asemassaan oleva, jolla oli paljon yhteyksiä yli koko Rooman valtakunnan, oli hankkinut tavallista paremman kielitaidon.

Martin Luther ymmärsi jonkin aikaa väärin Jaakobin kirjeen ja nimitti sitä olkisaarnaksi, mutta muutti myöhemmin käsityksensä hänen opetuksestaan, koskien uskon ja tekojen suhdetta.

Paavalin ja Jaakobin opetuksessa ei ole mitään ristiriitaa, kunhan se vain oikein ymmärretään.

Paavali ja Jaakob käyttävät samoja sanoja eri merkityksessä. Puhuessaan vanhurskautuksesta Paavali tarkoittaa syntisen julistamista vanhurskaaksi uskosta Herraan Jeesukseen. Jaakobilla vanhurskaaksi tuleminen merkitsee sitä, että Jumala tunnustaa Hänen edessään oikein elävän uskovan vanhurskaaksi. Paavali tuomitsee kuolleet teot ja Jaakob kuolleen uskon. Usko ilman tekoja on kuollutta uskoa ja teot ilman uskoa on kuolleita tekoja.

Paavalin ja Jaakobin kirjeen sisältö ei ole ristiriidassa keskenään, vaan ne täydentävät toisiaan.

"Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.

Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." 3:17-18

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käännösajatus

1:1 *"Freude zuvor!* Luther 1540

"..kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle. Riemuitkaatte!"
Biblia

1:2 pelkkänä ilona - *sulana riemuna*

1:8 kaksimielinen ~ ailahteleva

1:17 *" , bei welchem ist keine Veränderung noch Wechsel des Lichtes und der Finsternis."* Luther 1540

" , ei vaihteen varjoa" - " , eikä valkeuden ja pimeyden

vaihtelua." Raamattu 1913; Biblia

- 2:14 ~ "Ei kaiketi (se) usko voi häntä pelastaa?"
laupeus - usko; myös usko ilman laupeuden tekoja on kuollut
- 2:24 "So sehet ihr *nun*, daß.." Luther 1540
"Te näette *siis*, että.. " Novum Testamentum; Biblia
- 4:4 avionrikkojat - huorintekijät Novum Testamentum; Biblia
- 4:5 pannut - asetti
- 4:7 Perkele - on kielessämme vanha balttilainen lainasana, joka tulee venäjän kirosanasta perus ja on muinaisvenäjässä tarkoittanut ukkosen epäjumalaa, kuten liettuankielen perkunas ja muinaispreussin percunis. Vanhassa tanskan kielessä se oli perskild ja ruotsin murteissa pärkel ja pärkkel. Viron pörgu tarkoittaa helvettiä.
Latinan ja kreikan sanat dia`bolus ja dia`bolos tarkoittavat syyttäjää ja panettelijaa.
Kirosana perkele tulisi siis korvata virallisella suomenkielen sanalla - *paholainen*.
- 5:3 Kesef (Hebr.) - raha, hopea
- 5:5 ~ ".. syötelleet (niinkuin) teurastuspäivänä."
- 5:6 "*und er hat euch nicht widerstanden.*" Luther 1540
", joka ei ole teitä vastaan ollut." Raamattu 1888
- 5:7 syksyisen ja keväisen sateen.
- 5:11 "*..ja Herran hänelle antaman lopun te olette nähneet, sillä Herra on laupias ja armahtavainen.*" Raamattu 1913; P.I.J. Kurvinen Raamatun k.k. 1910
- 5:15 pelastaa - parantaa, vapauttaa, auttaa ja kuvaa hyvinvointia sekä terveyttä
- 5:17 Elias - Elia
"Elia war ein Mensch gleich wie wir; und er betete *ein Gebet*, daß"
"ja hän rukoili *rukouksen*, ettei sataisi;" Luther 1540
- 5:20 Joissakin käsikirjoituksissa on vielä aivan lopussa viimeisenä:
"Jaakobin kirje", ja se tulisi päättää eli sinetöidä lopuksi totuuden sinetillä - *Amen*

Apostoli Jaakobin kirje; luku 1

Tervehdys kahdelletoista sukukunnalle; 1:1
 Uskon kestävyys koetuksissa; 1:2-8
 Köyhyys ja rikkaus; 1:9-11
 Jumalalta tulee kaikki todellinen hyvä; 1:12-17
 Sanan kuulijan tulee olla myös sen tekijä; 1:18-27
Kallistus - korjattu teksti

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Tervehdys kahdelletoista sukukunnalle; 1:1

"Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle." 1:1

1:1 *"Freude zuvor!* Luther 1540

"..kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle. Riemuitkaatte!"
 Biblia

Herramme tervehtii aluksi hajallaan asuvaa kahtatoista sukukuntaa - Riemuitkaatte!

Uudessa Testamentissa mainitaan useampikin Jaakob nimistä miestä:
 Sebedeuksen poika, Alfeuksen poika ja Herran Jeesuksen veli apostoli Jaakob. Herralla Jeesuksella oli siis neljä veljeä ja kaksi sisarta. Tämän kirjeen kirjoittaja on siis ehdottomasti viimeksi mainittu Herran ja Juudaan veli apostoli Jaakob. Hän oli hyvin arvovaltainen ja johtava apostoli juutalaisten keskuudessa. Hän oli myös Jerusalemin seurakunnan paimen. Herra Jeesus ilmestyi hänelle ylösnousemuksensa jälkeen. Kolme vuotta kääntymisensä jälkeen Paavali meni tapaamaan häntä Jerusalemiin. Jerusalemissa apostolien ja vanhinten kokouksessa toimi Jaakob neuvotteluiden johtajana ja seurakunta hyväksyi hänen ratkaisuehdotuksensa, koskien uskon tulleiden pakanoiden kysymystä ympärileikkauksesta.

Kirje on kirjoitettu hyvällä kreikankielellä ja se on osoitettu messiaanille juutalaisille, jotka uskoivat Herraan Jeesukseen Messiaana.

Rooman valtakunnassa hajaannuksessa asuvat juutalaiset olivat tottuneet saamaan ohjeita ja neuvoja Jerusalemissa hengellisissä kysymyksissä, joten heille oli luonnollista ottaa vastaan niitä apostoli Jaakobilta. Ja koska hän asui Jerusalemissa, josta Jumalan valtakunnan evankeliumi oli lähtenyt, hän joutui varsinkin suurten juhlien aikaan kosketuksiin maanmiestensä kanssa, jotka olivat kotoisin Rooman valtakunnan eri tahoilta.

"Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Hänestä; niin ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita ottamaan Häntä kiinni.

Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja sitten Minä menen pois Hänen tykönsä, joka on Minut lähettänyt.

Silloin te etsitte Minua, mutta ette löydä; ja missä Minä olen, sinne te ette voi tulla."

Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme

voi löytää Häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia?" Joh.7:32-35
 "Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi. Mutta muita apostoleja minä en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen." Gal.1:18-19

Uskon kestävyys koetuksissa; 1:2-8

"Veljeni, pitäkää *sulana riemuna*, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset.

Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.

Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee.

Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa, kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään." 1:2-8

"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin," 1:2 pelkkänä ilona - *sulana riemuna*; on täyteläisempi käänös ja tekstin värisävyyden paremmin sopiva ilmaisu; vrt. sula hyvyys, sula laupeus jne. Kiusaukset, koetukset - Kun niihin suhtaudutaan oikealla tavalla, ne koituvat siunaukseksi, vaikka ne sillä hetkellä saattavatkin tuntua raskailta. Sen ajan uskovat kokivat moninaisia kiusauksia ja uskon koetuksia, ja siksi apostolin täytyi rohkaista heitä, etteivät he menettäisi toivoaan.

Koetukset olivat myös osoituksena siitä, että he olivat todellisia ja aitoja Jumalan lapsia.

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu."

Room.5:1-5

"tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä." 1:3

Uskovan tulee olla iloinen koetuksissa, ei sen johdosta. Koetuksen hedelmä on kärsivällisyys ja kestävyys, joka on kaikille tarpeen.

Apostoli tahtoi heidän ymmärtävän, että se alituinen paine, jossa he

Rooman vainojen johdosta joutuivat elämään, koetteli heidän uskonsa. Tämä

opetti heille kärsivällisyyttä ja antoi heille rohkeutta. Sen tähden heidän tuli pitää ankariakin koetuksia tervetulleina.

"Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoka kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä." 1.Piet.1:6-7

"Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset." 1:4

Täydellisyyttä ei ole mahdollista saada hetkessä. Kysymys on hengellisestä kasvamisesta, jota ei tapahdu ilman uskon koetuksia ja niiden kautta saatavaa kestävyttä. Se on käytännöllistä muuttumista, jossa uskova saa Jumalan avulla hengellistä ja moraalista voimaa vastustaa kiusauksia.

Laudikean seurakunnalta puuttui tulessa puhdistettu kulta, joka oli uskon kestäväisyys koetuksissa. Herramme antoi esimerkin kärsimyksistä ja oliko se sairaus? Eipä suinkaan!

Uskon tiellä on risti; kieltäytyminen, kärsimys, eikä pistin ole mikään sairaus. Kyllä sitä ristiä ja pistintä tässä pahassa maailmassa on kyllin. Ei sitä tarvitse sairaudella kouluttaa, kyllä se höylää, kun tuot väräsi esille, niin kyllä se tämä paha maailma pitää huolen, että pistintä riittää!

Katso, kuinka suuri Herra Jeesus on! Uskovan elämässä ei koskaan, eikä milloinkaan tule sellaista hetkeä, ettei hän siitä selviydy Herran armon avulla, muistakaamme tämä hengellinen tosiasia!

Usko on ajaton ja rajaton ja kaikki on mahdollista sille, joka uskoo! Kristus usko on aivan sama olemukseltaan kuin Jumala. Sillä ei ole alkua eikä loppua. Jos astelemme Herran Jeesuksen askelissa ja Jumalan Sanan ollessa kraniittina jalkamme alla, niin ei koskaan aika, eikä odotus ole pitkä.

"Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan." 1:5

"Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi." Snl.19:20

On ihmisiä, jotka loukkaantuvat, kun heiltä tullaan pyytämään jotakin. Vaikka he antaisivatkin sen, mitä heiltä pyydetään, he tekevät sen vastahakoisesti ja nuristen. Tällaisen suhtautumisen vuoksi toisten on vaikea lähestyä heitä. Jumala ei ole kitsas, vaan on auliisti avannut molemmat kätensä antamaan kaikille sulasta armosta lahjana.

Tässä tarkoitettu viisaus on ennen kaikkea sitä, mitä tarvitaan jakeessa 4 mainitun päämäärän saavuttamiseen, käytännön kykyä elää oikein. Tätä viisautta meidän tulee anoa Jumalalta, sillä se on lähtöisin ylhäältä. Jumala antaa sitä mielellään, alttiisti ja soimaamatta kaikille. Kuningas Daavid rukoili: "Opetä meitä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen." Ps.90:12

"Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa, ja Jumala sanoi: "Ano, mitä tahdot, että Minä sinulle antaisin". Salomo vastasi: "Sinä olet tehnyt suuren laupeuden palvelijallesi, minun

isälleni Daavidille, koska hän vaelsi Sinun edessäsi totuudessa ja vanhurskaudessa sekä vilpittömällä sydämellä Sinua kohtaan. Ja Sinä olet säilyttänyt hänelle tämän suuren laupeuden ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellansa, niinkuin on laita tänä päivänä.

Ja nyt, Herra, minun Jumalani, Sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi minun isäni Daavidin sijaan; mutta minä olen kuin pieni poikanen: en osaa lähteä enkä tulla.

Ja palvelijasi on keskellä Sinun kansaasi, jonka olet valinnut, niin monilukuista kansaa, että sitä ei voi laskea eikä lukea sen paljouden tähden.

Anna sentähden palvelijallesi kuuliainen sydän tuomitakseni Sinun kansaasi ja erottaakseni hyvän pahasta; sillä kuka voi muuten tätä Sinun suurta kansaasi tuomita?"

Herralle oli otollista, että Salomo tätä anoi.

Ja Jumala sanoi hänelle: "Koska sinä anoit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä kuullaksesi, mikä oikein on, niin katso, Minä teen, niinkuin sanot: katso, Minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi.

Ja lisäksi Minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei koko elinaikanasi ole kuningasten joukossa oleva sinun vertaistasi.

Ja jos sinä vaellat Minun teitäni, noudattaen Minun säädöksiäni ja käskyjäni, niinkuin sinun isäsi Daavid vaelsi, niin Minä suon sinulle pitkän iän." 1.Kun.3:5-14

"Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee." 1:6

Se, joka uskoo, on kuuliainen Herralle ja on tietoinen siitä, että hän tarvitsee sitä mitä rukoilee tosissaan. Hän ei epäile tarvettaan ja on luja luottamus Jumalaan, että Hän tahtoo auttaa. Siksi hänen rukouksessaan on voimaa. Tämä uskonrukous merkitsee myös luottamusta Häneen, joka on voimallinen auttamaan. Tämä on koko uskonrukouksen ydin.

"Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan.

Totisesti Minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi, *minkä hän sanoo*. Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.

Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa anna anteeksi teidän rikkomuksianne." Luther 1540; Biblia

Mitä on usko?

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Hebr.11:1

Usko sanoo itsestään kaiken, minkä Jumalan Sana sanoo, sillä usko Jumalaan on yksinkertaisesti uskoa Hänen Sanaansa. Se on ehdotonta ja varmaa, ei huitusen varassa. Se on luottamusta Jumalan lupauksiin ja

varmuutta näkymättömän todellisuudesta. Todisteena tästä näkymättömästä todellisuudesta on näkyvä maailma ja Hänen Sanansa. Sinun täytyy ensin uskoa ja sitten tulet saamaan sen. Päänusko, älyllinen hyväksyminen: "Tiedän, että Jumalan Sana on totta. Tiedän, että Jumala on luvannut parantumisen, mutta jostain syystä en saa sitä, en pysty ymmärtämään sitä". Todellinen usko Jumalan Sanaan sanoo niin, silloin se on totta. Minulla on se nyt (usko), vaikka en vielä sitä näekään.

"Mutta rukoukseni ei ole vielä toteutunut." Jos rukouksesi jo olisi toteutunut, silloin sinun ei tarvitsisi uskoa siihen, sillä silloin sinä jo tietäisit sen. Sinun täytyy ottaa uskonaskel eli ojentautuminen päästäksesi tietämiseen asti. Liian monet ihmiset haluavat ensin nähdä kaiken tapahtuvan ja uskoa vasta sitten. Meidän on kuitenkin uskottava, että Jumalan Sanan lupaukset kuuluvat meille ja vasta sitten ne tulevat todeksi, eli saaminen tulee uskomisen jälkeen. Herra Jeesus sanoi yksinkertaisesti, että meidän on uskottava saaneemme sen, mitä anomme, ennen kuin voimme sen saada. "niin se on teille tuleva" - sen jälkeen kun uskotte, että Hän on kuullut rukouksenne.

Ensin omistetaan ja luotetaan vakaasti, mitä Sana sanoo esimerkiksi parantumisestani. Jos jään paikalleen vaikeroimaan ja nurisemaan, että kaikki oireeni olisivat yhtä uskoni kanssa, niin siitä seuraa epäonnistuminen, sillä usko on todiste siitä, mitä emme näe luonnollisilla silmillä. Luonnollista ihmistä ohjaa sen kaikki langenneet aistit, mutta usko lepää sen sijaan iankaikkisella Jumalan Sanan Kalliolla. Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut ja uskoi Sanan mukaan ja tunnusti; minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää ja Jumalalle on kaikki mahdollista.

"Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet." 1.Joh.5:13-15

"Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa, kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään." 1:7-8 Jumala ei voi antaa mitään sille, joka välistä kääntyy Hänen puoleensa ja välistä pois Hänestä, sellaiselle, joka on kaksimielinen ja ailahteleva. Miten sellainen voisi saada jotakin Jumalalta? Tosin hän on rukoillut, mutta hän epäilee, eikä sen tähden voi ottaa vastaan sitä ja uskoa, mitä on anonut. Epäilevä armon kerjäläinen ei pidä kättään ojolla niin kauan, että Jumala voisi antaa siihen jotakin, siksi käännä töppelösi ylöspäin. Vika ei ole antajassa, vaan häilyvässä rukoilijassa.

Kaksimielinen ~ ailahteleva on kirjaimellisesti mies, jolla on kaksi mieltä - ei ole varma mistään, vaan pienikin tuuli saa hänen tahtonsa kääntymään sinne ja tänne. Hän muuttaa mieltään vähän väliä, eikä koskaan ole tyytyväinen. Luonnollisesti hän ei silloin luota myöskään Jumalan

lupauksiin ehyellä sydämellä. Tässä on se vaara, että silloin ihminen jää epäuskon ja uskon rajamaille horjumaan sinne ja tänne ja on silloin kaikkien tuulten riepotelletavana.

"Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room.4:16-22

Köyhyys ja rikkaus; 1:9-11

"Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään, mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niinkuin ruohon kukka. Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakastuva retkillänsä." 1:9-11

"Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään, mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niinkuin ruohon kukka." 1:9-10
 Köyhä ja nöyrä uskova voi kerskata Kristuksen rististä ja siitä autuaasta toivosta, joka häntä odottaa taivaassa. Jumalan lapsena hän on Jumalan perillinen ja Herran Jeesuksen Kristuksen kanssaperillinen. Sen sijaan, että hän valittaisi kurjuuttaan ja huokailisi taakan alla, hänellä on syytä riemuita hengellisestä rikkaudesta Kristuksessa. Kristillisuus antaa alhaisellekin ja vähäpätöiselle uskovalle uuden oman armontunnon.

Rikkaalla on suurempi vaara ja kiusaus kääntyä pois Jumalasta ja luottaa itseensä kuin köyhällä. Hänen tulee muistaa, ettei Jumala katso henkilöön, ja että me kaikki olemme samaa tomua. Maallinen rikas ei saa kuvitella saavansa toisenlaista kohtelua, vaan hänen on astuttava toisten Jumalan armosta pelastettujen joukkoon.

Vertaaminen ruohon kukkaan, muistuttaa rikastakin siitä, miten lyhyt ja epävarma hänenkin elämänsä on.

"Sillä meidän elämämme on varjo, joka menee ohitse, ja kun loppumme on tullut, ei palautusta enää ole; sillä siihen on painettu sinetti, eikä kukaan sitä muuta." Viis.2:5

"Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta, kasvaa kuin kukkanen ja lakastuu, pakenee kuin varjo eikä pysy." Job.14:1-2

"Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho, hän kukoistaa niinkuin kukkanen kedolla.

Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne." Ps.103:15-16

"Kahta Minä sinulta pyydän, älä niitä Minulta koskaan kiellä, kuolemaani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani Nimeä vastaan." Snl.30:7-9

"Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakastuva retkillänsä." 1:11
Maallinen rikkaus kuihtuu kuin ruoho, mutta hengelliset aarteet kestävät ikuisesti. Rikas kuolee, mutta Herraan luottavia odottaa kerran katoamaton perintö ja he saavat kirkkauden kuihtumattoman seppeleen. Kun näin on asia, niin on mielettöntä panna turvansa epävarmaan rikkauteen ja ajallisiin, katoaviin asioihin.

"Ääni sanoo: "Julista!" Toinen vastaa: "Mitä minun pitää julistaman?"
Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa.
Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme Sana pysyy iankaikkisesti." Jes.40:6-8

"Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi Hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön".
Mutta Hän vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on Minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"
Ja Hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi".

Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'
Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.
Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mielettöm, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'
Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." Luuk.12:13-21

Jumalalta tulee kaikki todellinen hyvä; 1:12-17

"Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat!
Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä Hän ketään kiusaa.
Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.
Älkää eksykö, rakkaat veljeni.

Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, eikä valkeuden ja pimeyden vaihtelua." 1:12-17

"Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat!" 1:12

Niin kuin vainotkin, samoin myös kiusaukset johtavat autuuteen, jos uskova pysyy lujana loppuun asti. Apostoli korostaa, että koetukset vaihtuvat lopussa ikuiseen autuuteen.

Stefanos (kreik.) - kruunu, seppele annetaan uskollista ja vanhurskaasta kilvoituksesta ja oikean Jumalan lauman kaitsemisesta.

Raamatussa mainitaan erilaisia kruunuja; kultakruunu, kunnian kruunu ja Herramme orjantappurakruunu. Kruunuja ja seppeleitä käytettiin monenlaisissa tilaisuuksissa mm. juhlissa ja häissä.

"Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat." 2.Tim.4:6-8

"Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, Ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen." 1.Piet.5:1-4

"Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, *paholainen* on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin Minä annan sinulle elämän kruunun." Ilm.2:10

"Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä Hän ketään kiusaa." 1:13 Jumala ei ketään kiusaa syntiin. Sellainen ei koskaan ole lähtöisin Jumalasta, vaan ihmisen omasta langenneesta, syntisestä luonnosta. Jos Jumala voisi houkutella pahuuteen, se merkitsisi, että Hän arvostaa paha - täysin mahdotonta! Jumala ei ole pahan kiusattavissa, ja siksi Hän ei myöskään houkuttele toisia pahuuteen.

Apostoli vastustaa voimakkaasti sitä käsitystä, että Jumala olisi syypää meidän harha-askeleisiimme, koska Hän on luonut meidät tällaisiksi kuin me olemme. Olemme siis itse vastuussa teoistamme.

"Vaun jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee;" 1:14

Tämä on synnin suuri syy, ihmisen oma himo on siinä suhteessa liikkeelle paneva voima. Paholainen ei saa meitä tekemään syntiä, ellei meillä itsellä ole halua siihen. Sisäinen veto pahaan aiheuttaa kiusauksen.

Sana jokaista, osoittaa, että meissä kaikissa on pahoja himoja ja ne ovat valmiina näyttäytymään tekoina. Ihmisen tahtoon vaikuttamaan päässyt paha himo saa aikaan synnin.

Pyhän Hengen eräs päätehtävistä on osoittaa maailmalle todeksi synti, vanhurskaus ja tuomio, siksi Herran omien on varoitettava synnin seuraamuksista. Meidän on peljättävä enemmän syntiä, kuin sen seuraamusta kuolemaa.

"Älä syö pahansuovan leipää äläkä himoitse hänen herkkujansa. Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän menettelee: hän sanoo sinulle: "Syö ja juo", mutta hänen sydämensä ei ole sinun puolellasi. Syömäsi palan sinä olet oksentava, ja suloiset sanasi sinä tuhlasit turhaan." Snl.23:6-8

"Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse". Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut. Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta. Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylen määrin synnilliseksi käskysanan kautta." Room.7:7-13

"kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman." 1:15
Tässä on mojova kuvaus synnistä. Ensin ihminen leikkii synnillä, mutta kun osat vaihtavat paikkaansa eli synti leikkii ihmisellä, on hän synnin orja. Nyt paha himo on ottanut ihmisen tahdon valtaansa. Se on tullut raskaaksi, hedelmälliseksi eli teoksi, josta tuloksena on synnin rikkomus, josta ihminen ei enää voi omin avuin vapautua. Synti - merkitsee osua harhaan, erehtyä, joutua harhateille. Siksi seuraavassa jakeessa varoitetaan voimakkaasti: Älkää eksykö!
Synti ilmaisee eron sen välillä, millainen ihminen on ja millainen hänen oikeastaan pitäisi olla. Synti erottaa ihmisen Jumalan yhteydestä.

"Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!
Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?
Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!

Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.
Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat

vanhurskaudesta.

Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.

Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:15-23

"Älkää eksykö, rakkaat veljeni." 1:16

Kadotuksen ensimmäinen periaate on, ole itsesi herra. Tämän apostolin kehotuksen vastakohtana on Jeesuksen Herraksi tunnustaminen, joka on Hänen kunnioittamista, palvelemista, tunnustamista ja tottelemista. Itsensä pettää se, joka luulee voivansa elää synnissä, kokematta sen seurauksia ja joka luulee voivansa kylvää niittämättä ja joka sanoo, ettei hänellä ole syntiä, ja että väärät voivat periä taivasten valtakuntaa. Synti on hulluuden huippu. Älkää eksykö!

Siksi apostoli varoittaa uskovia hyvin voimakkaasti synnistä - älkää eksykö, rakkaat veljeni!

Synnin lähtökohtana on aina epäusko, niin kuin alkulankeemuksessa; sanoiko Jumala todella niin! Synti aiheuttaa ensin ihmisessä mielen jakautumisen ja lopuksi jaettu sydän tuhoaa ihmisen persoonallisuuden, josta seuraa synnissä rypeminen ja kerran tuho. Siksi mikään ei ole niin epäjohdonmukaista kuin epäusko!

Ihminen, joka elää synneissään, elää hullun elämää. Sen panssarikilpenä on Jumalan olemassa olon kieltäminen. Sen eksyttävänä oppina on vanhurskaan elämän muuttaminen synnissä rypemiseksi ja sen elämän tavan puolustamiseksi. Synti on järjetön palvelija ja keho isäntä! Ja missä järjen valo on sammunut, on vain jäljellä eläin.

Jumalan Poika ei tullut meitä pelastamaan synneissä, vaan synneistä!

Uskonnollisen maailman riettauden eksytys ja oman lihan himon eksytys on lopunajan suurimpia eksytyksiä. Ja koska kaikki uskovan ympärillä on menossa ihan eri suuntaan kuin hän; ja koska kaikki tähtäävät eri tarkoitukseen, kuin uskovan tarkoitusperät, niin maailma on jatkuvasti takertumassa uskovaan vetääkseen tämän mukana yhteiseen kurimukseen. Jumalasta luopunut ihminen ei voi voittaa syntiä, ei paholaista, eikä minkäänlaista maailmallisia himoja. Ne voitetaan vain Jumalan armossa ja armosta ja Pyhän Hengen avulla.

Lopunajan tuntomerkki ei ole maailman parantuminen, vaan seurakunnassa luopumus. Seurakunnan luopumus tarkoittaa sekä oppia, että elämää, jossa isät ovat ensin hyljänneet opin ja lapset perässä moraalin.

Epäusko on syntisten himojen ja tapojen noudattamista ja epäusko tekee uskovan toimintakyvyttömäksi. Älkää eksykö, rakkaani!

"Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkajat, ei hekumoitsijat eikä miehimyset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä." 1.Kor.6:9-11

"Ja tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei Hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettemme emmekä tee totuutta.

Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme Hänet valhettelijaksi, ja Hänen Sanansa ei ole meissä." 1.Joh.1:5-10

"Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa." 1:17 "*bei welchem ist keine Veränderung noch Wechsel des Lichtes und der Finsternis.*" Luther 1540

"*, ei vaihteen varjoa" - ", jonka tykönä ei ole muutosta, eikä valkeuden ja pimeyden vaihtelua.*" Raamattu 1913; Biblia

Apostoli on opettanut ja varoittanut seurakuntaa, ettei pahuus koskaan ole lähtöisin Jumalasta, sillä Hän asuu valkeudessa, eikä Hänessä ole mitään pimeyttä.

Nyt hän sanoo, että kaikki todellinen hyvä tulee Jumalalta. Jumala on valkeuden lähde, niin näkyvässä, näkymättömässä, moraalisisessä ja hengellisessä maailmassa.

Anti ja lahja - yleensä anti kuvaa itse antamisen toimitusta, kun taas lahja on se, mitä annetaan, mutta tässä yhteydessä ne tarkoittavat lahjoja. Lahja on kuitenkin voimakkaampi sana ja sisältää ajatuksen täydellisyydestä. Kukaan ei voi ottaa taivaasta mitään, ellei sitä hänelle anneta. Hän antaa kaiken lahjana sulasta armosta.

Kallisarvoin lahja, mitä Jumala voi antaa syntiselle ihmiselle, on Herra Jeesus, joka on kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen ja Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Pelastuksen tie ei ole ihmisen tie ja löytäminen ihmisen maasta Jumalan tykö. Pelastuksen tie on Jumalan tie taivaasta ja Jumalan löytäminen ihmisen tykö. Löytäjä on Jumalan Poika, joka jo ennen ikuisia aikoja näki ihmisen, näki hänen pelastuksensa ja sitten; kukas meistä muuten on myynyt kaiken! Ei kukaan. Hän jätti kaiken ja osti pellon, maailman.

Me olemme uuden liiton lapsia ja armon alla. Armon alla olo on, että et ole ansainnut esimerkiksi parantumista, et ole kyllin hyvä, niin saat sen armosta. Kelpaako armo?

Profeetta Daniel rukoili muinoin sanoen: "Annamme rukoustemme langeta Sinun eteesi, emme omaan ansioomme, vaan Sinun suureen armoosi luottaen." On se jotakin valtavaa mitä saa, mitä ei ole ansainnut ja siihen loppuu laskeminen. Annettu rakkaus on ainoa pysyvä rakkaus.

"Tee siis sovinto ja elä rauhassa Hänen kanssaan, niin saavutat onnen. Ota opetusta Hänen suustaan ja kätke Hänen Sanansa sydämeesi.

Kun palajat Kaikkivaltiaan tykö, niin tulet raketuksi, jos karkoitat vääryyden majastasi kauas, viskaat kulta-aarteesi tomuun ja Oofirin

kullan joen kivien joukkoon.

Jos Kaikkivaltias tulee sinun kulta-aarteeksesi, sinun hopeaharkoiksesi, silloin on ilosi oleva Kaikkivaltiaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen.

Kun rukoulet Häntä, niin Hän kuulee sinua, ja sinä saat täyttää lupauksesi.

Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu, ja sinun teillesi loistaa valo. Jos tie painuu alaspäin, niin sinä sanot: 'Ylös!' ja Hän auttaa nöyrtyväistä.

Hän pelastaa senkin, joka ei ole viaton; sinun kättesi puhtauden tähden hän pelastuu." Job.22:21-30

"Niin Samarian nainen sanoi Hänelle: "Kuinka Sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit Häneltä, ja Hän antaisi sinulle elävää vettä."

Nainen sanoi Hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä Sinulla sitten on se elävä vesi?

Et kai Sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota Minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka Minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään". Joh.4:9-14

Sanan kuulijan tulee olla myös sen tekijä; 1:18-27

"Tahtonsa mukaan Hän synnytti meidät totuuden Sanalla, ollaksemme Hänen luotujensa esikoiset.

Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.

Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan Sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa.

Mutta olkaa Sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne.

Sillä jos joku on Sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli.

Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.

Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.

Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." 1:18-27

"Tahtonsa mukaan Hän synnytti meidät totuuden Sanalla, ollaksemme Hänen luotujensa esikoiset." 1:18

Totuuden Sana on Jeesus Kristus - evankeliumin sanoman ydin. Tällä armon Sanalla Jumala on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon. Valkeuksien Isä on myös meidän Isämme, jonka tykönä ei ole valkeuden ja pimeyden vaihtelua.

Ollaksemme Hänen luotujensa esikoiset - Tämä kertoo, että olemme ja kuulumme Herralle ja olemme tämän saaneet uudestisyntymisessä. Seurakuntaruumiin Pää ja ruumis kuuluvat yhteen ja esikoisuus kertoo vielä sen, että Hänen luomistekonsa tulevat jatkumaan. Ennen kaikkea se kirjaimellisesti tarkoittaa sitä, että jokainen Herran oma, joka kuuluu Hänen ruumiiseensa, tulee saamaan uuden ruumiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Seurakunta on Hänen mestariteoksensa! - Mikä valtava Jumalan luomisteko!

Jokaisesta ihmisestä ja eläimistä ensimmäinen syntynyt kuului Herralle ja esikoisella oli perheessä arvo- ja valta-asema heti isän jälkeen. Jumalan Poika on esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Tähän sisältyy Hänen ehdoton ennalta olo, Hänen korkea asema ja täydellinen herruus yli kaiken luomakunnan, sekä Hänen kiistaton perintö- ja omistusoikeus siihen. Koko maailman luomisen ja hallinnan perustana olevat lait sekä tarkoitukset ovat Hänessä ja vaikuttavat Hänen kauttaan. Hän on esikoinen kuolleista nousseitten joukossa ja Hänen ylösnousemuksensa on myös alku kaikkien muidenkin ihmisten ylösnousemukseen.

Kun Hän nousi ylös kuolleista, niin Hän Isän edessä heilutti Vanhan Testamentin ilmoituksen mukaisesti Omer lyhteen eli esikoislyhteen, eli ne vanhan liiton pyhät, valittu joukko nousi myös Hänen esikoisjoukkona ylös kuolleista ja ilmestyivät monella pyhässä kaupungissa, Jerusalemissa. Omer lyhde eli esikoislyhde oli vanhan liiton päivinä ensimmäiseksi valmistuvasta sadosta, joka yleensä oli ohrasato, josta ylimmäinen pappi leikkasi esikoislyhteen ja heilutti uutisen Herran edessä. Ensimmäinen ylösnousemus kuvaa myös koko maan satoa, jolloin se korjataan Taivaallisen isän aittoihin, kun Hän tulee takaisin noutamaan kaikkia omiansa.

"Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi Henkensä. Ja katso, temppelein esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järjisi, ja kalliit halkesivat, ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat Hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle." Matt.27:50-53

Herran Jeesuksen tulemuksessa uskovat kirkastetaan ja he saavuttavat Hänen kaltaisuuden. Silloin Hän on oleva esikoisena monien veljien joukossa. Silloin myös kaikki Hänen omansa muodostavat taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlanjoukon ja seurakunnan. He nauttivat esikoisoikeuden autuutta.

Israel on Hänen esikoispoikansa kansana, mutta uuden liiton seurakunnassa on jokainen Hänen ruumiinsa jäsen esikoinen. Hän on seurakunnan Pää ja esikoinen ja siksi Hänen ruumiinsakin eli seurakunta on esikoisjoukko. Siksi on hyvin tärkeää, ettei kukaan Eesaun tavoin pitäisi halpana tätä esikoisoikeutta.

"Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasuunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet

kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön"; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästyneet ja vapisen"; vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlijoukon ja seurakunnan tykö, ja Tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasteen henkien tykö, ja uuden liiton Välimiehen, Jeesuksen tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri." Hebr.12:18-24

"Ja minä näin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja Hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu Hänen Nimensä ja Hänen Isänsä Nimi.

Ja minä kuulin äänen taivaasta ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikäänkuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat.

Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.

Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä Hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussa ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat." Ilm.14:1-5

"Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä." 1:19-20

Vain Jumalan Sana antaa meille tarvittavan todellisen tiedon ja avun. Meillä on kaksi korvaa ja yksi suu ja siksi meidän tulee kuulla Jumalan Sanaa. Tätä Sanaa meidän tulee kuulla (jae 19), ottaa se vastaan mielellään (jae 20) ja noudattaa sitä (jae 22).

Apostoli Jaakob palaa myöhemmin kielen synteihin luvussa 3.

"Jos herkeät, poikani, kuulemasta kuritusta, niin eksyt pois tiedon sanoista." Snl.19:27

"Tuo sydämesi kuritettavaksi ja korvasi taidon sanojen ääreen." Snl.23:12

Apostoli sanoo, ettei ihmisen viha voi mitenkään vaikuttaa sellaiselta, joka on Jumalan mielestä oikein. Viha ei voi koskaan johtaa siihen käytännön vanhurskauteen, jota Jumala odottaa meiltä.

On huomattava, että vihastuminen ja viha ovat kaksi eri asiaa ja samoin Jumalan pyhä viha.

"Muista käskyt, ja hylkää uhkauksesi lähimmäistä vastaan.

Muista Korkeimman liittoa, ja anna rikos anteeksi.

Vältä riitaa, niin monta syntiä jää takaperin.

Sillä vihainen ihminen saattaa kapinan, ja jumalatoimien sytyttää sekaannuksen hyväinkin ystävien välille, ja yllyttää ne toisen toistansa vastaan, joilla hyvä rauha on.

Kuin paljon puita on, silloin tuli enenee, ja kuin ihmiset uljaat ovat, niin viha tulee suuremmaksi. Ja jos ihmiset ovat rikkaat, niin viha tulee sitä väkevämmäksi; ja jos riita kauan pysyy, niin se sitä enemmän palaa." Siir.28:8-12

"Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää Hänen sielunsa kauhistuu: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta,

sydäntä, joka häijyjä juonia mieltii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken." Snl.6:16-19

"Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, paha tietä ja kavalaa suuta Minä vihaan." Snl.8:13

"Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suu kätkee väkivaltaa.

Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää rikkomukset kaikki. Joka salavihaa pitää, sen huulilla on valhe, ja joka parhausta levittää, on tyhmä." Snl.10:11-12,18

"Tietoa rakastaa, joka kuritusta rakastaa, mutta järjetön se, joka nuhdetta vihaa." Snl.12:1

"Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa." Snl.13:24

"Pikavihainen tekee hullun töitä, ja juonittelija joutuu vihatuksi. Pitkämielisellä on paljon taitoa, mutta pikavihaisen osa on hulluus." Snl.14:17,29

"Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan. Kova tulee kuritus sille, joka tien hylkää; joka nuhdetta vihaa, saa kuoleman.

Parempi vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa." Snl.15:1,10,17

"Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää, ja hänen vihansa vitsa häviää.

Irstaitten vaimojen suu on syvä kuoppa; Herran vihan alainen kaatuu siihen.

Älä rupea pikavihaisen ystäväksi äläkä seurustele kiukkuisen kanssa, että et tottuisi hänen teihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan."

Snl.22:8,14,24-25

"Vähätaitoinen ruhtinas runsaasti kiskoo, mutta väärän voiton vihaaja saa elää kauan." Snl.28:16

"Murhamiehet vihaavat nuhteetonta, oikeamielisten henkeä he väijyvät. Pikavihainen mies nostaa riidan, ja kiukkuinen tulee rikkoneeksi paljon. Joka käy osille varkaan kanssa, se sieluansa vihaa; hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään." Snl.29:10,22,24

"Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan Sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa." 1:21

Jotkut ovat ymmärtäneet apostoli Jaakobin väärin, siten että hän tarkoittaisi pelastuksen olevan inhimillisten ponnistusten, omien tekojen tulos. Sellaista ajatusta hän itse vastustaa voimakkaasti tässä jakeessa. Jumalan Sana, joka on meihin istutettu, voi pelastaa meidän sielumme. Jumalan istutusta tulee hoitaa Jumalan Sanan ohjeiden ja neuvojen mukaisesti.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että elämäntapamme olisi yhdentekevä asia. Apostoli on aina valmis muistuttamaan uskovia, miten välttämätöntä on harjoittaa uskoa käytännössä.

Hiljainen on nopea kuulemaan ja hidas puhumaan Jumalan edessä ja hän ei ole ensimmäisenä suuna päänä pitämässä puoliaan. Hän ei myöskään tee liian nopeita päätöksiä. Kun hän havaitsee itsessään sellaista, mikä muistuttaa pahuudesta ja saastaisuudesta, hän haluaa panna sen pois.

"Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista Hänen tykönsä, puhui Hän vertauksella: "Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahduttivat sen.

Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän."

Tämän sanottuaan Hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon".

Niin Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi.

Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntee Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

Vertaus on tämä: siemen on Jumalan Sana.

Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten *paholainen* tulee ja ottaa Sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.

Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan Sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiusauksen hetkellä luopuvat.

Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka Sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä." Luuk.8:4-15

"Mutta olkaa Sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne." 1:22

Jumalan Sana ei siis ole vain jotakin sinänsä mielenkiintoista ja ajatuksia herättävää, vaan se on sellaista elämän viisautta, joka tulee ottaa vastaan ja soveltaa käytäntöön. Jotkut olivat sitä mieltä, että pelkkä Sanan kuuleminen riitti. Jos niin olisi, niin eivätkö silloin ne suuret joukot, jotka olivat Herran ympärillä, olisi kaikki pelastuneita? Apostoli sanoo sellaisen ihmisten pettävän itseään.

Herran opetuslapsi on sellainen, joka laittaa saamansa opetuksen käytäntöön.

Autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan Sanan ja sitä noudattavat.

"Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä Minun Sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa Kalliolle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli Kalliolle perustettu.

Ja jokainen, joka kuulee nämä Minun Sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri." Matt.7:24-27

"Sillä jos joku on Sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli." 1:23-24

Edellä sanotun havainnollistamiseksi seuraa vertaus ihmisestä, joka on niin hajamielinen, että unohtaa jopa oman ulkonäkönsä! Hän katsoi itseään peilistä toisin sanoen Jumalan Sanan valossa ja hänen olisi pitänyt huomata esimerkiksi olevansa likainen, mutta se ei tehnyt häneen mitään vaikutusta. Hän ei myöskään toiminut siten kuin hänen näkemänsä olisi edellyttänyt, vaan unohti sen välittömästi.

Todennäköisesti tässä kuvattu henkilö alkoi ajatella muita asioita, niin että hän unohti kokonaan sen mitä peilistä näki. Jos hän olisi muistanut sen, hän olisi toiminut sen mukaan.

"Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään." 1:25

Katsoo teonsana ilmaisee tarkkaavaisuutta. Tässä ei ole vain peiliin vilkaisemisesta, vaan vapauden, täydellisen lain eli rakkauden lain läpikohtaista hengellistä tutkimista. Apostoli viittaa tällä Jumalan Sanaan, joka näyttää kuvan siitä vanhurskauden laista, jota Jumala on käskenyt meidän toteuttaa elämässämme Hänen armonsa avulla.

"Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi". Joh.8:31-32

"Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.

Sillä Hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainriikkoja.

Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi." Jaak.2:10-13

"Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha." 1:26 Jumalan palvelija kuvaa ihmistä, joka palvelee Jumalaa ja osoittaa kunnioitusta jumalallisia asioita kohtaan ja on tarkka suhteessa niihin. Kuningas Daavidillakin oli kerran ongelma, jumalaton ihminen, jolle hän ei voinut mitään, vaikka oli Herran kuningas. Hän toteaa Ps.39 - Minä pidän suustani vaarin, niin kauan kuin ongelma on edessäni eli jumalaton ja odotti Herran ratkaisua asiaansa.

"Veisuunjohtajalle; Jedutunin tapaan; Daavidin virsi.

Minä sanoin: "Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä tekisi. Minä pidän suustani vaarin ja suistan sen, niin kauan kuin jumalaton on minun edessäni." Ps.39:1-2

"Tulkaa, lapset, kuulkaa Minua: Herran pelkoon Minä teidät opetan.

Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen." Ps.34:12-15

"Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.

Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän rukouksiansa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."
Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään?"
1.Piet.3:10-13

"Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." 1:27
Puhdas ja tahraton korostavat uskovan elämän puhtauden välttämättömyyttä. Tällainen puhdas jumalanpalvelus edellyttää henkilökohtaista yhteyttä Jumalaan ja hädänalaisiin. Rakkaus ilmenee sanoina ja tekoina. Kukaan ei tule uskovaksi tekemällä hyvää, mutta kaikkien uskovien rakkauden velvollisuus on tehdä hyvää. Kristuksen Henki elää uskovassa ja hänen tulee tehdä Hänen tekojansa täällä maan päällä. Käydä katsomassa tarkoittaa huolehtimista ja huolenpitoa heikoimmista. "Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden." Matt.5:7

"Olenko minä kieltänyt vaivaisilta heidän toivomuksensa ja saattanut lesken silmät sammumaan?
Olenko syönyt leipäpalani yksinäni, orvonkin saamatta syödä siitä?
En, vaan nuoruudestani saakka minä kasvatin häntä niinkuin oma isä ja äitini kohdusta asti minä holhosin häntä.
Jos minä näin menehtyväisen vaatteenona ja köyhän verhoa vailla, jos hänen lanteensa eivät minua siunanneet eikä hän saanut lämmitellä minun karitsaini villoilla, jos minä puin nyrkkiä orvolle, kun näin puoltani pidettävän portissa, niin irtautukoon olkapääni hartiaistani, ja murtukoon käsivarteni sijoiltansa.
Sillä silloin olisi minun peljättävä turmiota Jumalalta, enkä kestäisi hänen valtasuuruutensa edessä." Job.31:16-23

"Halleluja! Ylistä, minun sieluni, Herraa.
Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän.
Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän voi auttaa. Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, Häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti, joka hankkii oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille.
Herra vapauttaa vangitut, Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa alaspainetut, Herra rakastaa vanhurskaita.
Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien Hän tekee mutkaiseksi.
Herra on Kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!" Ps.146 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Apostoli Jaakobin kirje; luku 2

Rakkaus on puolueeton; 2:1-13

Usko, jolla ei ole tekoja, on kuollut; 2:14-26

Kallistus - korjattu teksti

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön. Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä, ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jalkajakkaran viereen", niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?

Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat? Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa Nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette; mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkokijia.

Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.

Sillä Hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkokija.

Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi." 2:1-13

"Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön." 2:1 Apostoli haluaa erityisesti teroittaa uskovien mieleen, etteivät he saa katsoa henkilön - Rakkaus on puolueeton. Kun niin tapahtuu, ohitetaan aina heikot ja köyhät. Vanha Testamentti varoittaa monissa kohdin köyhän halveksimisesta.

Henkilöön katsominen on ilmaisu, jota aluksi käytettiin tuomarin puolueellisuudesta, mutta myöhemmin se tarkoitti kaikenmuotoista puolueellisuutta.

Tuomarin tulee ratkaista asiat vanhurskaasti ja puolueettomasti. Katso opetuksen lopussa tuomarin ja todistajan vala!

"Älä väännä vääräksi keskuudessanne asuvan köyhän oikeutta hänen riita-asiassansa.

Pysy erilläsi väärästä asiasta, äläkä surmaa viatonta ja syytöntä, sillä Minä en julista syyllistä syyttömäksi.

Äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee näkevät ja vääristää syyttömien asiat." 2.Moos.23:6-8

"Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne; älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä pidä ylhäisen puolta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikein." 3.Moos.19:15

"Aseta tuomarit ja päällismiehet eri sukukuntiasi varten kaikkien niiden kaupunkiesi portteihin, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa; he tuomitkoot kansaa oikein.

Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää syyttömien asiat. Vanhurskautta, ainoastaan vanhurskautta harrasta, että eläisit ja ottaisit omaksesi sen maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa." 5.Moos.16:18-20

"Ja hän asetti tuomareita maahan, kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin, kaupunki kaupungilta.

Ja hän sanoi tuomareille: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita, ja Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette.

Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Ottakaa vaari siitä, mitä teette, sillä Herrassa, meidän Jumalassamme, ei ole vääryyttä eikä puolueellisuutta, eikä Hän ota lahjuksia." 2.Aik.19:5-7

"Älä raasta vaivaista, siksi että hän on vaivainen, äläkä polje kurjaa portissa, sillä Herra ajaa hänen asiansa ja riistää hänen riistäjiltään hengen." Snl.22:22-23

"Nämäkin ovat viisaitten sanoja. Ei ole hyvä tuomitessa henkilöön katsoa. Joka sanoo syylliselle: "Sinä olet syytön", sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.

Mutta jotka oikein tuomitsevat, niiden käy hyvin, ja heille tulee onnen siunaus." Snl.24:23-25

"Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä," 2:2

Mies - Seurakunnan kokoukset olivat avoimia kaikille. On mahdollista, että silloin tällöin joku varakas henkilö tuli uskovien kokoukseen nähdäkseen, mitä siellä tapahtui. Vrt. 1.Kor.14:23

Kahden sisään astuvan henkilön välillä oli ilmeinen ero. Toinen oli pukeutunut loistaviin vaatteisiin ja toinen vain rääsyihin. Rikkailla oli usein lukuisia sormuksia ja vaateasuja. Tässä kultasormus ilmentää jotakin ylellistä ja suurellista ja kalliit vaatteet olivat ylellisyyden merkki.

"ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jalkajakkarani viereen", 2:3

Apostolilla ei ole mitään sitä vastaan, että kokouksen johtaja ottaa kohteliaasti vastaan ensikertalaisen, eikä hän arvostele sitäkään, jos huoneisto on niin pieni, että joku joutuu istumaan lattialla tai seisomaan. Mutta hän ei hyväksy ihmisten erottelemista ulkonaisten seikkojen perusteella.

On luonnollista, että tämän maailman tilaisuuksissa tehdään niin, mutta Jumalan seurakunnassa sellaista ei saa tapahtua.

Se, joka näkee Kristuksen silmin, ei kiinnitä huomiota rikkaan sen paremmin kuin köyhänkään ulkoasuun. Hän näkee molemmat ihmisinä, jotka tulisi voittaa Kristukselle. Ihmiselle saattaa olla ratkaisevaa, miten hänet juuri tuolla hetkellä otetaan vastaan. Vastaanotto paljastaa jotakin todellista.

"niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?" 2:4

Se, joka arvioi ihmisiä ulkoisin perustein, joutuu ristiriitaan uskonsa kanssa. Kun näin teemme, aiheutamme myös hajaannusta Kristuksen seurakunnassa.

Apostolin aikana Rooman tuomarit langettivat tuomioita kehoihin perustein, lähtemällä siitä, että kultasormuksen ja hienojen vaatteiden omistajan täytyi olla arvokkaampi kuin huonosti pukeutuneen, näin oli myös Herramme kohdalla.

"Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat?" 2:5
Apostoli asettaa väärämieliset tuomarit tuomioistuimen eteen (jae 4). Ihmiset arvostavat yleensä sitä mikä näyttää parhaalta. Jumala toimii laupeudessaan toisella tavalla. Hän valitsee sen, joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on.

On itsestään selvää, ettei köyhiä ihmisiä ole valittu köyhyyden tähden, mutta köyhissä ihmisissä on enemmän uskovia kuin rikkaissa, koska rikkaan on vaikea päästä sisälle taivasten valtakuntaan.

Apostoli Jaakob kirjoittaa tässä rikkaista ja köyhistä yhteiskuntaluokkina, koska hänen lukijansa tekevät tällaisen jaottelun. He halveksivat köyhiä ja ihailivat rikkaita.

"Ja Hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta." Luuk.6:20

"Toinen on olevinaan rikas, omistamatta mitään, toinen olevinaan köyhä, vaikka on tavaraa paljon.

Rikkautensa saa mies antaa henkensä lunnaiksi, mutta köyhän ei tarvitse uhkauksia kuunnella." Snl.13:7-8

"Köyhä puhuu pyydellen, mutta rikas vastaa tylästi." Snl.18:23

"Parempi on köyhä, joka nuhteettomasti vaeltaa, kuin huuliltansa nurja, joka on vielä tyhmäkin.

Köyhä on kaikkien veljiensä vihattu, vielä vierotumpi ystävilleen.

Tyhjiä sanoja hän saa tavoitella.

Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valhettelija." Snl.19:1,7,22

"Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa; Herra on luonut kumpaisenkin." Snl.22:2

"Köyhä mies, joka vaivaisia sortaa, on kuin sade, joka lyö lakoon eikä anna leipää.

Parempi on köyhä, joka nuhteettomasti vaeltaa, kuin kahdella tiellä mutkitteleva rikas.

Rikas mies on omissa silmissään viisas, mutta ymmärtäväinen köyhä ottaa hänestä selvän." Snl.28:3,6,11

"Köyhä ja sortaja kohtaavat toisensa; kumpaisenkin silmille Herra antaa valon." Snl.29:13

"Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen?" 2:6

Nämä uskovat nöyryyttivät häpeällisesti köyhää, ja kuitenkin he olivat itse kokeneet painostusta saman yhteiskuntaluokan taholta, jota he nyt suosivat. Vaikka uskovien joukossa oli tosin varakkaitakin, joita Uusi Testamentti mainitsee joitakin nimeltä mm. Joosef Arimatialainen, Barnabas, Lyydia, Filemon jne, niin rikkaita ja mahtavia ei kuitenkaan ollut paljon. Monet sen ajan rikkaat juutalaiset eivät piitanneet Messias-toivosta, vaan he tyytyivät elämäänsä sellaisena kuin se oli.

"Joka vaivaista sortaa, se herjaa hänen Luojaansa, mutta se Häntä kunnioittaa, joka köyhää armahtaa." Snl.14:31

"Joka köyhää pilkkaa, se herjaa hänen Luojaansa; joka toisen onnettomuudesta iloitsee, ei jää rankaisematta." Snl.17:5

"Kun te näin kokoonnutte yhteen, niin ei se ole Herran aterian nauttimista, sillä syömään alkaessa kukin rientää ottamaan eteensä omat ruokansa, ja niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. Eikö teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistä niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on teille sanominen? Onko minun teitä kiittäminen? Tässä kohden en kiitä." 1.Kor.11:20-22

"Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa Nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?" 2:7

Rikkaat eivät uskoneet tarvitsevansa Vapahtajaa, ja siksi he pilkkasivat Hänen Nimeään. Pilkka kohdistui luonnollisesti myös niihin, jotka uskoivat Häneen.

Pilkkaaminen on puheilla haavoittamista, pisteliästä, myrkyllistä, ilkeyksien ja pahan sanomista vahingoittamistarkoituksessa. Pilkkaaja on ylpeä ja ylimielinen.

"Kelvoton todistaja pitää oikeuden pilkkanaan, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä.

Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille ja lyönnit tyhmien selkään." Snl.19:28-29

"Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette;" 2:8

Lainaus on 3.Moos.19:18: "Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Minä olen Herra." Kuninkaallinen laki - koska se on Jumalan valtakunnan laki ja Kuninkaan antama peruuttamaton laki. Toiseksi tämä laki ohjaa kaikkia inhimilliseen elämään liittyviä lakeja. Se on kaiken yläpuolella oleva jumalallinen ikuinen, muuttumaton laki.

Jumala on hyvin selvästi ilmoittanut tämän lain sanoessaan, ja Hänen palvelijansa ovat velvollisia noudattamaan sitä. Juutalaisten keskuudessa tätä lakia alettiin soveltaa siten, että vain omia maanmiehiä pidettiin lähimmäisinä, mutta Herra Jeesus meni pitemmälle ja opetti jokaisen ihmisen ja apua tarvitsevan olevan lähimmäinen.

Kuninkaallisella lailla on yksi päämäärä: palvella lähimmäisten parhaaksi ja Jumalan kunniaksi.

"Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat." Matt.7:12

"Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" Niin Hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?" Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää". Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"

Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryöväreiden käsiin, jotka riisuiivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.

Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse.

Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse.

Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä.

Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'.

Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryöväreiden käsiin?"

Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta".

Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". Luuk.10:25-37

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkokijia." 2:9

Ihmisten erotteleminen ja henkilöön katsominen on jyrkässä ristiriidassa kuninkaallisen lain kanssa, sillä laki nimenomaan kieltää sellaisen kohtelun. Aina ulkonaisen perusteiden arvioidessaan ihminen tekee synnin ja synti on jumalallisen lain rikkomista. Emme voi tuntea ketään enää lihan mukaan, vaan Hengen mukaan totuudessa ja rakkaudessa.

"Ja silloin Minä käskin teidän tuomareitanne sanoen: 'Kuulustelkaa veljiänne ja tuomitkaa oikein, jos jollakulla on riita-asia veljensä tai luonaan asuvan muukalaisen kanssa.

Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne, vaan kuulkaa pientä yhtä hyvin kuin suurtakin; älkää peljätkö ketään ihmistä, sillä tuomio on Jumalan. Mutta asia, joka on teistä liian vaikea, lykätäkää Minulle, kuullakseni sen.' Ja silloin Minä annoin teille käskyt kaikista, mitä teidän oli tehtävä." 5.Moos.1:16-18

"Aseta tuomarit ja päällysmiehet eri sukukuntiasi varten kaikkien niiden kaupunkiesi portteihin, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa; he tuomitkoot kansaa oikein.

Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää syyttömien asiat. Vanhurskautta, ainoastaan vanhurskautta harrasta, että eläisit ja ottaisit omaksesi sen maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa." 5.Moos.16:18-20

"Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin." 2:10

Kun Israelin kansan johtaja profeetta Mooses tuli alas Hoorebin vuorelta Herran tyköä, joka oli antanut laintaulut, niin kansa oli alkanut palvomaan kultaista vasikkaa ja siksi Mooses rikkoi molemmat laintaulut, koska koko laki oli mennyt rikki.

Yhtä lain kohtaa vastaan - on hyvin painokas ilmaisu; yhdessä asiassa, yhdessä ainoassa kohdassa. Ei ole mahdollista valita Jumalan laista vain joitakin kohtia oman mielensä mukaan. Emme voi puolustella joidenkin lain kohtien rikkomista väittämällä noudattavamme kyllä toisia kohtia. Tietyt asiat saattavat näyttää meidän mielestämme vähemmän tärkeiltä, mutta Jumalan kansan on hyväksyttävä Jumalan laki kokonaisuudessaan.

Koko Jumalan laki on sula totuus ja lakikin on Jumalan ikuista Sanaa, joka ei koskaan katoa ja ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan Sanasta.

Sen, joka luulee noudattavansa rakkauden lakia kohtelemalla rikasta hyvin ja osoittamalla hänelle kunnioitusta, on velvollinen myös osoittamaan samanlaista kunnioitusta köyhälle.

"Älkää luulko, että Minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en Minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

Sillä totisesti Minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut.

Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.

Sillä Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan." Matt.5:17-20

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt.

Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttymys." Room.13:8-10

"Sillä Hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainriikkoja." 2:11

Apostoli opettaa, että 10 käskyä kuuluvat rakkauden lakiin eli kuninkaalliseen lakiin. Älä tapa ja älä tee huorin, nämä molemmat käskyt kuuluvat lakiin ja toinen on yhtä ehdoton kuin toinenkin ja molemmat käskyt ovat myös Jumalan ikuista Sanaa, joka ei koskaan katoa, niin kuin ei rakkauskään, joka ei jää koskaan tappiolle.

Jos rakastamme Jumalaa ja lähimmäistämme, emme tee silloin huorin, emmekä riko toisen avioliittoa, emmekä tapa. Jos rikomme Jumalan lain yhdessä kohtaa, syyllistymme sammalla koko lain rikkomiseen.

"Mutta kun fariseukset kuulivat, että Hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen; ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi Häneltä kiusaten: "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?" Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." Matt.22:34-40

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka Hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme." 1.Joh.5:1-4

"Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva." 2:12

Laupeus - Usko

Jumalan rakkaus uskovissa ilmenee sekä sanoina että tekoina. Apostoli kehottaakin uskovia noudattamaan kuninkaallista lakia eli vapauden lakia sekä puheessa että teoissa.

Kuninkaallisen lain ovat tunnustaneet kaikki ne, jotka ovat ottaneet vastaan Herran Jeesuksen Kuninkaanaan ja Hänen ikeensä, joka on sovelias ja keveä kantaa. He tietävät, että Jumala on armossaan vapauttanut heidät Kristuksen kautta siitä rangaistuksesta, jonka he olisivat muutoin saaneet tottelemattomuutensa vuoksi. Yhteydestä Kristukseen he ovat ottaneet uuden, vapauttavan Voiman, jonka avulla heidän on mahdollista totella Jumalaa.

"Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuuliija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään." 1:25

"Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi." 2.13

Uskovan ei tarvitse pelätä Jumalan tuomiota silloin, kun hän elää Jumalan tahdon mukaan. Hän ei kuitenkaan saa unohtaa niitä ehtoja, joita Herramme opetti. Hän opetti muun muassa: "Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden". Ja joka ei anna sydämestään toisille anteeksi, ei saa itsekään anteeksi Jumalalta.

"Silloin Pietari meni Hänen tykönsä ja sanoi Hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"

Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

Näin myös Minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi." Matt.18:21-22,35

Laupeus - liittyy sanoihin armo, sääliväisyys ja rakkaus, johon sisältyy myötätunto hädässä olevaa kohtaan. Laupeuden lähtökohtana on, että Jumala on laupias ja Herra Jeesus on edelleen laupias samarialainen, joka ei mene kärsivän ohi, niin kuin pappi ja leviitta.

Jumala on laupias ja armahtavainen ja sen saa kokea Hänen puoleensa kääntyvä katuva syntinen ja sairas kärsivä.

Herran Jeesuksen palvelustyössä laupeudella oli merkittävä sija ja Hän kehoitti myös seuraajiaan laupeuteen, jota Jumala tahtoo omiltaan. Laupeus ei ilmene ainoastaan tunteena, vaan ennen kaikkea rakkauden tekoina käytännössä. Todellinen lähimmäinen on se, joka osoittaa laupeutta toisille.

"Ja sieltä kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, jonka nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa Minua".

Niin tämä nousi ja seurasi Häntä.

Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, niin katso, tuli monta publikaania ja syntistä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he Hänen opetuslapsilleen:

"Miksi teidän Opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?"

Mutta kun Jeesus sen kuuli, sanoi Hän: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä on: 'Laupeutta Minä tahdon enkä uhria'. Sillä en Minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen." Matt.9:9-13 Luther 1540; Biblia

Herramme kertomus laupiaasta samarialaisesta todistaa, että ydinkysymys ei ole siinä, kuka on minun lähimmäiseni, vaan siitä, osoittaudunko itse lähimmäiseksi myös rakkauden teoissa. Laupeus tulee olla täydellistä, koska Jumalan rakkaus on täydellisyyden side kokonaista ja varauksetonta. Vanhassa Testamentissa laupeutta tuli osoittaa mm. muukalaiselle.

Herramme meni vielä pitemmälle uudessa liitossa ja sitä tulee osoittaa ihmisille rotuun tai kansaan katsomatta, sillä Jumalakin tekee niin.

Laupeuden lainlyönnillä on omat vakavat seuraamukset ja meidän tulee harjoittaa laupeutta iloiten, ei loukaten ja nöyryyttäen hädänalaista.

Viimeisellä tuomiolla laupeus koituu kerskaukseksi ja Jumalan kunniaksi.

Laupeus kuuluu Jumalan ominaisuuksiin ja Hänellä on halu laupeuteen.

Joka rikkomuksensa ja syntinsä tunnusta ja hylkää, se saa laupeuden. Rukouksessa meidän tulee luottaa Jumalan laupeuteen, eikä omaan vanhurskauteen.

Kaikki Jumalan armoteot Raamatussa ovat verrattomia esimerkkejä Jumalan laupeudesta. Jumalan laupeuteen sisältyy niin ajallinen siunaus kuin kerran ikuinenkin siunaus, siksi olkaamme laupiaita kaikille; nälkäisille, sairaille, vangeille, köyhille, ahdistuneille ja masentuneille, anteeksiantamusta tarvitseville, epätoivossa eläviä kohtaan, orpoja ja leskiä kohtaan.

"Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"

Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryöväreiden käsiin, jotka riisuiivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.

Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse.

Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni

hän ohitse.

Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä.

Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'.

Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryövärien käsiin?"

Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". Luuk.10:29-37

Usko, jolla ei ole tekoja, on kuollut; 2:14-26

"Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa? Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat.

Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?

Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille?

Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.

Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.

Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?

Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut." 2:14-26

"Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa?" 2:14 ~ "Ei kaikeksi (se) usko voi häntä pelastaa?"

Laupeus - Usko; myös usko ilman laupeuden tekoja on kuollutta uskoa. Usko täytyy osoittaa todeksi, eikä siihen ole muuta keinoa kuin hyvät teot. Jos tekoja ei ole, ei myöskään ole todellista, aitoa uskoa. Selvittääkseen tämän asian perusteellisesti, että joku yrittäisi toisistaan erottaa uskon ja rakkauden teot, apostoli esittää kaksi kysymystä, joihin vastaukset ovat jo valmiina.

Hänen kysymyksensä koskee sellaista, joka sanoo itsellään olevan uskon. Pelkkä sana usko, jonka todisteena ovat vain sanat ja tunnustus, ei

ansaitse lainkaan nimitystä usko. Voiko tämä usko sitten pelastaa hänet, esimerkiksi uskonnollisen ihmisen, joka kiukuttelee Kaislameren rannalla kasteasiassa harkitessaan uskon tekoa eli kuuliaisuuden askelta, lähteäkö seuraamaan totuutta, niin kuin se on kirjoitettu pyhään Raamattuun. Sellaisella uskolla, joka on hedelmätön, ei ole mitään iankaikkista arvoa. Usko ei ole sitä, että joku on samaa tai eri mieltä jostakin asiasta tai pitää sitä totena, vaan enemmänkin sitä, ketä ihminen tottelee. Kuuliaisuuden tiellä on siunaus!

"Miksi te huudatte Minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä Minä sanon? Jokainen, joka tulee Minun tyköni ja kuulee Minun Sanani ja tekee niiden mukaan - minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on.

Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen Kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.

Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri."

Luuk.6:46-49

"Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?"

2:15-16

Uskovan rakkauden velvollisuus on pitää huolta köyhistä ja avun tarpeessa olevista. Rakkaus on laupias ja armahtavainen, eikä etsi omaansa.

Myötätunnosta, joka ei näy käytännössä, ei ole mitään hyötyä (jae 16).

Apostolin mojova esimerkki ei ole millään tavalla ilmennä laupeutta, joka on oikean uskon tulosta. Sen sijaan paljastuu laupeuden vastakohta, julkea sydämettömyys ja välinpitämättömyys lähimmäistään kohtaan.

Tässä mainitaan kaksi ihmisen perustarvetta, vaatteet ja jokapäiväinen leipä.

Kristillisyyks on paljon enemmän kuin pelkkiä sanoja ja korulauseita. Ei ole myöskään oikein hengellistä tässä sanottua, ikään kuin kysymys olisi hengellisestä lämmöstä ja hengellisestä ruuasta. Uskova on kiistatta velvollinen antamaan apua sinne, missä sitä tarvitaan.

"Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." 1.Joh.3:17-18

"Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä

ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko." Gal.5:6

"Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis pitää tekemän?"

Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehköön samoin". Luuk.3:10-11

"Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut." 2:17

Usko ilman tekoja on hedelmätön ja koko suuri uskonnollinen maailma ei kykene tuottamaan vanhurskauden hedelmää, vaan on ilman Jumalaa kuollutta uskoa. Se on Jumalan teko, että te uskotte. Kuolleen uskon tuntee siitä, ettei sillä ole uskon tekoja. Uskonnollinen ihminen pettää itsensä, koska se on vain muistamaton kuulija, mutta ei Sanan tekijä.

"Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon." 2:18

Apostoli kehottaa uskovia näyttämään uskonsa ilman tekoja, jos he pystyisivät siihen! Ei hyödytä osoittaa uskoa millään tavalla kuin näyttämällä sen hedelmiä, ja niitä ovat juuri hyvät teot. Uskoa ja uskon tekoja ei voida mitenkään erottaa toisistaan. Usko koostuu siis kolmesta elementistä: uskon Sana, uskon koetus ja uskon teko; se on raamatullinen usko, joka pelastaa ja vanhurskauttaa.

"Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat." 2:19

On oikein uskoa yhteen Jumalaan, mutta se ei yksin riitä. Riivaajatkin uskovat ja vapisevat Herran valtasuuruutta. Pelkkä usko siinä mielessä, että ihminen tunnustaa Jumalan olemassaolon, ja että Hän on yksi, mutta ei vastaa millään tavalla Hänen kutsuunsa ja tottele Häntä käytännössä, on uskontoa eli kuollutta uskoa, jonka riivaajatkin voivat hyväksyä.

"Ja heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja se huusi sanoen: "Mitä Sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen Sinut, kuka olet, Sinä Jumalan Pyhä."

Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä".

Ja saastainen henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä.

Ja he hämmästyivät kaikki, niin että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat Häntä." Mark.1:23-27

"Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?" 2:20

Apostoli sanoo niitä, jotka vetoavat uskoon näyttämättä sitä tekoina, tyhjiksi ja turhanpäiväisiksi. Hän esittää todisteita, joiden pitäisi olla hyvin vakuuttavia esimerkkejä Raamatusta. Uskovien tulisi tunnustaa Jumalan Sanan ehdoton arvovalta ja majesteettius.

"Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille?" 2:21

Usko on täydellinen luottamus Jumalaan ja täydellinen uskon kuuliaisuus. Apostoli esittää kaksi Vanhan Testamentin esimerkkiä vanhurskauttamisesta, Aabrahamin ja Raahabin.

Aabraham uhrasi uskon koetukselle asetettuna alttarilla Iisakin ja hän tuli teoistansa vanhurskaaksi. Jumala julisti hänet vanhurskaaksi. Hän siinä tilanteessa osoitti todella uskovansa Kaikkivaltiaaseen Jumalaan, jolla on kaikki valta herättää poika takaisin elämään.

Se usko, jonka Jumala luki hänelle vanhurskaudeksi, oli usko, joka hyväksyi Jumalan lupaukset ilman näkyvää todistetta ja osoitti uskonsa teossa. Se ilmeni täydellisenä kuuliaisuutena Jumalaa kohtaan.

"Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne."

Ja Aabraham otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä.

Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!" Tämä vastasi: "Tässä

olen, poikani". Ja hän sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?"

Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani". Ja he astuivat molemmat yhdessä.

Ja kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, satoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: "Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen".

Niin hän sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt Minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi".

Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

Ja Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee". Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan: "Vuorella, missä Herra ilmestyy".

Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt Minulta ainokaista poikaasi, Minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden, että olit Minun äänelleni kuuliainen." 1.Moos.22:4-18

"Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi." 2:22-23

Tässä tilanteessa usko vaikutti hänen tekojensa mukaan. Teot olivat uskon hedelmä.

Aabraham oli uskova jo kauan ennen Iisakin uhraamista ja hänen vanhurskauttamisensa tapahtui yksin uskosta ja armosta. Mutta se usko, joka yksin vanhurskauttaa, ei koskaan jää pelkäksi uskoksi, vaan sitä seuraavat aina teot.

Jos Aabraham olisi kuollut Jumalan julistettua hänet uskon kautta vanhurskaaksi, hän olisi ollut täydellisesti vanhurskautettu, mutta hänen uskonsa ei olisi ehtinyt näkyä tekoina, eikä sen tähden olisi tullut täydelliseksi. Kun sisäisen uskon rinnalla kulkevat oikeat uskon teot, usko tulee täydelliseksi.

Aabraham osoitti kuuliaisuudellaan uskovansa Jumalaa. Uskoi Jumalaa eli totteli Jumalaa. Hän teki uskon teon, ja mitä hänen oli käsketty tehdä ja Jumala näki hänen tekonsa ikään kuin hän olisi jo uhrannut Iisakin.

"Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako Hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta, samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"?

Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia.

Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat

uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi". Gal.3:5-8

"Veljeni, pitäkää *sulana riemuna*, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.

Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset." Jaak.1:2-4

"Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta." 2:24

2:24 "So sehet ihr nun, daß.." Luther 1540

"Te näette *siis*, että.. " Novum Testamentum; Biblia

Teot, jotka todistavat uskon todellisuuden, osoittavat myös uskon olevan elävää. Kun apostoli sanoo, että ihminen tulee vanhurskaaksi hyvistä teoista, hän tarkoittaa tekoja, jotka ovat uskon tulos, ja jotka tehdään Jumalan tahdon mukaan, niin se tekee uskon täydelliseksi.

Kirjoittaessaan Roomalaiskirjeessä (3:28), ettei ihminen voi tulla vanhurskaaksi teoista, apostoli Paavali puhuu sellaisista teoista, joita ihminen tekee pelastuakseen. Ne ovat kuolleita tekoja. Usko ilman tekoja on kuollutta uskoa ja teot ilman uskoa ovat kuolleita tekoja.

Usko ja sen teot kuuluvat yhteen. Sen tähden Paavali voi sanoa: teot eivät ole mitään ilman uskoa ja Jaakob: usko ei ole mitään ilman tekoja.

"Missä *siis* on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta.

Niin päätämme *siis*, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja." Room.3:27-28

"Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?" 2:25

Raahab ei ole esimerkkinä ihmisistä, jotka täyttävät uskonnolliset velvollisuutensa, vaan yhdestä ihmisestä, ja hänen suuresta uskon teostaan. Hän oli sekä rohkea että viisas kätkiessään Israelin vakoojat ja auttaessaan heidät pakoon vihollisistaan. Hän teki sen siksi, että hän uskoi Israelin Jumalaan, ja koska hän ymmärsi, että vakoojat olivat Jumalan asialla. Juuri hänen tekonsa todistivat hänen uskostaan. Hänetkin vanhurskautettiin uskon kautta ja tekojen kautta eli uskon teon kautta.

"Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniiskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa." Hebr.11:31

"Niin Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoojaa, sanoen: "Menkää, katselkaa maata ja Jerikoa". Ja he menivät ja tulivat Raahab nimisen porton taloon ja laskeutuivat siellä levolle.

Mutta Jerikon kuninkaalle kerrottiin näin: "Katso, tänne on yöllä tullut miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan maata".

Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: "Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi, jotka ovat tulleet sinun taloosi, sillä he ovat tulleet koko maata vakoilemaan".

Mutta vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: "Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat.

Ja kun kaupungin portti pimeään tullen oli suljettava, niin miehet lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti heitä takaa, niin te saavutatte heidät."

Mutta hän oli vienyt heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli asetellut katolle.

Niin miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä kahlauspaikoille saakka, ja kaupungin portti suljettiin, niin pian kuin heidän takaa-ajajansa olivat menneet.

Mutta ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, nousi hän heidän luoksensa katolle ja sanoi miehille: "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne.

Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi.

Kun me sen kuulimme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niinkuin minä olen tehnyt teille laupeuden, tekini teette laupeuden minun isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, että jätätte eloon minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta."

Niin miehet sanoivat hänelle: "Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta."

Ja hän laski heidät köydellä alas ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin että hän asui muurissa kiinni.

Ja hän sanoi heille: "Menkää vuoristoon, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten voitte lähteä matkaanne".

Niin miehet sanoivat hänelle: "Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meille vannotit, jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon. Ja kuka vain menee talosi ovesta ulos, sen veri tulkoon hänen oman päänsä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat; mutta kuka vain on sinun kanssasi talossa, sen veri tulkoon meidän päämme päälle, jos kenen käsi sattuu häneen.

Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän asiaamme, niin me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit."

Ja hän sanoi: "Olkoon, niinkuin sanotte", ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Ja hän sitoi sen punaisen nauhan ikkunaan." Joos.2:1-21

"Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut." 2:26

Aittoa uskoa ei voi olla ilman hyviä tekoja - yhtä vähän kuin elävää ihmisruumista ilman sielua ja henkeä. Kuolema ilmenee siten, että ruumiin toiminnot ovat pysähtyneet. Samoin usko on kuollut, ellei se ilmene tekoina. Henki ja elämä kuuluvat yhteen, niin myös usko ja uskon teot. Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Tuomarinvala

Tuomarinvalan kaava on säilynyt muuttumattomana vuodesta 1734 viime vuoden alkuun 2017 saakka, oikeuskaari 1:7.

”Minä N.N. lupaan ja vannon Jumalan ja Hänen pyhän evankeliuminsa kautta (vakuutan kunniani ja omantuntoni kautta), että minä parhaan ymmärrykseni ja omantuntoni mukaan kaikissa tuomioissa tahdon tehdä ja teen oikeutta niin köyhälle kuin rikkaallekin ja tuomitsen Jumalan ja (Ruotsin) lain ja laillisten sääntöjen mukaan: etten koskaan minkään varjolla lakia vääristele, enkä vääryyttä edistä sukulaisuuden, lankouden, ystävyiden, kateuden ja vihan tahi pelon tähden taikka lahjan ja antimien tahi muun syyn takia, enkä syytöntä syylliseksi taikka syyllistä syyttömäksi tee. Minä en myöskään ennen tuomion julistamista enkä sen jälkeen ilmaise oikeutta käyville, enkä muille niitä neuvotteluita, joita oikeus suljettujen ovien takana pitää. Kaiken tämän tahdon täyttää ja täytän uskollisesti, rehellisenä ja totisena tuomarina, ilman kavaluutta ja juonia, niin totta kuin Jumala minua auttakoon ruumiin ja hengen puolesta.”

Todistajanvalan kaava

Todistajan valaa ei saa vanna, eikä sitä vastaavaa vakuutusta antaa

- 1) se, joka ei ole täyttänyt viittätoista vuotta;
- 2) se, jolta havaitaan mielisairauden, tylsämielisyyden tai muun sieluntoiminnan häiriintymisen vuoksi puuttuvan selvä käsitys valan merkityksestä, eikä
- 3) rikosasiassa syytettyyn läheisessä sukulaissuhteessa (sisarus, suoraan ylenevän ja alenevan polven sukulaiset) oleva henkilö tai hänen nykyinen tai entinen aviopuolisonsa tai nykyinen kihlattuunsa.

”Minä N.N. lupaan ja vannon Kaikkivaltiaan ja Kaikkitietävän Jumalan kautta (vakuutan kunniani ja omantuntoni kautta), että minä todistan ja kerron kaiken totuuden tässä asiassa siitä mitään salaamatta tai siihen mitään lisäämättä taikka sitä muuttamatta.”

Apostoli Jaakobin kirje; luku 3

Varoitus kielen synneistä; 3:1-12

Tavoitelkaa jumalallista viisautta; 3:13-18

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Varoitus kielen synneistä; 3:1-12

”Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.

Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin.

Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimmellä, minne perämiehen mieli tekee.

Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.

Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?

Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.”

3:1-12

”Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.” 3:1

Apostoli Jaakob oli itsekin opettaja ja käyttää sen vuoksi me-muotoa.

Opettajan tehtävää ja vastuuta ei kukaan voi ottaa itselleen liian kevyin perustein. Jotkut Jumala on asettanut seurakunnassaan opettajiksi ja toisia paimeniksi, ja siksi jokainen opettajaksi asetettu pitääköön huolta kutsumustehtävästään ja olkoon uskollinen opettamisessaan.

Kaikki Sanan palvelijat joutuvat tuomittaviksi ja vastaamaan tekemisistään seurakunnan Herralle, ja siksi apostolin vakava varoitus tulee ottaa vakavasti.

Ne, joita Jumala ei ole koskaan kutsunut ja armoittanut opetusvirkaan, ei tulisi edes pyrkiä siihen, niin kuin ei rakkaitten sisarienkaan, joille Jumala ei ole säätänyt opettajan virkaa.

Opettajan tulee oppia nöyryyttä, kuten kaikkien muidenkin. Kun he tuntevat asemansa Kristuksen ruumiissa, tulevat he tietämään, ettei

jokaiselle ole annettu tehtäväksi päättää oppia koskevista asioista. Heidän tulee oppia alistumaan niiden ojennettaviksi, jotka Jumala on varustanut erikoiseen palvelusvirkaan opettamaan Hänen kansaansa. Hengelliset lahjat ja hengellinen kokemus ovat tarpeellisia hengellisessä opetuksessa. Ei jokainen kykene opettamaan Jumalan seurakuntaa ja suutari pysyköön lestissään, eli älköön jokainen teistä pyrkikö opettajiksi, sillä me saamme sitä kovemman tuomion. Katso opetus opettajat!

"Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa." 3:2

Kieli on ruumiissamme pieni jäsen, mutta sitä on vaikeampi hallita, kuin koko ruumista. Jumala edellyttää rukouksessamme ja puheessamme puhdasta totuutta ja Hän on ainoa, joka voi kesyttää kieleämme.

Sen, joka pystyy hallitsemaan täydellisesti kielensä, pitäisi selviytyä hyvin koko ruumiinsa hallitsemisesta! Kenenkään ei pidä luulla olevansa täydellinen, ennen kuin hallitsee oman kielensä.

Se puhuu sitä, mitä sydän on täynnä, sen tähden hyödyttömät ja turhat sanat muistetaan tuomiolla. Ne osoittavat, mitä ihmisen sydämessä on.

"Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen." Ps.34:13-15

"Kuningas istuu tuomioistuimella, Hän silmillänsä perkaa kaiken pahan pois.

Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"? Snl.20:8-9

"Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

Te kyykkäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa.

Mutta Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:33-37

Kielellä tulee julistaa Jumalan suuria tekoja ja vanhurskautta ja oikeuden sanoja, haastaa totuutta, eikä lausua vilppiä. Viisasten sanat ovat lääke ja vanhurskaan puu on elämän puu ja on kuin valituin hopea. Raamatussa mainitaan mm. valheellinen kieli, liukas kieli, kavala kieli, sävyisä kieli, vilpillinen kieli, pahakieli, petollinen kieli ja lempeä kieli, joka taltuttaa kiukun.

Kieli on kuin ruoska, terävä miekka, jousi ja tappava nuoli.

"Kuulkaa, sillä jalosti Minä puhun, ja avaan huuleni puhumaan, mikä oikein on; sillä totuutta Minun suuni haastaa, ja jumalattomuus on Minun huulilleni kauhistus.

Vanhurskaat ovat Minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei väärää." Snl.8:6-8

"Joka salavihaa pitää, sen huulilla on valhe, ja joka parjausta levittää, on tyhmä.

Missä on paljon sanoja, siinä ei syntiä puutu; mutta joka huulensa

hillitsee, se on taitava.

Vanhurskaan kieli on valituin hopea, jumalattomien äly on tyhjän veroinen.

Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta hullut kuolevat mielettömyyteensä.

Vanhurskaan suu kasvaa viisauden hedelmän, mutta kavala kieli hävitetään. Vanhurskaan huulet tietävät, mikä otollista on, mutta jumalattomien suu on sulaa kavaluutta." Snl.10:18-21,31-32

"Toden puhuja lausuu oikeuden, mutta väärä todistaja petoksen. Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke. Totuuden huulet pysyvät iäti, mutta valheen kieli vain tuokion." Snl.12:17-19

"Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan. Viisasten kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmäin suu purkaa hulluutta.

Herran silmät ovat joka paikassa; ne vartioitsevat hyviä ja pahoja. Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen." Snl.15:1-4

"Paha kuuntelee häijyjä huulia, petollisuus kuulee pahoja kieliä." Snl.17:4

"Jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat haihtuva tuulahdus, hakevat kuolemaa." Snl.21:6

"Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin." 3:3

Apostoli esittää kolme havaintokuvaa kielen käyttämisestä; hän puhuu hevosesta, laivasta ja tulesta. Voimakkaan hevosen taltuttamisessa ja kuuliaisuuteen totuttamisessa ovat suitset tärkeä väline.

Kieli on kuin suitset, vähäpätöiseltä vaikuttava, mutta tehokas. Meillä on käytettävissämme väline, joka tarjoaa mahdollisuudet niin hyvään kuin pahaankin, ja siksi sitä tulee käyttää harkiten.

"Joka suistaa suunsa, se säilyttää henkensä, mutta avosuinen joutuu turmioon." Snl.13:3

"Joka suunsa ja kielensä varoo, se henkensä ahdistuksilta varoo." Snl.21:23

"Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee." 3:4

Ihminen on niin kuin hevonen ja laiva. Laiva voi liikkua erisuuntiin ja kieli kykenee ohjaamaan ihmistä, joko sinne tai tänne. Peräsin on kuin kieli, pieni mutta tehokas laivan osa. Peräsimen ohjaaja ohjaa koko laivaa.

"Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!" 3:5

Raamattu tuntee siis kielen vertaamisen tuleen. Sitä onnettomuutta, joka kielellä voidaan saada aikaan, voidaan verrata metsäpalon aiheuttamaan tuhoon. Kuivana aikana oli rutikuivaa, ja jos piikkipensaissa alkoi palo, tuli levisi niin nopeasti, että sitä oli mahdotonta pysäyttää. Kielen synnitkin leviävät hyvin nopeasti, niin kuin perätön kulkupuhe, ja sen aikaan saamia onnettomuuksia on joskus mahdotonta korjata.

Mikään ei ole yhtä vaikea saada tukahdettua kuin huhua eli kulkupuhetta.

Vanhan Testamentin säädös oli, että se joka oli pellon sytyttänyt tuleen, oli korvausvelvollinen ja samoin, se joka päästää huuliltaan perättömän kulkupuheen, on vastuullinen rikoksesta ja korvausvelvollinen.

"Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin ja jos kuhilaat tai vilja tai pelto palaa, niin korvatkoon vahingon se, joka on kulovalkean sytyttänyt." 2.Moos.22:6

"Kelvoton mies kaivaa toiselle onnettomuutta; hänen huulillaan on kuin polttava tuli." Snl.16:27

"Muista käskyt, ja hylkää uhkauksesi lähimmäistä vastaan.

Muista Korkeimman liittoa, ja anna rikos anteeksi.

Vältä riitaa, niin monta syntiä jää takaperin.

Sillä vihainen ihminen saattaa kapinan, ja jumalatoimien sytyttää sekaannuksen hyväinkin ystävien välille, ja yllyttää ne toisen toistansa vastaan, joilla hyvä rauha on.

Kuin paljon puita on, silloin tuli enenee, ja kuin ihmiset uljaat ovat, niin viha tulee suuremmaksi. Ja jos ihmiset ovat rikkaat, niin viha tulee sitä väkevämmäksi; ja jos riita kauvan pysyy, niin se sitä enemmän palaa." Siir.28:8-12

"Veisuunjohtajalle; matalassa äänialassa; Daavidin virsi.

Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislusten joukosta.

He puhuvat valhetta toinen toisellensa, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin.

Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu, ne, jotka sanovat: "Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille Herra?" Ps.12:1-5

"Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä." 3:6

Kieli vaikuttaa ihmiselämään kaikilla alueilla ja se voi turmella koko ruumiin. Se lausuu toiveita ja käsityksiä, jotka voivat olla vahingollisia ja pahoja.

Vääryyden maailma - Apostoli puhuu siinä merkityksestä maailmasta, pahuuden sievistelemisestä, jolloin kieli on se elin, joka voi saada pahan näyttämään houkuttelevalta ja hyvältä. Kieli tarkoittaa siis tässä yhteydessä maailmaa, vääryyden maailmaa, joka on pahan vallassa ja on vihamielinen Jumalaa kohtaan. Ja seuraavassa luvussa 4 hän jatkaa pitemmälle - maailman ystävästä tulee Jumalan vihollinen.

"Ja Hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää. Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy ulos, se saastuttaa ihmisen."

Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?"

Mutta Hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota Minun Taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.

Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat."

Niin Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Selitä meille tämä vertaus".

Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?"

Ettekö käsitä, että kaikki, mikä käy suusta sisään, menee vatsaan ja ulostuu?

Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydämeestä, ja se saastuttaa ihmisen. Sillä sydämeestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä." Matt.15:10-20

"Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;" 3:7 Esimerkki eläimistä, jotka kesyyntyvät, on vastapainona kielelle, jota on mahdoton kesyttää, vahvistaa edellä sanottua. Apostoli korostaa sitä valtaa, joka paholaisella, pahalla on kieleen, sen tosi seikan perusteella, ettei kukaan ihminen pysty kesyttämään sitä. Jumalalle on kaikki mahdollista.

Yksikään eläin ei ole niin villi, ettei sitä voitaisi kesyttää. Jo roomalaiset tunsivat kalojen kesyttämisen taidon. Linnutkin voidaan kesyttää, samoin käärmeet, mutta kuka taitaa kielen kesyttämisen?

"mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä." 3:8

Myrkky, joka lähtee kielestä, on hengenvaarallista. Tämän jakeen ilmaisu tuo mieleen edellisessä jakeessa mainitut käärmeet, joilla myös voi olla hyvinkin tappava myrkky kielen alla. Tietyissä synneissä elävät kantavat myös myrkkyä kielensä alla, ja joiden kanssa tulee olla hyvin varovainen ja näitä ovat mm. Jumalan pilkkaajat, epäjumalan palvelijat, juomarit jne. Kaikki pahuus on syntiä, mutta on olemassa myös vääryyttä ja pahuutta, niin kuin tietyt rikoksetkin, joihin tulee suhtautua kuin tappavaan myrkkyyn ja varoa sitä.

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi.

Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja joka päivä yllyttävät sotaan.

He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela." Ps.140:1-4

"Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus? Kenellä torat, kenellä valitus? Kenellä haavat ilman syytä? Kenellä sameat silmät?

Niillä, jotka viinin ääressä viipyvät, jotka tulevat makujuomaa maistelemaan.

Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa, kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas.

Lopulta se puree kuin käärme ja pistää kuin myrkkylisko.

Silmäsi outoja näkevät, ja sydämesi haastelee sekavia.

Sinusta on kuin makaisit keskellä merta, on kuin maston huipussa makaisit.

"Löivät minua, mutta ei koskenut minuun; pieksivät minua, mutta en tiennyt mitään. Milloinkahan herännen? Tahdonpa taas hakea tätä samaa." Snl.23:29-35

"Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä Hänen korvansa kuuro kuulemaan: vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä Hänen kasvonsa, niin ettei Hän kuule. Sillä teidän kätenne ovat tahratut verellä ja sormenne vääryydellä; teidän huulenne puhuvat valhetta, teidän kielenne latelee petosta. Ei kukaan vaadi oikeuteen vanhurskaasti, eikä kukaan kärejoi rehellisesti. He turvautuvat tyhjään ja puhuvat vilppiä, kantavat

kohdussaan tuhoa ja synnyttävät turmion.

Myrkkyliskon munia he hautovat, hämähäkin verkkoja he kutovat; joka niitä munia syö, se kuolee, rikkipoljetusta puhkeaa kyykäärme.

Heidän verkkonsa eivät kelpaa vaatteenksi, heidän tekemäänsä ei voi verhoutua; heidän työnsä ovat vääryyden töitä, ja heidän kätensä ovat täynnä väkivallan tekoa.

Heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta; heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja turmio ovat heidän teillänsä.

Rauhan tietä he eivät tunne, oikeutta ei ole heidän askeleissansa; polkunsä he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan, joka niitä käy, tunne rauhaa." Jes.59:1-8

"Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;" 3:9

Tässä tulee kielen myrkyllisyys erityisen korostetusti esille. Vaikka kiitämme Jumalaa sillä, sitä voidaan myös käyttää niiden kiroamiseen, jotka on luotu Jumalan kuviksi.

Jumalan kuviksi luotuja ihmisiä tulee kunnioittaa ja rakastaa. Sellainen kunnioitus murtaa myrkyllisen kielenkin.

"Ja Jumala sanoi: "Tekkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat".

Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi Hän loi heidät." 1.Moos.1:26-27

"Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.

Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, hävitys ja kurjuus ovat heidän teillänsä, ja rauhan tietä he eivät tunne.

Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä." Room.3:9-18

"samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni." 3:10

Tässä on kysymyksessä sekoitetusta lähteestä eli moraalisisesta sekaannuksesta, joka on tämänkin päivän tilanne. Ihminen on kielellään tehnyt itsestään pahan vaikutuksen kanavan. Sekä siunausten että kirousten virtaaminen samasta suusta on täysin luonnotonta, ja sellainen on jyrkästi torjuttava. Ihmiset käyttävät kuitenkin kieltään valitettavan usein sekä hyvän että pahan välikappaleena eli sekoitettuna.

"Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän; sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästänsä. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata orjanruusupensaasta.

Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu."

Luuk.6:43-45

"Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?" 3:11
 Luonnossa tilanne on kokonaan toinen, eikö itse luontokin opeta?
 Lähde antaa joko karvasta, suolaista tai makeaa vettä, mutta ei koskaan
 molempia. Apostoli lainaa tässä vanhaa sananpartta. Se, mitä hän on
 opettanut luonnon lähteestä, pätee muillakin alueilla mm.
 kasvimaailmassa.

"Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suu kätkee
 väkivaltaa." Snl.10:11

"Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi."
 Snl.13:14

"Herran pelko on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi." Snl.14:27

"Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta hulluus on hulluille
 kuritus." Snl.16:22

"Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ovat virtaava puro ja viisauden
 lähde." Snl.18:4

"Kuin nääntyväiselle raikas vesi on hyvä sanoma kaukaisesta maasta.
 Kuin sekoitettu lähde ja turmeltu kaivo on vanhurskas, joka horjuu
 jumalattoman edessä." Snl.25:25-26

"Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu
 viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä." 3:12
 Luonnosta otettuja esimerkkejä yksipuolisuudesta tällä alueella
 voitaisiin mainita vaikka kuinka paljon. Ihmisen käyttäytyminen on tässä
 asiassa luonnotonta ja epäjohdonmukaista.
 Herramme opetti vuorisaarnassa ja korosti, että puu tunnetaan
 hedelmistään.

"Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi
 ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan." Matt.12:33

"Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne
 lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.
 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota
 viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?
 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja
 hedelmiä.

Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä
 hedelmiä.

Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään
 tuleen.

Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään." Matt.7:15-20

Tavoitelkaa jumalallista viisautta; 3:13-18

"Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin
 tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.

Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämässänne, niin
 älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan.

Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista,
 sielullista, riivaajien viisautta.

Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja
 kaikkalainen paha meno.

Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa,
 lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei
 teeskentele.

Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." 3:13-18

"Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä." 3:13

Vastaus kysymykseen on seuraava: Viisas ja ymmärtäväinen on se, joka karttaa pahaa ja on tietoinen moraalisisesta vastuustaan. Se, joka todella tahtoo olla viisas, saa mahdollisuuden osoittaa sen. Tämä ei tapahdu ensikädessä sanoilla, vaan hyvillä teoilla.

"Mielevän viisaus on, että hän vaelluksestaan vaarin pitää; tyhmien hulluus on petos." Snl.14:8

"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on." Ef.5:15-17

"Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä.

Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata." Kol.4:5-6

"Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan." 3:14

Viisauden sävyisyyden vastakohta on kateus ja riitaisuus. Jälkimmäinen ilmentää itsekkäitä pyyteitä ja on lihan tekoja. Jos ihminen on tällaisen vallassa, niin ei hyödytä puhua viisaudesta. Hänen elämänsä on silloin ristiriidassa sen totuuden kanssa, joka on ilmoitettu Kristuksessa.

"Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat.

Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.

Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.

Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämissiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut." Ef.4:29-32

"Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta." 3:15

Tällainen viisaus tuomitaan kolmella laatusanalla, jotka kaikki ovat taivaallisen viisauden jyrkkiä vastakohtia.

Päinvastoin kuin todellinen viisaus, maallinen ja riivaajien viisaus on jumalaton alkuperältään ja se saa aikaan jumalattomuutta. Se on kokonaan maasta, alhaalta, eikä sillä ole mitään osuutta uskon tekoihin.

"Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet - vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat". 1.Kor.2:6-9

"Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on

kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä." Fil.3:18-19

"Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno." 3:16

Siellä, missä on kateutta ja riitaisuutta, on luonnollisesti myös väärää suhtautumista lähimmäisiin. Ihminen ei halua, että toisilla on asiat yhtä hyvin kuin hänellä itsellään, mutta hän itse kyllä tahtoisi saada sitä, mitä parempiosaisilla on.

Seurakuntakin on vaarassa joutua tällaiseen tilaan. Korinton seurakunta on siitä hyvänä esimerkkinä. Jos Jumalan seurakunta avaa oven maailman viisaudelle, samalla pääsee sisään kaikki se, millä paholainen vastustaa Jumalan työtä, kaikki se, mikä pyrkii estämään hengellistä kasvua.

"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?" 1.Kor.3:1-3

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: *huoruus, haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.*" Gal.5:19-21 Luther 1540; Biblia

"Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele." 3:17

Maallisen viisauden vastakohtana on taivaallinen viisaus, jolle on ominaista ennen kaikkea puhtaus ja totuus.

Rauha saa aikaan sopusointua ihmisten kesken. Tämä rauha perustuu siihen rauhaan, johon uskova on päässyt Jumalan kanssa.

Laupeus kuvastaa ystävällisyyttä ja kohtuullisuutta. Taivaallisen viisauden taipuisuus ei tarkoita, että se olisi heikko ja tasapainoton, vaan sitä että se ei pidä kiinni omastaan mistä hinnasta hyvänsä.

"Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." 1.Kor.13:4-7

"Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." 3:18

Vanhurskauden hedelmää ei koskaan kylvetä mölykokouksissa, eikä riidan ja kateuden avulla, vaan sitä kylvävät rauhantekijät. Hedelmä ei pidä itsestään myöskään kovaa meteliä, vaan kasvaa rauhassa. Ellei itsellä ole Jumalan antamaa rauhaa sisimmässä, ei sitä voi toisillekaan antaa.

Vanhurskaus on yksi kahdestatoista hengen hedelmästä. Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen, (Gal.5:22) vanhurskaus, totuus (Ef.5:9) ja pyhitys. (Room.6:22)

"Näin on hamaan siihen asti, kunnes meidän päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin erämaa muuttuu puutarhaksi, ja puutarha on metsän veroinen. Ja erämaassa asuu oikeus, ja puutarhassa majailee vanhurskaus. Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.

Ja Minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa." Jes.32:15-18 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Apostoli Jaakobin kirje; luku 4

Maailman ystävistä tulee Jumalan vihollinen; 4:1-6
 Nöyrytkää Herran edessä; 4:7-10
 Älkää tuomitko! Älkää panetelko! Älä ylpeile! 4:11-17

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Maailman ystävistä tulee Jumalan vihollinen; 4:1-6

"Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne?
 Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?
 Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivailette,
 ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette.
 Teillä ei ole, sentähden ettette ano. Te anotte, ettekä saa, sentähden
 että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.

Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.

Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti Hän halajaa henkeä, jonka Hän on pannut meihin asumaan"?

Mutta Hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon". 4:1-6

"Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne?
 Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?" 4:1
 Taistelut ja riidat tarkoittavat oikeastaan samaa asiaa, mutta edellinen kuvaa pitkällistä ja jatkuvaa sodankäyntiä, kun taas jälkimmäinen tarkoittaa yksittäisiä konflikteja tai taisteluja sodassa. Käyttämällä näitä kahta sanaa apostoli kattaa kaikki sodankäynnin ja riidan aheet. Riidat ja taistelut ovat perimmältään lähtöisin inhimillisistä himoista ja haluista. Riidat ja taistelut ovat siis lihantekoja.
 "Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." Room.12:18

"Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää Hänen sielunsa kauhistuu: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken." Snl.6:16-19

"Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää rikkomukset kaikki." Snl.10:12

"Kiukkuinen mies nostaa riidan, mutta pitkämielinen asettaa toran." Snl.15:18

"Kavala mies rakentaa riitaa, ja panettelija erottaa ystävykset." Snl.16:28

"Alottaa tora on päästää vedet valloilleen; herkeä, ennenkuin riita syttyy." Snl.17:14

"Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään; kaikin neuvoin hän riitaa haastaa.

Tyhmän huulet tuovat mukanaan riidan, ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

Arpa riidat asettaa ja ratkaisee väkevien välit.
Petetty veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnan salvat." Snl.18:1,6,18-19

"On kunniaksi miehelle riitaa karttaa, mutta kaikki hullut riitaa haastavat." Snl.20:3

"Halkojen loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessa taukoaa tora. Hehkuksi hiilet, tuleksi halot, riidan lietsomiseksi toraisa mies. Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu." Snl.26:20-21,26

"Tavarannahne nostaa riidan, mutta Herraan luottavainen tulee ravituksi." Snl.28:25

"Pikavihainen mies nostaa riidan, ja kiukkuinen tulee rikkoneeksi paljon." Snl.29:22

"Jos ylpeilit - olipa se houkkamaisuutta tai harkittua - niin laske käsi suullesi.

Sillä maitoa pusertamalla saa voimaa, nenää pusertamalla saa veren, ja vihoja pusertamalla saa riidan." Snl.30:32-33

"Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivaillette, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette.

Teillä ei ole, sentähden ettette ano." 4:2

Tässä ei tarkoiteta yksityisen seurakunnan tilaa, vaan apostoli sanoo mitä seuraa siitä, että ihmiset panevat himonsa Jumalan edelle. Hän kirjoittaa uskoville yleensä ja puhuu yleisesti.

Jumala siunaa uskovaa usein pyytämättäkin, mutta hengelliset siunaukset ovat vastauksia rukouksiin.

Meidän rukouksemme eivät koskaan muuta Jumalan suunnitelmia, emmekä myöskään voi rukouksillamme ilmoittaa Jumalalle mitään sellaista, mitä Hän ei jo tietäisi. Mutta rukous auttaa meitä jatkuvaan elävään yhteyteen Luojamme kanssa ja syventää riippuvuuttamme Jumalasta.

Teidän Taivaallinen Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin anottekaan!

"Tulkaa, kuulkaa, niin minä kerron teille, kaikki te Jumalaa pelkääväiset, mitä Hän on minun sielulleni tehnyt.

Häntä minä suullani huusin, ja ylistys tuli minun kielelleni.

Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi.

Mutta Jumala kuuli minua ja otti vaarin minun rukoukseni äänestä.

Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hyljännyt minun rukoustani eikä ottanut minulta pois armoansa." Ps.66:16-20

"Kuinka kauan te, yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisuutta, kuinka kauan pilkkaajilla on halu pilkkaan ja tyhmit vihaavat tietoa?

Kääntykää Minun nuhdeltavikseni. Katso, Minä vuodatan teille Henkeäni, saatan Sanani tiedoksenne.

Kun Minä kutsuin ja te estelitte, kun ojensin kättäni eikä kenkään kuunnellut, vaan te vieroksuitte kaikkia Minun neuvojani, ette suostuneet Minun nuhteisiini, niin Minäkin nauran teidän hädällemme, pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte; kun myrskynä tulee se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu tuulispäänä, kun päällemme tulee vaiva ja ahdistus.

Silloin he Minua kutsuvat, mutta Minä en vastaa, etsivät Minua, mutta eivät löydä.

Koska he vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa,

eivätkä suostuneet Minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken Minun nuhteluni halvaksi, saavat he syödä oman vaelluksensa hedelmiä ja saavat kyllänsä omista hankkeistaan.

Sillä yksinkertaiset tappaa heidän oma luopumuksensa, ja tyhmit tuhoaa heidän oma suruttomuutensa.

Mutta joka Minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuilta." Snl.1:22-33

"Ja minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus, teidän, jotka vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, jotka raastatte ihmisten nahan heidän päältänsä ja lihan irti heidän luistansa?

Ne, jotka syövät minun kansani lihan ja nylkevät nahan heidän päältänsä ja murskaavat heidän luunsa, paloittelevat niinkuin pataan, niinkuin lihan kattilaan - kerran he huutavat Herran puoleen, mutta Hän ei vastaa heille, vaan kätkee heiltä kasvonsa sinä aikana, koska he ovat pahoja töitä tehneet." Miika 3:1-4

"Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne." 4:3

Apostoli opettaa, ettei hyvien asioiden pyytäminen riitä, vaan rukoilijalla itsellään on oltava oikeat vaikuttimet. Jos rukoilemme oikein ja vanhurskaasti, meidän kaikki tarpeemme täytettäisiin ja lihan himon vaatimukset lakkaisivat. Niillä, jotka eivät ano sitä, että heistä voisi tulla parempia Jumalan palvelijoita.

Jumala lupaa Sanassaan, että vanhurskaan ja katuvaan rukoukset kuullaan. Jos rukoilija jää vaille vastausta, ei hän kuitenkaan välttämättä ole rukoillut kelvottomasti. Jumala näkee asiat pidemmälle kuin rukoilija, ja Hän ajattelee ennen kaikkea sitä, mikä on rukoilijalle parasta.

On myös muistettava, että rukousvastaus saattaa toisinaan viipyä, vaikka se ei olisikaan kielteinen.

Rukouksia, joita ei kuulla:

"Mitä toivoa on riettaalla, kun Jumala katkaisee hänen elämänsä, kun hän tempaa pois hänen sielunsa?

Kuuleeko Jumala hänen huutonsa, kun ahdistus häntä kohtaa?

Tahi saattaako hän iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalaa joka aika?" Job.27:8-10

"Sorrion suuruutta valitetaan, huudetaan apua suurten käsivartta vastaan, ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojani, joka yöllä saa viriämään ylistysvirret, joka opettaa meille enemmän kuin metsän eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?'

Valittakoot sitten pahojen ylpeyttä; ei Hän vastaa.

Ei, turhia ei Jumala kuule, eikä Kaikkivaltias niihin katso, saati jos sanot, ettet voi Häntä nähdä; asia on Hänen edessänsä: odota Häntä."

Job.35:9-14

"Kuulkaa Herran Sana, te Sodomian päämiehet, ota korviisi meidän Jumalamme opetus, sinä Gomorran kansa.

Mitä ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne? sanoo Herra. Minä olen kyllästynyt oinas-polttohrehin ja juottovasikkain rasvaan. Mullikkain, karitsain ja kauristen vereen Minä en mielisty.

Kun te tulette Minun kasvojeni eteen, kuka sitä teiltä vaatii - Minun esikartanoitteni tallaamista?

Älkää enää tuoko Minulle turhaa ruokauhria; suitsutus on Minulle

kauhistus. En kärsi uuttakuuta enkä sapattia, en kokouksen kuuluttamista, en vääryyttä ynnä juhla-kokousta. Minun sieluni vihaa teidän uusiakuitanne ja juhla-aikojanne; ne ovat käyneet Minulle kuormaksi, jota kantamaan olen väsynyt.

Kun te ojennatte käsiänne, Minä peitän silmäni teiltä; vaikka kuinka paljon rukoilisitte, Minä en kuule: teidän kätenne ovat verta täynnä. Peseytykää, puhdistautukaa; pankaa pois pahat tekonne Minun silmäini edestä, lakatkaa pahaa tekemästä. Oppikaa tekemään hyvää; harrastakaa oikeutta, ojentakaa väkivaltaista, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa.

Niin tulkaa *sitten* (denn), käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaiset, niin te saatte syödä maan hyvyttä; mutta jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät. Sillä Herran suu on puhunut." Jes.1:10-20 Luther 1540; Biblia

"Eikö tämä ole paasto, johon Minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet? Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi. Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja Hän sanoo: "Katso, tässä Minä olen". Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen, jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivatus sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä." Jes.58:6-10

Vanhurskasta ja katuva kuullaan:

"Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän huutoansa. Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa. Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli." Ps.34:16-19

"Herra on lähellä kaikkia, jotka Häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa Häntä avuksensa huutavat. Hän tekee, mitä Häntä pelkääväiset halajavat, Hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä." Ps.145:18-19
 "Mitä jumalaton pelkää, se häntä kohtaa; mutta mitä vanhurskaat halajavat, se annetaan." Snl.10:24
 "Jumalattomien uhri on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisten rukous on Hänelle otollinen." Snl.15:8

"Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen rukouskin on kauhistus."
Snl.28:9

"Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan?

Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen."

4:4 avionrikkajat - huorintekijät Novum Testamentum; Biblia

Jumala loi maailman aluksi hyväksi, sangen hyväksi ja kaikkialla vallitsi kauneus ja sopusointu. Luomakunta palveli ihmistä ja oli alamainen hänelle.

Mutta sitten synty sai aikaan epäjärjestyksen ja rikkoi eheyden Luojaan. Silloin paholaisesta tuli tämän maailman ruhtinas.

Siellä minne Jumala oli luonut järjestyksen, syntyi kaaos. Jumala ja Hänen luomansa maailma ovat sen vuoksi moraalisisessa ristiriidassa keskenään. Tätä taustaa vasten meidän on tarkasteltava ilmaisua - maailman ystävä ja tämän vastakohtana Raamatussa mainitaan, että Aabraham oli Jumalan ystävä.

"Kuitenkin minä pysyn alati Sinun tykönäsi, Sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni.

Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun Sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.

Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni Kallio ja minun osani iankaikkisesti.

Sillä katso, jotka Sinusta eriävät, ne hukkuvat, Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa Sinusta luopuvat.

Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia Sinun tekojasi." Ps.73:23-28

Te olette Minun ystäväni, jos teette, mitä Minä käsken teidän tehdä.

En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen Herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältääni." Joh.15:14-15

"Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.

Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.

Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti." 1.Joh.2:15-17

"Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti Hän halajaa henkeä, jonka Hän on pannut meihin asumaan"? 4:5

pannut - asettanut

Apostoli ei viittaa mihinkään tiettyyn Raamatun kohtaan, vaan kaikkiin niihin kohtiin, joissa osoitetaan Jumalan ilmaiseen selvästi, ettei Hänen kansansa saa pitää muita jumalia.

Jumala on antanut kaikille elämän hengen syntymälahjana, joka on iankaikkinen, opipa ihminen uskossa tahi ei. Jumala haluaa ehdottomasti pelastaa ihmisen, jota Hän rakastaa, ei hukuttaa. Ja Hän tahtoo tätä jopa kiihkeästi, ja että ihminen, jolle Hän on antanut elämän hengen, olisi Hänelle uskollinen. Jotkut tulkitsevat tämän hengen jopa tarkoittavan Pyhää Henkeä.

"Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, Hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä Häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin Hän jotakin tarvitsisi, Hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken." Apt.17:24-25

"Mutta Hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon". 4:6
Nöyryys ei ole ensisijaisesti mitään tunnetta, vaan se on vanhurskasta elämän asennetta, jossa ihminen alistaa oman tahtonsa oikean auktoriteetin, vallan alle.

Nöyrä on alamainen ja hiljainen, joka alistuu Jumalan tahdon alle ja tahtoo sitä mielellään noudattaa. Nöyrä ei itseään korota, vaan pitää itseään vähäpätöisenä, eikä korkeita mielittele, vaan tyytyy alavien pariin. Se on Raamatussa Jumalan pelon eräs vahva tuntomerkki ja sellainen alistuu Jumalan tahtoon, sellaisena kuin se on kirjoitettu Pyhään Sanaa.

Herramme Jeesus Kristus jätti meille esimerkin nöyryydestä ja Jumalan tahtoon tyytymisestä ja Hänen suuruus oli puettuna hiljaisuuteen ja nöyryyteen.

Meidän tulee nöyrtyä Jumalan edessä ja Hänen väkevän kätensä alle ja pukeutua nöyryyteen ja ottaa Hänen ikeensä. Meidän tulee varoa väärää nöyryyttä, joka on nöyristelyä ilman rakkauden totuutta. Nöyryyden vastakohtana on ylpeys - Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon.

Jumala kuulee nöyriä halajamisen ja he tulevat ravituiksi ja Herra johdattaa heitä alati ja he perivät kerran taivasten valtakunnan. Nöyriä osaksi runsaana tuleva armo on ylpeille ja itseriittoisille täysin tuntematon. Tämä on pyhittävää armoa, sitä armoa, jossa me olemme ja jossa me riemuitsemme, koska meillä on Jumalan kirkkauden toivo.

"Jos tie painuu alaspäin, niin sinä sanot: 'Ylös!' ja Hän auttaa nöyryyväistä." Job.22:29

"Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta." Ps.37:11

"Sinä olet peljättävä, kuka kestää Sinun edessäsi, kun Sinä vihastut? Taivaasta Sinä annoit tuomiosi kuulua; maa peljästyi ja vaikeni, kun Jumala nousi tuomiolle vapahtaakseen kaikki maan nöyrät." Ps.76:8-10

"Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa. Hän on määrännyt tähtien luvun, Hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä. Meidän Herramme on suuri, suuri Voimassansa, Hänen ymmärryksensä on mittaamaton.

Herra pitää pystyssä nöyrät, mutta jumalattomat Hän painaa maahan." Ps.147:3-6

"Pilkkaajille Hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille Hän antaa armon." Snl.3:34

"Mihin ylpeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyräin tykönä on viisaus." Snl.11:2

"Kopeus käy kukistumisen edellä, ylpeys lankeemuksen edellä.

Parempi alavana nöyriä parissa kuin jakamassa saalista ylpeitten kanssa." Snl.16:18-19

"Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta alavamielinen saa kunnian." Snl.29:23

Nöyrtykää Herran edessä; 4:7-10

"Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa *paholaista*, niin se teistä pakenee.

Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.

Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

Nöyrytkää Herran edessä, niin Hän teidät korottaa." 4:7-10

"Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee." 4:7

4:7 Perkele - on kielessämme vanha balttilainen lainasana, joka tulee venäjän kirosanasta perus ja on muinaisvenäjässä tarkoittanut ukkosen epäjumalaa, kuten liettuankielen perkunas ja muinaispreussin percunis. Vanhassa tanskan kielessä se oli perskild ja ruotsin murteissa pärkel ja pärkkel. Viron pörgu tarkoittaa helvettiä.

Latinan ja kreikan sanat dia`bolus ja dia`bolos tarkoittavat syyttäjää ja panettelijaa.

Kirosana perkele tulisi siis korvata virallisella suomenkielen sanalla - *paholainen*.

Meidän on oltava alamaisia Herralle ja suostuttava Hänen tahtoonsa, ennen kuin meillä on mitään mahdollisuutta vastustaa paholaista. Monet ovat yrittäneet vastustaa häntä ilman tätä alamaisuutta ja havainneet, ettei paholainen kuitenkaan ole paennut. Mutta Jumalan alaisuuteen myöntyneelle paholainen on voitettu vihollinen.

"Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset Sinun Nimesi tähden".

Silloin Hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.

Katso, Minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa."

Luuk.10:17-20

"Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran Sanan.

Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.

Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen Nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa".

Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa; mutta paha henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?"

Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuna pakenivat siitä huoneesta.

Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen Nimeä ylistettiin suuresti." Apt.19:10-17

"Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.

"Älkää vihastuko, älkääkä syntiä tehkö." Älkää antako auringon laskea vihanne yli, älkääkä antako *paholaiselle* sijaa." Ef.4:25-27 Luther 1540

"Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä Voimassa.

Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää *paholaisen* kavalat juonet.

Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä."

Ef.6:10-13

"Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset." 4:8

Vanhan liiton aikana pappien tehtäviin kuului lähestyä Jumalaa ja pappi oikeastaan tarkoittaa Jumalan luo kutsuja. Uudessa liitossa tämä etuoikeus on annettu koko Kristuksen papistolle, ei kirkolle, vaan Hänen omilleen. Vanhan liiton aikana papit olivat velvollisia puhdistautumaan ennen Jumalan eteen astumista. Uudessa liitossa Herran Jeesuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä ja saastaisuudesta.

"Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasuunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.

Silloin Mooses vei kansan leiristä Jumalaa vastaan, ja he asettuivat vuoren juurelle.

Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulella, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti. Ja pasuunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jyllinällä.

Ja Herra astui alas Siinain vuorelle, vuoren kukkulalle, ja Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle; ja Mooses nousi sinne ylös.

Niin Herra sanoi Moosekselle: "Astu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle Herraa, Häntä nähdäkseen, sillä silloin heistä monta kaatuu. Papitkin, jotka saavat lähestyä Herraa, pyhittäkööt itsensä, ettei Herra heitä tuhoaisi."

Mutta Mooses vastasi Herralle: "Kansa ei voi nousta Siinain vuorelle, sillä Sinä olet varoittanut meitä ja sanonut: 'Merkitse raja vuoren ympäri ja pyhitä se'." 2.Moos.19:16-23

"Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Tee myös vaskiallas vaskijalustoineen peseytymistä varten ja aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä; ja Aaron ja hänen poikansa peskööt siinä kätensä ja jalkansa.

Kun he menevät ilmestysmajaan, peseytykööt vedessä, etteivät kuolisi; samoin myös, kun he lähestyvät alttaria ja käyvät toimittamaan virkaansa polttamalla uhrin Herralle.

He peskööt kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Ja tämä olkoon heille ikuinen säädös, hänelle itselleen ja hänen jälkeläisillensä, sukupolvesta sukupolveen." 2.Moos.30:17-21

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn Hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on Hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." Hebr.10:19-25

"Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi." 4:9
 Kompromissi maailman kanssa, ja kaksimieliseksi tuleminen, on varma merkki siitä, ettei uskova enää suhtaudu vakavasti synnin petollisuuteen. Pelastetun iloa ei kukaan voi riistää ja ilo kuuluu rikkaaseen ja tasapainoiseen uskon elämään. Mutta uskovan elämässä on toinenkin puoli - murhe synnistä ja sielunhätä. Apostoli Paavali puhui Jumalan mielen mukaisesta murheesta, joka saa aikaan parannuksen. Apostoli pyytää uskovia kavahtamaan kevytmielistä ilonpitoja ja täyttymään sen sijaan sellaisella murheella, jonka Herra sanoo olevan autuaan elämän olennainen osa.
 "Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen." Matt.5:4

"Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille." Luuk.6:24-26
 "Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman." 2.Kor.7:10

"Nöyrytkää Herran edessä, niin Hän teidät korottaa." 4:10
 Nöyrä tarkoittaa taipunutta, matalaa, alentuvaista, alavamielistä ja itseään vähäpätöisenä pitävää. Nöyrä on sellainen, joka alistaa oman tahtonsa oikean auktoriteetin alle ja on alamainen. Nöyrä alistuu Jumalan tahtoon, sellaisena kuin se on ilmoitettu Sanassa ja vaeltaa Herran laissa ja säädöksissä. Nöyrä on hiljainen, joka ei ole ensimmäisenä pitämässä suuna päänä puoliaan. Nöyrytyksessä ei ole mitään alentavaa. Päinvastoin se on tie varmaan korottamiseen. Näin on Jumalan kansa aina kokenut. Kun esimerkiksi Maria ilmaisi täydellisen kuuliaisuutensa Jumalalle, niin hän sai riemuita siitä, että Jumala kortti hänet. Jumala kuulee nöyriä rukoukset ja he tulevat ravituiksi ja Herra johdattaa heitä ja he perivät kerran maan.

"Ja huomattessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, Hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille: "Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvollisemman, niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle. Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se,

joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien pöytäkumppaniesi edessä.

Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään." Luuk.14:7-11

Älkää tuomitko! Älkää panetelko! Älä ylpeile! 4:11-17

"Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.

Yksi on lainsäätäjät ja Tuomari, Hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?

Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa" - te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu - sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon".

Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.

Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi." 4:11-17

"Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari." 4:11

Diabolos, dialolus on syyttäjä, panettelija, eräs paholaisen nimistä. Toisten panetteleminen kielletään jo Mooseksen laissa. Tuskin mikään toinen synty on yhtä yleinen kuin tämä ja pahan puhuminen lähimmäisestä, vahingoittaa häntä. Panettelu on yleensä perätöntä kulkupuhetta, tarkoituksena vain häväistä lähimmäisensä.

"Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi." 2.Moos.20:16

"Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaani lähimmäisesi verta. Minä olen Herra." 3.Moos.19:16

Sanoessaan, että veljeään panetteleva tai veljensä tuomitseva panettelee lakia ja tuomitsee lain, apostoli tarkoittaa koko Jumalan lakia.

Panettelemalla lähimmäistään ihminen puhuu tietoisesti tai tietämättään lakia vastaan ja tuomitsee sen arvottomaksi. Samalla hän asettuu Jumalaa vastaan ja on tuomari panettellessaan eli antaen oman tuomionsa.

Panettelijat kuuluvat suureen jumalanpilkkaajien ryhmään ja se on kadottavaa syntiä.

"Joka salaa panettelee lähimmäistensä, sen Minä hukutan; jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, sitä Minä en siedä." Ps.101:5

"Daavidin virsi. Herra, kuka saa vierailta Sinun majassasi, kuka asua Sinun pyhällä vuorellasi?

Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämässään totuutta; joka ei panettele kielellensä, joka ei tee toiselle pahaakaan eikä saata lähimmäistään häväistykseen alaiseksi; joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju." Ps.15

"Kavala mies rakentaa riitaa, ja panettelija erottaa ystävykset."

Snl.16:28

"Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat sisusten kammioihin asti." Snl.18:8

"Salaisuuden ilmaisee, joka panettelijana käy; älä siis antaudu avosuisen pariin." Snl.10:19

"Ylpeät silmät ja pöyhkeä sydän - jumalattomien lamppu - ovat syntiä."

Snl.21:4

"Halkojen loppuessa sammuu tuli, ja panettelijan poistuessa taukoaa tora. Hehkuksi hiilet, tuleksi halot, riidan lietsomiseksi toraisa mies.

Panettelijan puheet ovat kuin herkkupalat ja painuvat sisusten kammioihin asti." Snl.26:20-22

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset Sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä". 1.Piet.2:1-3

"Yksi on lainsäätäjä ja Tuomari, Hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?" 4:12

Apostolilla ei ole mitään maallisia tuomareita ja lainsäätäjiä vastaan. Hän korostaa kuitenkin, että on olemassa vain yksi lainsäätäjä, jonka laeilla on pysyvä ja iankaikkinen merkitys, ja jonka tuomioilla on ikuista arvoa. On vain yksi, joka on elämän ja kuoleman Herra, yksi, jolla on kaikki valta pelastaa ja tuomita kadotukseen. Vain Jumala on kyllin voimakas ja pätevä paljastamaan, tuomitsemaan ja rankaisemaan niitä, jotka ovat tottelemattomia Hänelle.

Jeesus Kristus voi pelastaa ne, jotka me tuomitsemme ja Hän voi tuomita meidät, jotka tuomitsemme toisia.

"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?

Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä." Matt.7:1-5

"Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.

Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan.

Mutta Minä sanon teille, ystäväilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.

Vaan Minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää Häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, Minä sanon teille, Häntä te peljätkää." Luuk.12:2-5

"Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa" - 4:13

Apostoli varoittaa Jumalan unohtamisen vaaroista, siitä että vain järjestetään oma elämä niin kuin Jumalaa ei olisikaan ja ikään kuin ihminen itse olisi tulevaisuutensa Herra. Apostolin sanat sopivat hyvin

esim. liike-elämään, jotka suunnittelevat lähitulevaisuutta. He puhuvat itsevarmoina, milloin he matkustavat, miten kauan viipyvät ja mitä he tekevät. Kaikkea tätä he pitävät itsestään selvänä. He luulevat voivansa päättää vain itse omasta elämästään. Heidän asenteensa muistuttaa kertomusta rikkaasta miehestä.

"Älä huomispäivästä kersku, sillä et tiedä, mitä mikin päivä synnyttää." Snl.27:1

"Ja Hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'

Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." Luuk.12:16-21

"te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu - " 4:14 Edellä mainitut ihmiset pettävätkin itsensä kuvittelemalla voivansa itse ratkaista kaikki elämäänsä liittyvät asiat. He ovat unohtaneet Jumalan, ja että ovat vain rajallisia ihmisiä; eivät ole profeettoja, joille on annettu lahja ennustaa tulevia asioita ja mitä Jumala aikoo tehdä. Yhtä vakava erehdys on se, etteivät he tajua omaa heikkouttaan. Apostoli esittääkin heille haastavan kysymyksen: Mikä on teidän elämänne? Millainen se on? He suhtautuvat elämään ikään kuin kaikki olisi varmaa ja turvallista, vaikka kaikki saattaa tuhoutua hetkessä.

"Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen.

Katso, kämmenen leveydeksi Sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni on Sinun edessäsi niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.

Varjona vain ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa." Ps.39:5-7

Sinä palautat ihmiset takaisin tomuun ja sanot: "Palatkaa jälleen, te ihmisten lapset".

Sinä huuhdot heidät pois; he ovat kuin uni, ovat kuin ruoho, joka aamulla kukoistaa: aamulla se kasvaa ja kukoistaa, mutta illalla se leikataan ja kuivettuu.

Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiitävät ohitse, niinkuin me lentäisimme pois.

Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että me saisimme viisaan sydämen." Ps.90:3,5-6,10,12

"sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon". 4:15

Apostoli ei tarkoita, että meidän täytyisi jatkuvasti toistaa näitä sanoja. Tärkeää on se, että asennoidumme oikein Jumalaan. Jumalan tulee saada olla mukana kaikessa, suunnitelmisamme ja kaikessa työssämme.

Häneltä me kysymme neuvoa ja seuraamme Häntä kaikessa, missä Hän ilmoittaa meille tahtonsa. Oikein asennoituva sanookin: sekä elämäni että tekoni ovat Jumalan kädessä ja olen riippuvainen Hänestä. Jos elämme, elämme Herralle ja jos kuolemme, olemme Herran omia - Kiitetty olkoon Herran pyhä Nimi!

"Ja he saapuivat Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut, vaan sanoi heille jäähyväiset ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän tyköne, jos Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta." Apt.18:19-21

"Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii." Hebr.6:3

"Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha." 4:16

Kaikilla uskovilla ei ilmeisesti ollut oikeaa käsitystä siitä, miten riippuvaisia he olivat Jumalasta. Jotkut kerskuivat ja olivat ylimielisiä ja juuri siinä he tekivät väärin.

"Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?" 1.Kor.5:6

"Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi." 4:17

Uskovat kyllä tietävät, miten tulee käyttäytyä. He olivat periaatteessa samaa mieltä apostolin kanssa siitä, mitä hän oli sanonut, mutta käytännössä he kielsivät sen.

Synti ei ole vain pahan tekemistä, vaan myös sen hyvän laiminlyömistä, jonka tietää velvollisuudekseen. Jumalan tahdon tunteva on myös vastuussa sen noudattamisesta.

"Ja sitä palvelijaa, joka tiesi Herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut Hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä." Luuk.12:47 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Apostoli Jaakobin kirje; luku 5

Varoituksen sanoja rikkaille; 5:1-6

Kehotus kärsivällisyyteen; 5:7-11

Älkää vannoko; 5:12

Esirukous ja kehotus rukoilemaan sairaiden puolesta; 5:13-18

Eksyneen veljen palauttaminen; 5:19-20

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Varoituksen sanoja rikkaille; 5:1-6

”Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät; teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli.

Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

Katso, työmiesten palkka, jonka te vainioitteenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä.

Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; *joka ei ole teitä vastaan ollut.*” 5:1-6

”Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.” 5:1

Edellisessä luvussa apostoli Jaakob varoitti seurauksista niitä, jotka tahtoivat elää ilman Jumalaa ja olivat itseriittoisia. Ja tässä apostoli varoittaa rikkauten vaaroista hyvin vakavasti, ja että rikkaan on vaikea päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

Tässä puhutaan seurakunnan jäsenistä, niistä uskovista ihmisistä, jotka ovat vain rikkaita, ja joilla ei ole uskontekoja eli laupeuden teot puuttuvat.

On luonnollista ajatella hänen osoittavan tämän vakavan varoituksen sellaisille, jotka vainosivat kristittyjä, ja että ne olivat uskoville lähinnä varoittavia ja lohduttavia sanoja - varoittavia, koska rikkaiden osa ei ollut tavoittelemisen arvoinen ja lohduttavia, koska heidän sortamisensa päättyisi.

Jumala on luonut niin rikkaan kuin köyhänkin. Kaikki mitä meillä on, on Jumalan armoa ja saatu armosta lahjana. Jumala ei ole siis rikkautta vastaan, vaan raja kulkee ihmisen sydämessä, niin että emme voi palvella samanaikaisesti Jumalaa ja mammonaa. Omistatko sinä rahaa, vai raha omistaa sinut? Käytätkö sinä rahaa, vai raha sinua? Notkuvatko polvesi mammonan edessä? Käytätkö sinulle uskottuja varoja itsekkäästi, vai myös lähimmäisten auttamiseksi ja Jumalan kunniaksi?

”Nouse, Herra, astu hänen eteensä. Paiskaa hänet maahan. Vapahda miekallasi minun sieluni jumalattomista, kädelläsi ihmisistä, Herra, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä, joiden vatsan Sinä täytät antimillasi, joiden pojat tulevat ravituiksi ja jotka jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen.

Mutta minä saan nähdä Sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni Sinun muotosi katselemisella." Ps.17:13-15

"Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille." Luuk.6:24-26

"Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta. Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän." 1.Tim.6:6-11,17-19

"Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät;" 5:2

Edellä olevaa tuomiota kuvaillaan ankaraksi ja ikään kuin se olisi jo käsillä, eli se on vakava varoitus tulevasta tuomiosta rikkaille. Hänen sanansa ovat täysin yhtäpitävät Herran Jeesuksen varoitusten kanssa. Rikkaus ei ole pysyvää, eikä raha ole iankaikkista. Kun kerran lähdemme täältä, niin emme saa mitään matkatavaraa mukaan.

"Rahan tähden on moni syntiä tehnyt; ja joka tahtoo paljon saada, kääntää silmänsä pois oikeasta.

Niinkuin vaaja isketään kivien väliseen rakoon niin tunkeutuu synti myyjän ja ostajan väliin.

Joka ei hartaasti pidä kiinni Herran pelosta, sen huone luhistuu äkisti." Siir.27:1-3

"Älä näe vaivaa rikastuaksesi, lakkaa käyttämästä ymmärrystäsi siihen. Kun silmäsi siihen lentävät, on rikkaus mennyttä; sillä se saa siivet kuin kotka, joka lentää taivaalle." Snl.23:4-5

"Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän itse on sanonut: "En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä"; niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" Hebr.13:5-6

"teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli.

Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä." 5:3

Kesef (hebr.) - raha, hopea

Rikkaat uskovat eivät auttaneet köyhiä ja näin tekemällä he eivät tuottaneet kunniaa Jumalalle omaisuudellaan, vaan pitivät ahneuksissaan kaiken itsellään - ja samalla he menettivät sen.

Maailma katoaa ja sen himo, mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.

Ilmestyskirjan suuri portto oli koonnut itselleen aarteita ja rikkauksia hekumassaan ja lopulta senkin tuho oli peruuttamaton ja totaalinen, menettäen kaiken.

"Jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat haihtuva tuulahdus, hakevat kuolemaa." Snl.21:6

"Ja Hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi".

Ja Hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'

Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'

Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." Luuk.12:15-21

"Katso, työmiesten palkka, jonka te vainioittenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin." 5:4

Raamattu puhuu paljon työnantajien ja työntekijöiden välisistä suhteista, työstä ja palkasta. Mooseksen lakikin puhui asiasta selvää kieltä. Päivätyöläisten oli saatava palkkansa ennen päivän päättymistä. Ellei työnantaja toiminut näin, hän teki syntiä.

"Älä tee lähimmäisesellesi vääryyttä äläkä ota mitään väkisin. Päivämiehesi palkka älköön olko sinun takanasi huomiseen asti." 3.Moos.19:13

"Älä tee vääryyttä kurjalle ja köyhälle palkkalaiselle, olipa hän veljiäsi tai muukalaisia, joita asuu maassasi, sinun porttiesi sisäpuolella.

Maksa hänelle hänen palkkansa samana päivänä, ennenkuin aurinko laskee, sillä hän on kurja ja halajaa palkkaansa - ettei hän huutaisi sinun tähtesi Herran puoleen ja ettet sinä joutuisi syyhyn." 5.Moos.24:14-15

"Voi häntä, joka ei vanhurskaudella taloansa rakenna eikä yläsalejansa oikeudella; joka ilmaiseksi teettää työtä lähimmäisellään eikä anna hänelle hänen palkkaansa; joka sanoo: 'Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat yläsalit', joka hakkauttaa siihen ikkunat, laudoittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä." Jer.22:13-14

"Ja Minä lähestyn teitä pitääkseni tuomion ja tulen kiiruusti todistajaksi velhoja ja avionrikkojia ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa ja vääntävät vääräksi muukalaisen asian eivätkä pelkää Minua, sanoo Herra Sebaot." Mal.3:5

Apostolin Jumalaa käyttämä arvonimi Sebaot (hebr.), joka merkitsee sotajoukot ja se osoittaa, että Hän on maailman Kaikkivaltias Jumala, Herra, eikä Hän hyväksy vähäosaisten huonoa kohtelua.

Jumalalla on Nimi (Ha`Shem - Nimi), jopa useita Raamatussa ja tässä lyhyesti muutamia keskeisimpiä. Kaikki nimet, joita Raamatussa käytetään Jumalasta, kuvaavat jollakin tavalla Hänen ominaisuuksia, toimintaa ja luonteenpiirteitä.

1) El Shadai - Kaikkiriittävä Jumala, Kaikkivaltias Jumala.

2) Jahve - Herra. Tämän konsonanttiyhdistelmän JHVH oikeaa vokalisointia ei kukaan tiedä varmuudella, eikä tätä Jumalan pyhää Nimeä voi suomentaa. Yleisimmät tulkinnat ovat Jahve tai Jehova. Viimeaikaiset tutkimukset ovat kuitenkin kallistumassa sille kannalle, että Jehova ei olisi oikea lausuntatapa Jumalan tälle Nimelle. Koska varmuutta Nimen oikealle lausumistavalle ei ole, eivät juutalaiset tänäkään päivänä käytä tätä pyhää Nimeä, vaan erilaisia korvikkeita sen asemesta, kuten Adonai - Herra tai Ha'Shem - Nimi.

3) Sebaot tai Jahve Sebaot - Sotajoukkojen Jumala. Tämä nimi kuvaa Jumalan valtasuuruutta ja korkeutta sotajoukkojen Jumalana, joka Herran Sebaotin päivänä, kostaa kaikille jumalattomille. Nimi kuvaa myös sitä, että Jumalan vallassa ovat kaikki maan ja taivaan sotajoukot ja Hän sallii niiden toiminnan kuritukseksi tahtonsa mukaan.

4) Ehje - Minä olen. Ainoastaan Jumala voi perimmäisessä mielessä sanoa, Minä olen, sillä kaikki muut olennot ovat olemassa vain Hänen tahdostaan.

5) Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala. Tällä nimellä Jumala sitoutuu olemaan ikuisesti Israelin kansan esi-isien Jumala. Myös apostolinen alkuseurakunta kutsui Jumalaa tällä nimellä.

6) El - Jumala, Herra tai tämän johdannaismuoto Eloah - Jumala, Herra. Tämä on yleinen jumalaa (myös taivaan Jumalaa) tarkoittava muoto heprean kielessä.

7) Elohim - Jumala, jumalat, valtiat. Monikkomuoto sanasta on El. Vaikka Elohim onkin periaatteessa monikkomuotoinen, käytetään sitä yleensä pääasiassa yksikkömuotona.

Taivaan Jumalasta - Jahve Elohei Ha'Tsevaot Jahve Enkeleistä - Elohim tai Bnei Elohim eli Jumalan pojat.

"Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä." 5:5

5:5 ~ "... syötelleet (niinkuin) teurastuspäivänä."

Teurastuspäivä viittaa vanhan liiton uhreihin ja ei edes muodollisesti oikein suoritettu jumalanpalvelus voinut ohittaa laupeutta, eikä sydämen rakkauden totuutta Jumalaa kohtaan.

Kylläisenä on ihmisellä suuri vaara kieltää Herra - Kuka on Herra, niin kuin viisas Salomo opettaa Sananlaskujen kirjassa.

On vaarallista koota aarteita ja maallisia rikkauksia vain itselleen ja elää hyvin itsekästä elämää unhottaen Jumalan, joka on kaiken hyvän lähde.

Tässä kuvaillaan rikkaiden itsekeskeisyyttä ja itseriittoisuutta. Vertaus tuo mieleen eläimen, jota lihotetaan teurastettavaksi ja tätä ne eivät tietenkään itse tiedä. Näin nuo rikkaatkin olivat herkutelleet ymmärtämättä oman tuhonsa olevan lähellä. Rikkaus ja varallisuus voivat tuoda mukanaan väärän turvallisuuden, joka ensin jakaa ihmisen mielen, sitten lopulta sydämen ja lopuksi tulee tuho ja turmio.

"Miksi jumalattomat saavat elää, vanheta, jopa voimassa vahvistua?

Heidän sukunsa on vankkana heidän edessään, heidän jälkeläisensä heidän

silmäinsä alla.

Heidän kotinsa ovat rauhassa, kauhuista kaukana; ei satu heihin Jumalan vitsa.

Hänen sonninsa polkee eikä turhaan, hänen lehmänsä poikii eikä kesken. Poikansa he laskevat ulos niinkuin lammaislauman, heidän lapsensa hyppelevät leikiten.

He virittävät laulujaan vaskirummun ja kanteleen kaikuessa ja iloitsevat huilun soudessa.

He viettävät päivänsä onnessa, mutta äkkiä heidät säikähytetään alas tuonelaan.

Ja kuitenkin he sanoivat Jumalalle: 'Mene pois meidän luotamme, Sinun teistäsi emme tahdo tietää.

Mikä on Kaikkivaltias, että Häntä palvelisimme? Ja mitä hyötyä meillä on siitä, että Häntä rukoilemme?' Job.21:7-15

"Kahta Minä sinulta pyydän, älä niitä Minulta koskaan kiellä, kuolemaani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: "Kuka on Herra?" ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani Nimeä vastaan." Snl.30:7-9

"Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti.

Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.

Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäädyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'

Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'

Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon - sillä minulla on viisi veljeä - todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan'.

Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä'.

Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen'.

Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös'." Luuk.16:19-31

"Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä.

5:6 *"und er hat euch nicht widerstanden."* Luther 1540

" , joka ei ole teitä vastaan ollut." Raamattu 1888

Jeesusta Kristusta sanotaan vanhurskaaksi ja Hän koki oikeusmurhan ja teloitettiin Golgatalla. Sanat tarkoittavat Häntä, mutta yhtä hyvin myös vanhurskaita ihmisiä, ja erityisesti vihasta vanhurskaita kohtaan. Joka ei ole teitä vastaan ollut - ilmentää sitä, että nämä vanhurskaat halusivat mieluummin kärsiä, kuin puolustautua. Mutta se merkitsee myös sitä, että sorretuilla ei ollut mahdollisuutta vastustaa heihin kohdistuvaa epäoikeudenmukaista kohtelua.

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Te olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'. Mutta Minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin; ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin; ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi." Matt.5:10,38-41

Kehotus kärsivällisyyteen; 5:7-11

"Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa *syksyisen ja keväisen sateen*. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.

Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, Tuomari seisoo ovella.

Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran Nimessä.

Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen." 5:7-11

"Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa *syksyisen sateen ja keväisen*." 5:7

5:7 *syksyisen ja keväisen sateen*.

Nyt apostoli kääntää opetuksensa rikkaista vanhurskaksiin ja vainoojista vainottuihin.

Niin kuin maamies odottaa syksyä, nyt kärsimysten ja sorron alla olevien tulee katsoa eteenpäin ja muistaa, että heitä odottaa vanhurskusten ylösnousemus, yhtä varmasti kuin kesän jälkeen tulee syksy.

Vertaus kärsivällisesti syksyä ja kevättä odottavasta peltomiehestä voi kuvata myös Jumalaa, joka odottaa tämän maailman kypsymisaikaa.

Syksyisen ja keväisen sateen - Mutta tällä on myös ennen kaikkea profeettallisen sanankin ulottuvuus. Israelissa kylvetään syksyllä ja sadeaika alkaa lokakuun alussa ja kestää joulukuun loppuun. Keväällä leikataan sato ja syysateiden jälkeen on poutaista ja sen jälkeen maaliskuuhuhtikuussa tulevat kevätsateet.

Syysateet alkoivat, kun apostoli Pietari saarnasi viikkojuhlan eli helluntaina Jerusalemissa, ja noin 3 000 tuli uskoon, ja nyt me elämme kevätsateiden lopullista tulemistä. Ja hän on luvannut antaa lopussa kaksinkertaisen sateen, kevät- ja syysade yhdessä, samanaikaisesti.

"Sinä pidät maasta huolen, kastelet sen runsaasti, Sinä teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Sinä valmistat heidän viljansa,

sillä niin Sinä valmistat maan.

Sinä kastelet sen vaot, sinä muhennat sen multapaakut, sadekuuroilla Sinä sen pehmität ja siunaat sen laihon.

Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi, ja Sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta.

Erämaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.

Kedot verhoutuvat lammaslaumoihin, ja vilja peittää laaksot.

Riemuitaan ja lauletaan!" Ps.65:10-14

"Hän olkoon niinkuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

Hänen päivinänsä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole." Ps.72:6-7

"Minä menen takaisin paikoilleni, kunnes he ovat syystänsä kärsineet ja etsivät Minun kasvojani: ahdistuksessansa he Minua etsivät.

Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä Hän on raadellut meitä, ja parantaa meidät, Hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät.

Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä Hän meidät herättää, ja me saamme elää Hänen edessänsä.

Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, Hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan." Hoos.5:15-6:1-3

"Älä pelkää, maa. Iloitse ja riemuitse, sillä Herra on tehnyt suuria.

Älkää peljätkö, metsän eläimet, sillä erämaan laitumet viheriöivät, sillä puu kantaa hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös antavat voimansa.

Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän

Jumalassanne, sillä Hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan,

vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niinkuin entisaikaan.

Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuvat viiniä ja öljyä.

Ja minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka heinäsiirkka, syöjäsiirkka, tuhosiirkka ja kalvajasirkka söivät, Minun suuri sotajoukkoni, jonka Minä lähetin teitä vastaan.

Ja te syötte kyllänti ja tulette ravituiksi ja kiitätte Herran, teidän Jumalanne Nimeä, Hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä Minun kansani joudu häpeään, iankaikkisesti.

Ja te tulette tietämään, että Israelin keskellä Minä olen. Ja Minä olen

Herra, teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä Minun kansani joudu

häpeään, iankaikkisesti." Joel 2:21-27

"Julistakaa tämä Jaakobin huoneessa ja kuuluttakaa se Juudassa sanoen:

Kuulkaa tämä, te tyhmä ja ymmärtämätön kansa, te, joilla on silmät, mutta ette näe, joilla on korvat, mutta ette kuule.

Ettekö pelkää Minua, sanoo Herra, ettekö vapise Minun edessäni, joka olen pannut hiekan meren rajaksi, ikuiseksi määräksi, jonka ylitse se ei pääse; ja vaikka se kuohuu, ei se mitään voi, ja vaikka sen aallot pauhaavat, eivät ne sen ylitse pääse?

Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja tottelematon sydän; he ovat poikenneet ja menneet pois.

Eivätkä he sano sydämässään: "Peljätkäämme Herraa, Jumalaamme, joka antaa sateen, syyssateen ja kevätsateen ajallansa, ja säilyttää meille elonkorjuun määräviikot". Jer.5:20-24

"Rukoilkaa Herralta sadetta kevätsateen aikana: Herra tekee ukkospilvet ja antaa heille sadekuurot, antaa kasvit joka miehen pellolle." Sak.10:1

"Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä." 5:8

Ei ole aina niin helppoa olla kärsivällinen, vaikka tietäisi kärsimyksen kestävän vain lyhyen ajan ja Herran tulemuksen olevan lähellä. Sitä odotellessaan kärsivät voivat vahvistaa sydämensä lepäämällä rauhallisina Jumalan lupausten varassa, vaikka näyttäisi siltä, että jumalattomat menestyvät ja Jumalan kansalla on ahdistuksia, sillä monen ahdistuksen kautta pitää meidän menemän sisälle Jumalan valtakuntaan. Kerran kaikki on muuttuva. Leipä vahvistaa sydäntä eli Jumalan Sanalla tulee vahvistaa sydäntä.

"Sinä kasvatat ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi. Niin Sinä tuotat maasta leivän ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen sydämen; niin Sinä saatat kasvat öljystä kiiltäviksi, ja leipä vahvistaa ihmisen sydäntä." Ps.104:14-15

"Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti Hän opetuslapsiansa sanomaan hänelle: "Oletko Sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?"

Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: sokeat saavat näkönsä, ja rerrat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.

Ja autuas on se, joka ei loukkaannu Minuun." Matt.11:2-6

"Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, Tuomari seisoo ovella." 5:9

Huokailla - huoata, valittaa, vaikeroida, voihtia, nurista ja äänellä - Älkää huokailko - älkää valittako, nurisko

Uskovan tulee olla kärsivällinen niiden edessä, jotka painostavat ulkonaisesti, eikä myöskään veljiä kohtaan ei tule huokailla.

Herramme kielsi meitä tuomitsemasta toisia, ettei meitä itseämme tuomittaisi. Apostoli puolestaan opettaa, etteivät uskovat saa huokailla toisiaan vastaan, ettei heitä tuomittaisi.

Se, joka arvostelee toisia, asettuu tuomarin asemaan ja hänen täytyy silloin itse varautua ankarampaan tuomioon. Kun muistamme suuren Tuomarin olevan hyvin lähellä, meillä ei ole varaa silloin arvostella, eikä antaa omia tuomioitamme toisista.

"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?

Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä." Matt.7:1-5

"Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran Nimessä." 5:10

Herran Nimessä (Ha`Shem - Nimi) puhuminen osoittaa profeettojen olleen Herran lähettämiä. He puhuivat Hänen edustajinaan.

Siltä varalta, että joku valittaa vaikeuksiaan, vaikka pitäisi pysyä kärsivällisenä, apostoli kehottaa muistamaan Jumalan profeettoja entisinä aikoina. Nämä jättivät esikuvan kärsivällisyydestä ja pitkämielisyydestä kokiessaan ahdistuksia ja joutuessaan pahojen ihmisten armoille. On aina lohdullista tietää, että toiset ovat kestäneet samaa, mitä itse joutui kokemaan, ja että he ovat selvinneet siitä voittajina.

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

"Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen." 5:11
5:11 "...ja Herran hänelle antaman lopun te olette nähneet, sillä Herra on laupias ja armahtavainen." Raamattu 1913; P.I.J. Kurvinen Raamatun k.k. 1910

Laupias - suurisydäminen

Monikaan ei ole kokenut yhtä suuria kärsimyksiä kuin vanhurskas mies Job, ja kuitenkin hän selviytyi niistä voittajana. Se, joka tahtoo seurata hänen kärsivällisyyttään, saa myös kokea samaa Jumalan apua. Job ei ollut suinkaan tunteeton, mutta hän ei suostunut luopumaan Jumalasta ja kuolemaan, eikä syyttämään Jumalaa siitä, mitä hänelle tapahtui. Siksi hänen koetuksensa päättyvätkin autuaasti, pelastukseksi ja Jumalan kunniaksi.

Jobin kertomuksessa on eräs piirre, joka on mainitsemisen arvoinen, nimittäin paholainen ei voinut kiusata vanhurskasta Jobia ilman Jumalan antamaa lupaa. Toiseksi paholaisen tekemä loppu Jobin kohdalla ei ollut vielä lopullinen, vaan Herran antaman lopun hänen kohdallaan voimme nähdä Raamatun lehdiltä, sillä Herra on laupias ja armahtavainen. Jumalalla on siis viimeinen sana jokaisen omansa kohdalla, ei paholaisella, vaikka tilanne olisi mikä tahansa.

"Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Tämä mies oli nuhteeton ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. Ja karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa sekä ylen paljon palvelijoita. Tämä mies oli kaikista Idän miehistä mahtavin. Hänen pojillansa oli tapana laittaa pitoja, kullakin oli pidot talossaan vuoropäivänänsä; he lähettivät silloin sanan ja kutsuivat kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa. Mutta kun pitopäivät olivat kiertonsa kiertäneet, lähetti Job sanan ja pyhitti heidät; hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin heitä oli. Sillä Job ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään luopuneet Jumalasta". Näin Job teki aina.

Mutta kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myöskin saatana heidän joukossansa. Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta".

Niin Herra sanoi saatanelle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Suottako Job pelkää Jumalaa? Olethan itse kaikilta puolin suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on; olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata.

Mutta ojennapa kätesi ja koske kaikkeen, mitä hänellä on: varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi."

Niin Herra sanoi saatanelle: "Katso, kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun käsissäsi; älä vain koske kädelläsi häneen itseensä".

Ja saatana meni pois Herran edestä.

Kun sitten eräänä päivänä hänen poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, tuli sanansaattaja Jobin luo ja sanoi: "Raavailla kynnettiin, ja aasintammat kävivät niiden vieressä laitumella; niin sabalaiset hyökkäsivät ja ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat ja palvelijat ja kulutti heidät. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle."

Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: "Kaldealaiset asettuivat kolmeen joukkoon ja karkasivat kamelien kimppuun, ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle."

Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: "Poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa; katso, silloin suuri tuulispää tuli tuolta puolen erämaan ja iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle."

Silloin Job nousi, repäisi viittansa ja leikkasi hiuksensa, heittäytyi maahan ja rukoili.

Ja hän sanoi: "Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran Nimi." Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut nurjasti Jumalaa vastaan." Job.1:1-22

"Ja kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myöskin saatana heidän joukossansa ja asettui Herran eteen. Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta".

Niin Herra sanoi saatanelle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Vielä hän pysyy hurskaudessaan, ja sinä olet yllyttänyt Minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet syyttömästi."

Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Nahka nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestensä.

Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa: varmaan hän kiroaa sinua vasten kasvojasi."

Herra sanoi saatanelle: "Katso, hän olkoon sinun käsissäsi; säästä kuitenkin hänen henkensä".

Niin saatana meni pois Herran edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, kantapäätä kiireeseen asti.

Ja tämä otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui tuhkaläjään.

Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt hurskaudessaasi? Kiroa Jumala ja kuole."

Mutta hän vastasi hänelle: "Sinä puhut niinkuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?"
Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillansa." Job.2:1-10

"Ja kun Job rukoi ystäväinsä puolesta, käänsi Herra Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut.

Ja kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa tulivat hänen tykönsä ja aterioitsivat hänen kanssaan hänen talossansa, ja he surkuttelivat ja lohduttivat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka Herra oli antanut kohdata häntä. Ja he antoivat kukin hänelle yhden kesitan ja yhden kultarenkaan.

Ja Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän kuin sen alkua, niin että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkääparia ja tuhat aasintammaa.

Ja hän sai seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

Ensimmäiselle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuk.

Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret; ja heidän isänsä antoi heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.

Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset neljänteen polveen asti.

Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena." Job.42:10-17

Älkää vannoko! 5:12

"Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle." 5:12

Tämä tuo mieleen Herran Jeesuksen vuorisaarnat vakavan varoituksen sanan vannomisesta. Apostoli ei tarkoita esimerkiksi tuomioistuimessa lausuttua laillista valaa tai juhlallista vakuutusta. Sellaisesta ei puhuta tässä kirjeessä ollenkaan. Hän vastustaa turhia ja ajattelemattomia vannomisia sanotun korostamiseksi ja kiroamista. Kiroaminen on kaikkina aikoina ollut tavallista. Jumalan pyhän Nimen häpäiseminen on suuri synti ja ennen kaikkea hän tähdentää asian vakavuutta.

Katso opetus vannominen!

"Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vannoo väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'.

Mutta Minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuini, älkääkä maan kautta, sillä se on Hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki; äläkä vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä valkeaksi etkä mustaksi; vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta." Matt.5:33-37

Esirukous ja kehoitus rukoilemaan sairaiden puolesta; 5:13-18

"Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.

Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran Nimessä.

Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.

Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.

Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili *rukouksen*, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä." 5:13-18

"Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta." 5:13

Rukouksella on kristillisessä elämässä hyvin tärkeä sija, samoin ylistyslauluilla. Kumpikin ilmentää yhteyttä Jumalaan. Kärsimisen tulee innoittaa rukoilemaan, menestyksen ja suotuisien aikojen tulee antaa aiheutta kiitokseen. Alkuseurakunta säilytti tässä suhteessa tasapainon. Kärsimysten keskellä ei siis ole oikein valittaa ja nurista, vaan on rukoiltava elävää Jumalaa. Hyvillä mielin oleva ei saa tulla kevytmieliseksi ja ylimieliseksi, vaan hänen tulee kiittää Jumalaansa.

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi.

Kuinka kauan, Herra, minut yhä unhotat, kuinka kauan kätket minulta kasvosi?

Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani, päivät päästään murhetta sydämessäni? Kuinka kauan saa vihollinen ylvästellä minua vastaan?

Katsahda tänne, vastaa minulle, Herra, minun Jumalani. Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan, ettei minun viholliseni sanoisi: "Minä voitin hänet", etteivät ahdistajani riemuitsisi, kun minä horjun.

Mutta minä turvaan Sinun armoosi; riemuitkoon minun sydämeni Sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä Hän on tehnyt minulle hyvin."

Ps.13

"Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

Ja avuksesi huuda Minua hädän päivänä, niin Minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman Minua." Ps.50:14-15

"Sinä kuulet nöyrien halajamisen, Herra, Sinä vahvistat heidän sydämensä, Sinä teroitat korvasi, auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka maasta on, enää saisi kauhua aikaan." Ps.10:17-18

"Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran Nimessä." 5:14

Kun Herra Jeesus lähetti ensimmäiset opetuslapsensa eli 70 muuta, heidän eräs tehtävänsä oli voidella öljyllä sairaita ja parantaa heidät ja tätä käytäntöä jatkettiin alkuseurakunnassa.

"Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellensä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne Hän itse aikoi mennä.

Ja Hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."
Luuk.10:1-2

"Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät." Mark.6:13

Sairastuminen oli niin vakava asia, että sairas voi kutsua vanhimmat luokseen saadakseen apua. Seuraavasta jakeesta ilmenee - nousta jälleen - että se oli jo vuodelepoa vaativa sairaus.

Herran Nimessä - he tekivät tämän Herran puolesta. Jumala voi käyttää sairaan parantamisessa neljää eri menettelytapaa: uskonrukous, kätteenpäälle laskeminen, parantamisen armolahja ja seurakuntalahja. Rukous - Paraneminen on asia, jota saa rukoilla, ja joka saadaan rukousvastauksena.

Monet sairaat ovat kokeneet, että paraneminen oli vastaus heidän omiin hätähuutoihinsa. Sairausaika pani heidät etsimään Herraa ja rukoilemaan. He halusivat ehkä niin kuin ne kymmenen pitalista: "Jeesus, Mestari, armahda meitä!" Luuk.17:13

Joskus tervehtyminen tapahtuu ilman, että sairas olisi rukoillut sitä, kysymys on siis toisten esirukouksista sairaan puolesta. Esirukouksen kautta sairas voi vastaanottaa Jumalan parantavan Voiman täydelliseksi terveydeksi ja monien esirukous vahvistaa uskoa ja yhteyttä.

"Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, Sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, Sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja Hänen Voideltuansa vastaan.'

Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat Sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka Sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa, tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua Sinun Sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu Sinun pyhän Poikasi Jeesuksen Nimen kautta."

Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan Sanaa rohkeasti." Apt.4:23-31

"Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi." 5:15 Pelastaa, parantaa - Alkutekstin mukaan se pitää sisällään vapauttaa, auttaa ja kuvaa sekä hyvinvointia että terveyttä.

Jahve Refeka - Minä ole Herra sinun Parantajasi. Jumala ilmaisee itsensä ihmisille kaikenlaisissa olosuhteissa, ja eikö olisi outoa, ellei Hän voisi auttaa myös sairaita parantamalla. Hänen Nimensä ja Sanansa kertovat, mitä Hän on halukas tekemään.

Herran Nimessä uskon rukous ja Herra antaa hänen nousta jälleen ilmenee selvästi, ettei parantuminen johtunut öljystä, vaan Herran vaikutuksesta. Rukouksessa siirretään uskossa sairaan asia Herran käteen, jolloin Jumala puuttuu asiaan.

Syntejä tulee anoa anteeksi ja ne myös saadaan anteeksi.

Seurakuntalahja

"Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne Hänen jäseniänsä. Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten Hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä.

Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja?

Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu eri kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?

Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien." 1.Kor.12:27-31 Luther 1540; Biblia

"Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran Nimessä. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi." 5:14-15

Edellä oleva Raamatun kohta osoittaa, että Jumala on antanut seurakunnalleen parantamisen lahjan. Ei ole kysymys erityisestä armolahjasta, jonka Herra antaa jollekin yksityiselle uskovalle, vaan lahjasta, jota seurakunta voi hoitaa ja käyttää edustajiensa, vanhimpien kautta. Niillä, jotka sairas kutsuu, ja jotka edustavat seurakuntaa Jumalan edessä, ei siis tarvitse olla erityistä parantamisen armolahjaa. He käyttävät parantamisen lahjaa seurakunnan puolesta.

Vaikka öljyllä voitelemisen mainitaan samanaikaisesti rukouksen kanssa, tarkoitetaan kuitenkin, että rukous on tärkeämpi. Tämä käy selvästi ilmi tekstistä - uskon rukous pelastaa ja parantaa sairaan.

Voitelemisen voidaan ajatella olevan sama merkitys kuin vedellä, jota Elisa käytti parantaessaan sotapäällikkö Naemanin. Vesi ei sinänsä parantanut, vaan uskon kuuliaisuus profeetan Sanalle.

Myös paranemisessa on kysymys Jumalan Sanan tottelemisesta. Näillä keinoilla on jotakin ulkonaisia, mihin turvautua ja näiden kautta ilmenee Jumalan parantava Voima.

Herran Nimi (Ha`Shem) on mainittava voitelemisen yhteydessä, ilmaisee, että voitelu ja öljy on yhdistettävä Herraan ja siten erotettava eli pyhitettävä öljyn tavallisesta käytöstä.

Jumalan tahtoo siis näkyvien välikappaleiden kautta lahjoittaa meille parantumisen armossa. Sairaana on myös helpompi uskoa, kun Jumalan toimintaan liittyy näkyvä välikappale.

Uskon rukous on paranemisen kannalta kaikkein tärkein asia. Se antaa sairaalle tämän tarvitseman avun, minkä Jumala hänelle antaa. Herran antama apu on ennen kaikkea hengellistä apua ja siunausta parantumisen ohella. Tämä käy selvästi ilmi sanoista: Ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi. Sairas uskoo Häneen, joka on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

Jumala on hyvä ja parantava Jumala, laupias ja pitkämielinen ja suuri armossa myös sairaille ja armahtaa kaikkia tekojansa. Eikö Hän sitten armahtaisi omaa lastaan?

Joku voi sanoa, että minua kasvatetaan ja koulutetaan sairaudella. Mutta mihinkä voi ihminen valmistua sairaudella? Ainako ollaan samalla luokalla? Eikö Jumala koskaan armahtaisi?

Uskon rukous

"Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan.

Totisesti Minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi, *minkä hän sanoo*. Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.

Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne." Luther 1540; Biblia

Mitä usko on?

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Hebr.11:1

Usko sanoo itsestään kaiken, minkä Jumalan Sana sanoo, sillä usko Jumalaan on yksinkertaisesti uskoa Hänen Sanaansa.

Se on ehdotonta ja varmaa, ei huitusen varassa. Se on luottamusta Jumalan lupauksiin ja varmuutta näkymättömien todellisuudesta. Todisteena tästä näkymättömästä todellisuudesta on näkyvä maailma ja Hänen Sanansa.

Sinun täytyy ensin uskoa ja sitten tulet saamaan sen. Päänusko eli älyllinen hyväksyminen: "Tiedän, että Jumalan Sana on totta, ja että Jumala on luvannut parantumisen, mutta jostain syystä en saa sitä, en pysty ymmärtämään sitä". Käskikö Hän ensin ymmärtämään, ei vaan pitäkää usko Jumalaan! Ensimmäinen usko ja uskon kautta me ymmärrämme eli uskoa seuraa valo ja valoa teko; tämä on Raamatun ilmoittama järjestys.

Todellinen usko Jumalan Sanaan sen sijaan sanoo: Jos Jumalan Sana sanoo niin, silloin se on totta, se on minun. Minulla on se nyt (usko), vaikka en vielä sitä näekään. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!

"Mutta rukoukseni ei ole vielä toteutunut". Jos rukouksesi jo olisi toteutunut, silloin sinun ei tarvitsisi uskoa siihen, sillä silloin sinä jo tietäisit sen. Sinun täytyy ottaa uskonaskel eli ojentautuminen sen mukaan, mikä ei vielä näy, päästäksesi tietämiseen asti. Liian monet ihmiset haluavat ensin nähdä kaiken tapahtuvan ja uskoa vasta sitten. Meidän on kuitenkin uskottava, että Jumalan Sanan lupaukset kuuluvat meille ja vasta sitten ne tulevat todeksi.

"Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva." Mark.11:24

Raamatun teksti kertoo, että saaminen tulee uskomisen jälkeen. Herra Jeesus sanoi yksinkertaisesti, että meidän on uskottava saaneemme sen, mitä anomme, ennen kuin voimme sen saada.

Ensimmäinen omistetaan ja luotetaan vakaasti mitä Sana sanoo parantumisestani ja koko ajan katson Sanaan ja julistan, että olen terve Jumalan Sanan mukaan. Silloin parantuminenkin tulee näkyviin.

Murehtiminen - Jos jään paikalleen vaikeroimaan ja nurisemaan, että kaikki oireeni olisivat yhtä uskoni kanssa, niin siitä seuraa epäonnistuminen, sillä usko on todiste siitä, mitä emme näe.

Raamattu antaa esimerkkejä runsaasti uskosta esimerkiksi Aabrahamin ja usko ja Tuomaan usko.

Aabrahamin usko

"Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room.4:16-22

Aabraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut ja uskoi Sanan mukaan ja tunnusti uskonsa Jumalalle: "Minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää". Sen jälkeen, kun uskotte, että Hän on kuullut rukouksenne - niin se on teille tuleva. Tuleva sana viittaa tulevaan tapahtumaan.

Sen sijaan Tuomaan usko on hyvin tavallinen suomalaiselle epäuskoiselle: Ellen näe ja koe, minä en usko! Ja jotkut sitkeimmät epäuskoiset eivät usko sittenkään, vaikka näkisivät.

Jeesus sanoi hänelle: "Koska Minut näit, sinä uskot". Tuomas ei uskonut Herraan Jeesukseen ylösnousseena Vapahtajana, vaan hän uskoi, koska hän näki Herran Jeesuksen fyysisillä silmillään. Ja lopuksi Herra nosti hänet uskon Kalliolle; "Autuaat ne, jotka eivät näe, ja kuitenkin uskovat".

Me sen sijaan uskomme sen, koska Jumalan Sana sanoo niin. Uskon jumalalliseen parantumiseen, koska Jumalan Sana sanoo niin. Usko on seurausta Jumalan Sanan tuntemisesta. Kun Jumalan Sanan valo tulee, niin siitä seuraa usko ja teko.

"Kun Sinun Sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä." Ps.119:130

"Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen Sanan kautta." Room.10:17

"niin se on teille tuleva" - sen jälkeen, kun uskotte, että Hän on kuullut rukouksenne.

"Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva." Mark.11:24

1) Usko - uskokaa! 2) Omistaminen - saaneenne!

Voit tunnustaa esimerkiksi uskon rukouksesi jälkeen: uskon sydämestäni, että Sinä olet kuullut rukoukseni. Uskon, että (sydämeni) on terve, ja olen parantunut vaivastani ja olen saanut ruumiin terveyteni.

Niin se on teille tuleva - En ole terve sen vuoksi, että tunnen parantuneeni, vaan olen terve, koska uskon parantuneeni. Kiitos Jumalalle, olen terve!

"Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet." 1.Joh.5:14-15

Tässä on hyvin selkeästi tuotu uskonrukouksen järjestys; 1) meillä tulee olla uskallus Jumalaan ja sitä ei saada kuin anteeksiantamuksen kautta, kun Jumalan rauha on sydämessä.

2) Meidän tulee tietää Hänen tahtonsa asiassa, jota me rukoilemme. Jumalan Sana on Jumalan tahto ja meidän tulee rukoilla Sanan mukaan, jos aiomme saada Sanan mukaisia vastauksia. Toiseksi se tarkoittaa minun tahtoni yhtymistä Hänen tahtoonsa ja missä tätä ei ole, ei ole myöskään parantavaa ja pelastavaa uskoa.

3) Hän on luvannut kuulla tahtonsa mukaisia rukouksia ja tämä perustuu kirjoitetun Jumalan Sanan tietoon. Jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä - mistä me sen tiedon saamme? Toiseksi tekstissä mainitaan kuuleminen, joka on hyvin tärkeä. Ensinnäkin Hän on kallistanut korvansa kuulemaan vanhurskasten rukouksia, niin eikö meidänkin silloin tulisi kallistaa korvamme Hänen Sanalleen vielä ollessamme sairaita tai ongelmissa!

4) Omistava usko - ensin omistetaan ja sitten saadaan. Meidän on uskottava Sanan mukaan, että Hän on kuullut rukouksemme ja antanut meille sen, mitä olemme anoneet uskossa Häneltä, vielä ollessamme sairaita tai, että asia ei ole vielä tapahtunut. Tämä perustuu siis Sanan tuntemiseen - niin tiedämme, että meillä on myös kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet.

"Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva." Mark.11:24

Lääkäreitä ja lääkkeitä

"Kunnioita parantajaa kohtuullisesti, että saisit hänen hädän aikana. Sillä Herra on luonut hänen, ja parannus tulee Korkeimmalta, ja kuninkaat kunnioittavat häntä.

Parantajan taito korottaa hänen, ja tekee hänen suureksi päämiesten ja herrain tykönä.

Herra antaa parannuksen kasvaa maasta, ja toimellinen ei katso sitä ylön.

Karvas vesi tuli puusta makiaksi, että sen voima piti tunnettaman.

Hän on senkaltaisen taidon antanut ihmiselle, että hänen piti ylistetyksi tuleman hänen ihmeellisissä töissäänsä.

Sen kanssa hän parantaa ja ajaa pois kivun, ja voiteen keittäjä tekee siitä voiteen.

Lyhykäisesti kaikkea Jumalan työtä ei taida kenkään luetella, joka kaikkea hyvää antaa maan päälle.

Poikani, kuin sairas olet, niin älä katso sitä ylön, mutta rukoile Herraa, niin Hän tekee sinun terveeksi.

Lakkaa syntiä tekemästä, ja tee kätes nuhteettomaksi, ja puhdistu sydämes kaikista pahoista töistä.

Uhraa makiaa savua ja sämpylöitä ajatusuhriksi, ja anna, lihava uhri, niinkuin sinun pitäis pois täältä.

Sitten salli parantajan tulla tyköös; sillä Herra on hänen luonut; ja älä päästä häntä pois tyköös, että kuitenkin tarvitset häntä.

Sillä hetki taitaa tulla, että sairas ainoastaan näiden kautta tulee autetuksi.

Kuin he rukoilevat Herraa, että hän hänen parantais, ja hän sais terveytensä kauvan elääksensä.

Joka Luojansa edessä syntiä tekee, sen täytyy tulla parantajan käsiin." Siir.35:1-15

"Mutta Aasa vihastui näkijään ja panetti hänet vankilaan, sillä niin vihoissaan hän oli hänelle tästä. Myöskin muutamille muille kansasta Aasa siihen aikaan teki väkivaltaa.

Aasan vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, katso, ne ovat kirjoitettuin Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

Ja kolmantenäkymmenentenä yhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja hänen tautinsa yltyi hyvin kovaksi. Mutta taudissaankaan hän ei etsinyt Herraa, vaan lääkäreitä.

Sitten Aasa meni lepoon isiensä tykö ja kuoli neljäntenäkymmenentenä yhdentenä hallitusvuotenaan.

Ja hänet haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli hakkauttanut itsellensä Daavidin kaupunkiin; ja hänet laskettiin vuoteelle, joka oli täytetty hajuaineilla ja erilaisilla, voiteeksi sekoitetuilla höysteillä, ja hänen kunniakseen poltettiin ylen runsas kuolinsuitsutus."

2.Aik.16:10-14

On uskovia, jotka pitävät epäraamatullisena käyttää lääkäreitä ja lääkkeitä. He saavat mielestään tukea käsitykselleen Raamatusta esim. 2. Aik.16:12, jossa sanotaan: "Mutta taudissaankaan hän ei etsinyt Herraa, vaan lääkäreitä". Tämän kohdan ei kuitenkaan yleisesti katsota tukevan lääkärin ja lääkkeiden ehdotonta kieltämistä, vaan sitä pidetään vakavana kehotuksena kuunnella Jumalan ääntä ja hädässä etsiä ensin Jumalaa.

Raamattu puhuu aika vähän lääkäreistä. Kun Mooseksen laki antaa esim. pitalia koskevia määräyksiä, niin papit hoitavat lääkärin tehtäviä. Katso 3.Moos. 13 luku ja Luuk.17:14

Luonnollisia lääkeaineita käytettiin runsaasti ja niitä olivat mm. öljy, viikunakakku, mesileipä, balsami ja kalmoruoko (kane bosam) eli lääkekannabis. (Jer.6:20; Hes.27:19

Apostoli Luukas oli ammatiltaan lääkäri, eikä Herra kumonnut hänen lääkäritointaan, ei myöskään Paavali. Uudessa Testamentissa näemme lisäksi, että Paavali neuvoi Timoteusta käyttämään luonnollista lääkeainetta: "Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi". 1.Tim.5:23

Yhteenvetona voidaan sanoa; Raamattu ei kiellä etsimästä apua lääkäreiltä, vaan se viittaa usein lääkkeiden käyttöön. Ihmeperantumiset ja lääkärin apu eivät sulje toisiaan pois.

Väärät papit, väärät profeetat ja luopiopaimenet eivät voi parantaa.

"Sillä kaikki, niin pienet kuin suuretkin, pyytävät väärää voittoa, kaikki, niin profeetat kuin papitkin, harjoittavat petosta.

He parantavat Minun kansani vamma kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa ole." Jer.6:13-14

"Minulle tuli tämä Herran Sana: "Ihmislapsi, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano heille - paimenille: Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, jotka ovat itseänsä kainneet! Eikö paimenten ole

kaittäva lampaista?

Te olette syöneet rasvat, pukeneet päällenne villat, teurastaneet lihavat; mutta ette ole kainneet laumaa, ette ole vahvistaneet heikkoja, ette ole parantaneet sairaita, sitoneet haavoittuneita, tuoneet takaisin eksyneitä, etsineet kadonneita, vaan te olette vallinneet niitä tylästi ja väkivaltaisesti.

Ja niin ne ovat hajaantuneet paimenta vailla ja joutuneet kaikkien metsän petojen syötäväksi - hajaantuneet ne ovat.

Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla; pitkin koko maata ovat Minun lampaani hajallaan, eikä kenkään niistä välitä eikä niitä etsi." Hes.34:1-6

"Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras." 5:16

Harras - etsiessäni rukouksessa, joka kuvaa harrasta sydämen asennetta Jumalaan. Kuningas Daavid rukoili hartaassa rukouksessa, esimerkiksi luomakunta odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä ja samoin uskovien rakkaus tulisi olla harras. Daavidkin odotti hartaasti ikävöiden Herraa rukouksessaan.

Tässä ei tarkoiteta, että uskovien olisi etukäteen harkitsematta tunnustettava rikkomuksensa julkisesti tai yksityisesti, vaan korostus on siinä, että heidän olisi osallistuttava toistensa surujen ja kärsimysten kantamiseen ja rukoiltava terveyttä sairaille. Keskinäinen tunnustaminen kertoo luottamuksesta, joka antaa rukoukselle rakkauden voimaa.

"Daavidin virsi; temppelin vihkimislaulu.

Minä ylistän Sinua, Herra, sillä Sinä pelastit minut etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

Herra, minun Jumalani, Sinua minä huusin, ja Sinä paransit minut.

Herra, Sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

Veisatkaa kiitosta Herralle, te Hänen hurskaansa, ylistäkää Hänen pyhää Nimeänsä.

Sillä silmänräpäyksen kestää Hänen vihansa, eliniän Hänen armonsa; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.

Minä sanoin menestykseni päivinä: "En minä ikinä horju".

Herra, Sinä armossasi vahvistit minun vuoreni. Mutta kun Sinä kätkit kasvosi, niin minä peljästyin.

Sinua, Herra, minä huusin ja Herraa minä rukoilin: "Mitä etua on minun verestäni, jos minä hautaan vaivun? Ylistääkö tomu Sinua, julistaako se Sinun uskollisuuttasi?

Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole minun auttajani."

Sinä muutit minun murheeni ilokarkeloksi, Sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, että minun sieluni veisaisi Sinulle kiitosta, eikä vaikenisi.

Herra, minun Jumalani, Sinua minä ylistän iankaikkisesti." Ps.30

"Jumalattomista on Herra kaukana, mutta vanhurskasten rukouksen Hän kuulee." Snl.15:29

"Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden". 1.Piet.4:8

"Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja

kuuteen kuukauteen." 5:17

Elias - Elia (JHVH; Jahve on Jumala)

"Elia war ein Mensch gleich wie wir; und er betete ein Gebet, daß"
"ja hän rukoili rukouksen, ettei sataisi;" Luther 1540

Ihmeitä tekevä profeetta Elia voi vaikuttaa toiseen maailmaan kuuluvalta, mutta apostoli vakuuttaa, ettei näin ollut, hänkin oli ihminen. Elia käytti samaa tietä Jumalan luo, jota Jumalan kansa on kulkenut kaikkina aikoina. Hän rukoili rukouksensa hartaasti ja kokosydämisesti ja hänen rukouksensa kuultiin. Hän ei ollut mikään yli-ihminen.

Herra Jeesus mainitsee kolmen ja puolen vuoden pituisen kuivan ajan. Kuningasten kirjassa 18:1 sanotaan, että sade tuli kolmantena vuotena. Israelissa ei sada samalla tavalla kuin täällä Suomessa. Maa oli ollut kuiva jo kuuden kuukauden ajan ja edellisestä sadeajasta lähtien, kun Elia pysäytti sateen Herran Sanalla. Tämä tapahtui uuden sadeajan alussa.

"Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabilille: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun Sanani kautta". 1.Kun.17:1

"Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä Herran Sana: "Mene ja näyttäydy Ahabilille, niin Minä annan sateen maan päälle". 1.Kun.18:1

"Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan. Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen." Luuk.4:25-27

"Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä." 5:18

Elian rukous, joka ensin aiheutti kuivuuden, ja sitten sateen, osoittaa, mikä valtava voima on vanhurskaan rukouksessa. Voima ei ole hänessä, vaan Jumalassa ja uskossa Häneen. Ihmiselle se on mahdotonta, mutta Jumalalle, ei mikään ole mahdotonta, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.

"Ja Elia sanoi Ahabilille: "Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu". Niin Ahab nousi syömään ja juomaan. Mutta Elia nousi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvonsa polviensa väliin. Ja hän sanoi palvelijallensa: "Nouse ja katso merelle päin". Tämä nousi ja katsoi, mutta sanoi: "Ei näy mitään". Hän sanoi: "Mene takaisin". Näin seitsemän kertaa.

Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä". Niin Elia sanoi: "Nouse ja sano Ahabilille: 'Valjasta ja lähde alas, ettei sade sinua pidättäisi'". Ja tuossa tuokiassa taivas kävi mustaksi pilvistä ja myrskytuulesta, ja tuli ankara sade. Mutta Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin. Ja Herran käsi tuli Elian päälle, ja niin hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka." 1.Kun.18:41-46

"Sitten nousi Elias, profeetta, joka oli kuin tuli ja jonka Sana paloi kuin tulisoihtu.

Hän tuotti heille nälänhädän ja harvensi kiivaudellaan heidän lukuansa. Herran Sanalla hän sulki taivaan ja sai myös tulen kolmesti tulemaan taivaasta.

Kuinka suuresti kunnioitettu oletkaan sinä, Elias, ihmeteltävään tekojesi tähden, ja kuka voi kerskata olevansa sinun vertaisesi! - sinun, joka herätit vainajan kuolleista ja tuonelasta Korkeimman Sanalla, joka syöksit kuninkaita perikatoon ja kunniassa-olijoita alas vuoteistansa; joka kuulit Siinailla nuhdepuheen ja Hoorebilla kostontuomiot; joka voitelit kuninkaita kostajiksi ja profeettoja seuraajiksi jälkeesi; joka tulit otetuksi ylös taivaaseen tulenpyörteessä, tulisten hevosten vaunuissa, joka tulet aikanasi, niinkuin on kirjoitettu nuhdepuheissa, tynnyttämään vihaa, ennen kuin se puhkeaa, ja kääntämään isäin sydämet lasten puoleen ja asettamaan kohdalleen Jaakobin sukukunnat."

Siir.48:1-10

Eksyneen veljen palauttaminen; 5:19-20

"Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. Amen"

5:19-20

Tässä kysymys ei ole tilapäisestä syntiinlankeemuksesta, vaan sisäisestä luopumisesta rakkauden totuudesta. Uskovien tulee pitää huolta syntiä tekevästä ja pyrkiä saamaan hänet takaisin elämän kaidalle tielle.

"Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen." Gal.6:1

Tämä kirje päättyy ilman tavanomaisia lopputervehdyksiä. Se ei kuitenkaan merkitse sitä, että se olisi epätäydellinen, tai että loppusanat olisivat joutuneet kadoksiin, vaan että apostoli haluaa viimeisten sanojensa jäävän soimaan uskovien sydämiin. Parannuksen tehneen synnit peitetään.

Joissakin käsikirjoituksissa on vielä aivan lopussa viimeisenä:

"Jaakobin kirje", ja se tulisi päättää eli sinetöidä lopuksi totuuden sinetillä - Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Nyt Paimen vielä etsii korvesta maan ja rotkoista vuorien.

Hän laumaansa kantaa olallaan, kun löytää Hän eksyneen.

Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt, saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

Sun tuskasi kaikki tuntevi Hän, ne tahtois Hän sammuttaa.

Nyt kuuntele ääntä Ystävän, mi juuri sua odottaa.

Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt, saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

Hän sitoopi haavat haavoitetun ja heikkoja vahvistaa.

Hän vapaaksi päästää kahlitun ja tuomitun armahtaa.

Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt, saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

7 - LUNASTAJAN NIMEÄ - Minä olen (2.Moos.3:13-15; Hebr.13:8)

Jahve Sham`mah - Herra on täällä. (Matt.28:20)
Ristin kuolemansa tähden Hän on tullut lähelle meitä. (1.Kor.1:30)

Jahve Sha`lom - Herra on rauha. (Ef.2:16-18)
Tämäkin on sovituskuoleman anti, koska "rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi. (Joh.14:27)

Jahve Ro`i - Herra on minun Paimeneni. (Ps.23)
Hän antoi elämänsä lampaittensa edestä. (Joh.10)

Jahve Nis`si - Herra on minun Lippuni, Voittajani. (1.Kor.15:57)
Hän tuhosi, voitti kaikki pimeyden hallitukset ja vallat ristillä.
(Kol.2:13-15)

Jahve Re`reh - Herra hankkii uhrin. (Joh.3:16)
Kristus oli itse Jumalan uhri Golgatalla. (Room.5:6-11; Gal.3:13-14)

Jahve Tsid`kenu - Herra meidän vanhurskaudemme. (Room.3:21-26)
Hän kantoi syntimme ja avasi jokaiselle syntiselle tien vanhurskauden lahjan vastaanottamiseksi. (Room.5:1-2,15-19)

Jahve Refe`ka - Minä olen Herra, sinun Parantajasi. (2.Moos.15:26)
"Meidän sairautemme (sovituksessa) Hän kantoi, meidän kipumme Hän säilytti päällensä." (Jes.53:4-5; Matt.8:17; 1.Piet.2:24)

Kaikki nämä Lunastajan Nimet kuuluvat pysyvästi Herralle Jeesukselle ja jokaisen nimen kohdalla pitää paikkansa, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Herra Jeesus sanoo kaikille, jotka tulevat Hänen luokseen, saadakseen jonkin näistä seitsemästä siunauksesta: "sitä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos." (Joh.6:37)

Hänen Nimensä, Sanansa ja lupauksensa kertovat, mitä Hän on halukas tekemään! "Mitä tahdot, että Minä sinulle tekisin?"
(Luuk.18:41; Joh.5:6)

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Opettajat

"Ja Hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme Häneen, joka on Pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettyinä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen Voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on." Ef.4:11-16

Rabbi - opettaja on aramealainen sana ja tarkoittaa suurta miestä, joka on huomattava persoonallisuus, ja jolle on ominaista suuri oppineisuus, opettaja. Rabbuuni on kirjaimellisesti - minun suuri yliopettajani, suureni, mestari.

Opettajana Herra Jeesus on ainutlaatuinen ja Hänessä Jumalan ilmoitus huipentuu ja täydellistyy ja siksi Hän on ylittämätön Opettaja kaikkiin muihin nähden. Opetuksen tyylin ja ilmaisun yksinkertaisuus, ajatusten selkeys ja ihmiselämän perusteellinen tuntemus ja sitä havainnollistavat esimerkit ja vertaukset osoittavat Hänen suuren ymmärryksensä ja viisautensa opetuksessaan, jossa oli Hengen Voima, rakkaudellisuus ja totuus Hänen hallitessaan kaiken, mitä vaatimukset opetukselle on asetettu.

Hän opetti Taivasten valtakunnan salaisuuksia, sen arvoja ja Taivaallisen Isän tahtoa ja tulkitsi sitä Kirjoitusten pohjalta.

Opettajan nimeä ei annettu henkilölle, joka silloin tällöin opetti kansaa, vaan todellisen opettajan ympärille kokoontui opetuslapsia ja jotka keskustelivat myös opettajan kanssa.

Opettaja opetti sanoillaan ja teoillaan sekä esimerkillään, jotta hänen opetuslapsensa seuraisivat esimerkkiään. Tavoitteena oli, että opetuslapset tulisivat tuntemaan Jumalan tahdon, niin että he voisivat noudattaa sitä kaikessa.

Herra Jeesus ei ollut valmistunut mistään rabbiinisesta koulusta opettajaksi, eikä Hän siinä mielessä ollut muodollisesti pätevä opettajan virkaan. Hän ei esittänyt minkään koulukunnan kantoja tai eroja, vaan toi sanomansa ja opetuksensa ehdottomana Jumalan totuutena, jota kukaan järkevä ei voinut jättää sivuuttamatta.

Hän esiintyi voimallisena Profeettana, joka vastoin jäykkää ja hengetöntä lain tulkintaa julisti: Näin sanoo Herra! Mutta sen lisäksi Hän käytti ennen kuulumatonta ilmaisua; mutta Minä sanon teille! Hän ei ollut vain Jumalan tahdon välittäjä, vaan suorastaan Jumalan tahdon ilmentymä. Hän irrottaa lain sen kansallisesta rajoittuneisuudesta ja julistaa sitä koko ihmiskunnalle.

Herramme opetus täytti kaikki Raamatun ilmoittamat vaatimukset hyvälle opetukselle, joka tulee olla valo. Hän on maailman valkeus.

"Hänen huulensa totuutta haastaa" (Snl.8:4-9) ja "oikea opetus oli Hänen suussansa" (Mal.2:6-7) ja "huulten suloisuus antaa opetukselle tehoa" (Snl.16:21) ja "suolalla höystettynä" (Kol.4:6), sillä "ylhäältä tuleva

viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, eikä teeskentele ja vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille". (Jaak.3:17s.)

Hänen opetuksessaan oli Voima ja ei ole koskaan ihminen puhunut niin kuin se mies puhuu, jolla oli kaikki valta myös täällä maan päällä. Hän hämmästytti jo 12-vuotiaana temppeleissä kirjanoppineita viisaudellaan ja Nikodemus tunnusti Hänet Israelin opettajaksi, kun oli ollut salaa yöllä Hänen tykönään. Ennen kaikkea Jumala tunnustautui Hänen tehtävänsä ja vahvasti Sanan sitä seuraavien merkkien kautta, voimateoin, tunnusteoin ja ihmeitten Voimalla.

Kun Herramme lähti täältä taivaaseen, niin Pyhä Henki tuli helluntain jälkeen Opettajaksi. Hän johdattaa kaikkeen totuuteen ja muistuttaa Herran suullisesta opetuksesta ja valaisee sitä ja selvittää opetuslapsille, mitä he eivät vielä käsittäneet Herran maan päällisen elämän aikana. Opetuksen sisältönä oli Herran Jeesuksen persoona ja työ ja kaiken mitä Jumala on lahjoittanut meille elämään ja jumalisuuteen. Ja Hän on käskenyt suuressa lähetystehtävässä saarnaamaan evankeliumia kaikille luoduille ja opettamaan kaikki, mitä Herra on käskenyt pitää.

Apostolit saivat opetustoimen tehtäväkseen opettaa apostolista opetusta. Apostoli Paavali oli tietoinen siitä, että Jumala oli kutsunut hänet pakanoiden opettajaksi ja hän toteutti tehtävänsä sekä suullisesti että kirjallisesti kirjeidensä välityksellä. Apostolit laskivat opetuksellaan seurakunnan perustuksen ja alkuseurakunta pysyi apostolien opetuksessa, ja siksi opettajienkin tulee opettaa apostolista opetusta.

Opettajien viralla on hallitseva asema Jumalan seurakunnassa. Oikeat opettajat eivät voi opettaa uutta oppia eli uusia tuulia, vaan ainoastaan Herran Jeesuksen terveitä sanoja ja apostolien oppia. Opettajan viran hoitamisen edellytyksenä on Jumalan antama opettajan armolahja. Opettajien tehtävänä on johtaa opetuksellaan koko Kristuksen ruumista eli Jumalan seurakuntaa Kristuksen täyteen miehuuteen eli Jumalan tuntemiseen ja suojella seurakuntaa väärin opettajien ja oppien vaikutuksilta.

Jumala antaa opettajille kyvyn puhua ylhäältä tulee viisautta sanoina ja siksi heillä on suuri vastuu Jumalan salaisuuksien hoitajina. Sellainen, jota ei ole Jumala koskaan kutsunut tähän opetustehtävään, ei edes tule alkaakaan siihen, koska kaikki opettajat joutuvat kerran vastaamaan Herralle opetuksestaan eli joutuvat tuomittaviksi. Opettajat rakentavat yhtä jakamatonta Kristuksen ruumista apostolien ja profeettojen laskemalle perustukselle.

Väärät opettajat ovat villitsevien henkien valtaamia, julmia susia, pahoja ja petollisia työntekijöitä, häpeällisen voiton tavoittelijoita ja ovat kiinnostuneita vain lampaisten villoista. He ovat ymmärtämättömiä ja riitakysymysten ja sanakiistojen kipeitä ja puhuvat väärää puhetta ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi. He vääristelevät totuutta ja pettävät vilpittömien sydämet. Heitä on ollut aina ja tulee olemaan, mutta Jumalan seurakunta pysyy.

"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut,

ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.

Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku." 2.Piet.2:1-3

Jumala kutsuu itse opettajat tehtävään Voimavaikutuksen kautta tai opettajan, profeetan tai apostolin kautta, Voimavaikutuksen kautta ja muuta tietä Raamattu ei tunne. He valmistuvat vastuulliseen tehtävään Jumalan armon koulussa, ei siis missään teologisessa oppituolissa. Opettajan lahja on virka, ei lahja. Opettajan virka ei perustu ainoastaan lahjoihin, vaan Jumalan kutsumukseen. Opettajalla täytyy olla ensinnäkin opetuksen lahja, yksi ilmestyslähja, joita ovat näyt, unet ja ilmestykset, joita on kolmen tasoisia; avoin, hengellinen ja hurmos näky. Yksi voimalahja, joita ovat terveeksitekemisen lahjat, voimallistentekojen tekemisen lahja ja uskon lahja, joka on niistä suurin. Yksi suusanallinen lahja, joita ovat erikielillä puhumisen lahja, kielenselittämisen armolahja tai profetoimisten armolahja.

Opettajan virkaan tarvitaan enemmän kuin lahjat ja oma kyky. Siihen tarvitaan ennen kaikkea Jumalan tunnustautuminen ja toiminta, Hänen tahtonsa ja kutsunsa. Opettajat ovat miehiä, eivät rakkaita sisaria, vaan jotka ovat saaneet opettamisen armolahjan. Tämä ei ole ns. ilmestyslähja, vaan armolahja, siksi se on jätetty pois tästä luettelosta ja mainitaan armolahjojen joukossa Roomalaiskirjeen luvussa 12.

Jumala ei siis ole tarkoittanut opettajan virkaa vaimoille ja Sana hyvin selkeästi varoittaa, että vaimo ei saisi opettaa seurakunnassa ja eksyttää Herran kansaa.

"Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä; ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimillisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten."

Room.12:4-8

Se on armolahja, joka tekee omistajansa kykeneväksi ymmärtämään Jumalan Sanan opetuksia ja salaisuuksia ja erottamaan Herran tarkoitusperiä, niin se tekee hänet täten kykeneväksi opettamaan myös opillisissa asioissa, sekä tällaiset miehet ovat Jumalan toimesta asetetut seurakuntaan. Opettaja on henkilö, joka on siis saanut opettamisen armolahjan Jumalalta, ja jonka Herra on antanut seurakunnalleen sen rakentumiseksi. Opettajan tehtävä on tulkita toisille ne totuudet, jotka on hänelle ilmaistu ja johtaa Jumalan kansaa ymmärtämään Sanaa, sekä rohkaista heitä itse etsimään ja vastaanottamaan Raamatusta jumallista ilmoitusta. Heidän toimialansa on etupäässä Jumalan lasten keskuudessa ja he koettavat johtaa opetuksellaan uskovia ymmärtämään jumalallista totuutta ja uskosta osattomia ymmärtämään vastaanottamaan pelastuksen evankeliumin.

Opettaminen on siis enemmän tulkintaa, kuin suoraa ilmoitusta Jumalalta. Sitä vastoin profeettojen julistus on enemmän Jumalan suoraa ilmoitusta, kuin tulkintaa.

Jumala on asettanut profeettoja sananpalvelus virkaan. On siis olemassa sekä profeetan lahja sisarillekin, että se samalla on myös virka. Kun profeetta on mies, jonka Jumala on asettanut virkaan seurakunnassaan, on se samalla myös antanut seurakunnalleen sananpalvelusviran. On tehtävä erotus niiden välillä, jotka Henki antaa yksityisille uskoville ja niiden, jotka Herra antaa seurakunnalleen.

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne Hänen jäseniänsä. Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten Hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä.

Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja?

Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu eri kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?

Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.” 1.Kor.12:27-31 Luther 1540; Biblia

Jumala on antanut seurakunnalleen lahjoja, joista mainitaan ensimmäisenä apostolit Voima- eli majesteetti järjestyksessä, sitten profeetat ja opettajat. Se ei merkitse, että Jumala on antanut seurakunnalleen apostolin viran tai opettajan, vaan että Hän on antanut sille henkilölle, jotka ovat apostoleita tai opettajia. Samoin Hän ei ole antanut opettamisen lahjoja seurakunnalleen, vaan ihmisiä olemaan opettajina. Mikä seurakunta tämä on? Se käsittää koko Kristuksen ruumiin, kaikki Jumalan lapset, se on maailman laajuinen ja paikallinen seurakunta, joka on yksi jakamaton Jumalan seurakunta. Tähän seurakuntaan Jumala on asettanut ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi ja kolmansia opettajiksi. ”Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen” - seurakunta ei voi vielä kokoontua yhteen paikkaa, mutta kun seurakunnan Pää, Herra Jeesus tulee takaisin, niin silloin koko Kristuksen ruumis eli seurakunta kokoontuu yhteen ja liittyy Päähän Kristuksen ruumiina.

Opillisista erilaisuuksista syntyneiden vaikeuksien ratkaisu ei ole siinä, että muodostetaan eri joukkoja tai kirkkokuntia erilaisten katsantokantojen mukaan, vaan osoittamalla rakkautta niitä kohtaan, joiden käsitykset eroavat niistä, mitä meillä on. Lempeällä ja kärsivällä opetuksella saatamme vielä auttaa kaikkia pääsemään yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa. Kun me odotamme kärsivällisesti Herran edessä, voi Hän antaa toisille armoa muuttaa katsantokantaansa tai Hän saattaa antaa meille armoa näkemään, ettemme olekaan niin hyviä opettajia kuin luulimme olevamme. Ei mikään niin koettele opettajan hengellisyyttä kuin se, että hänen opetustansa vastustetaan.

Opettajan tulee oppia nöyryyttä, kuten kaikkien muidenkin. Kun he tuntevat asemansa Kristuksen ruumiissa, tulevat he tietämään, ettei jokaiselle ole annettu tehtäväksi päättää oppia koskevissa asioissa. Heidän tulee oppia alistumaan niiden ojennettaviksi, jotka Jumala on varustanut erikoiseen palvelusvirkaan opettamaan Hänen kansaansa. Hengelliset lahjat ja hengellinen kokemus ovat tarpeellisia hengellisessä opetuksessa. Ei jokainen kykene opettamaan Jumalan seurakuntaa ja suutari pysyköön lestissään, eli älköön jokainen teistä pyrkikö opettajiksi, sillä me saamme sitä kovemman tuomion.

Joka opettaa, olkoon ukollinen opetuksessaan!

"Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa." Jaak.3:1-2

"Ja Hän antoi muutamia apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaimme Häneen, joka on Pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen Voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on." Ef.4:11-16 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen
Armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Vannominen

"Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: Älä vanno väärin, ja: Täytä Herralle valasi.

Mutta Minä sanon teille: Älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuini, älkääkään maan kautta, sillä se on Hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki; äläkään vannoka pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiustasi tehdä valkeaksi etkä mustaksi; vaan olkoon teidän puheenne: On, on, tahi: ei, ei. Mitä siihen lisätään, se on pahasta." Matt.5:33-37.

Lähtökohtana vannomiselle eli juhlalliselle vakuudelle on Raamatussa 3. käsky: "Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, Nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka Hänen Nimensä turhaa lausuu". 2.Moos.20:7 Tässä käytetään hebrean kielen verbiä "tisha" alkukielessä, joka tarkoittaa - nostaa, käyttää, lausua; ja "shav", joka on suomeksi - käyttää turhaan, tyhjän, valheellisesti.

Martin Luther opettaa 3.käskystä: "Meidän tulee niin peljätä ja rakastaa Jumalaa, että emme Hänen Nimeään toivota pahaa, vannoka, noidu, valhettele emmekä petä, vaan huudamme Hänen Nimeänsä avuksi kaikessa hädässämme, rukoillemme, ylistämme ja kiitämme sitä".

Hän on saksankielen oppi-isä ja tästä johtuneeksi se, että saksankielessä kaikki substantiivit eli nimisanat kirjoitetaan isolla alkukirjaimella, ettei vahingossakaan Jumalan Nimi tulisi pienellä kirjaimella kirjoitettua. Jumalan kunnioitus.

Mitä tämä käsky sitten kieltää? Vannomisenko?

Kolmas käsky kieltää kaikenlaisen turhan ja tyhjän valan, joka tarkoittaa esimerkiksi sellaisia valoja, kuten "tänään on maanantai", sillä se on itsestään selvä asia. Sama koskee ihmisten välisiä riitoja, jossa he vannoskelevat turhaan ja kiroilevat. Herran pyhää Nimeä ei saa käyttää lihallisesti, vaan se tulee pyhittää. Pyhä tarkoittaa erotettua kaikesta turhasta ja tyhjästä ja se tulee olla Jumalan kunniaksi.

Pitäkäämme Herramme Nimi korkeasti pyhänä!

Myös käsky tarkoittaa Jumalan Nimen kaikenlaista väärinkäyttöä tai valheellista käyttöä esim. valaa vannottaessa.

"Älkää vannoka väärin Minun Nimeeni, ettet häpäisisi Jumalasi Nimeä. Minä olen Herra." 3.Moos.19:12

Samoin sananlaskuissa toteaa viisas Salomo, että valheellinen todistaja hukkuu. Myös apostoli Paavali sanoo, että valapattokset eivät peri taivasten valtakuntaa.

Tässä hebrean kielen verbissä "nasha" - nostaa, käyttää, lausua, joka viittaa vannomisen yhteydessä tapahtuvaan käden nostamiseen, kohottamiseen.

"Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se ei pelastu.

Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se hukkuu." Snl.19:5,9

"Valheellinen todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puhua." Snl.21:28

3. Käsky ei siis kiellä oikeaa valaa ja juhlallista vakuutta. Itse Herrakin usein vahvistaa Sanansa valalla itsensä kauttansa, koska Hänellä

ei ole ketään suurempaa, kenen kautta vanhoisi, Hebr.6:13-18. Valalla Jumala sitoo itsensä Sanaansa ja Hän vahvistaa patriarkoille antamansa lupaukset valalla, 1.Moos.50:24, samoin kuningas Daavidille lupauksensa, Ps.89:35-38.

Kieltäkö käsky vannomisen ja tekikö Jumala syntiä vanhoessaan valan tai juhlallisen vakuuden? Samoin vanhan liiton pyhät?

Vala antaa juhlallista vakavuutta sanoille silloin kun Jumala liittyy valan sisältöön. Kerran lausuttua valaa ei voi perua.

Pyhän Jumalan Nimen mainitseminen valan, lupauksen tai vakuuden yhteydessä merkitsee sitä, että Jumalalle luovutetaan velvollisuus ja vastuu puuttua tilanteeseen. Jumala puuttui väriin ja valheellisiin valoihin ankarasti ja rankaisi siitä, mutta ei ole koskaan rangaissut totisesta ja oikeasta valasta.

"En Minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on Minun huuliltani lähtenyt.

Minä olen kerran vannonut pyhyytteni kautta, ja totisesti, Minä en Daavidille valhettele: 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja hänen valtaistuimensa on Minun edessäni niinkuin aurinko, se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'." Sela." Ps.89:35-38

"Hän sanoi minulle: "Tämä on kirous, joka käy yli kaiken maan. Sillä tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.

Minä lasken sen irti, sanoo Herra Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin, joka vannoo väärin Minun Nimeeni. Se jää sisälle hänen kotiinsa ja kalvaa sen loppuun asti, sekä sen puut että sen kivet." Sak.5:3-4

"Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi Hän itse kauttansa, koska Hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vanna, ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla Minä sinut siunaan, ja enentämällä Minä sinut enennän"; ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli.

Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.

Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että Hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti Hän sen valalla, että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta." Hebr.6:13-18

Uudessa Testamentissa Jeesus itse näyttää tunnustaneen esivallan oikeuden vaatia valaa myöntyessään siihen Suuren neuvoston edessä. 3.Moos.5:1- ; Matt.26:63-64.

Myös apostoli Paavali käytti tarvittaessa oikein valaa ja juhlallista vakuutta, esim. 2.Kor.1:23; 11:31; Gal.1:20; 1.Tess.5:27 ja 1.Tim.5:22.

"Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille". (1.Tess.5:27) Samoin Jeesuskin toteaa: "Täytä Herralle valasi", eikä näin ollen kiellä laillista valaa ja juhlallista vakuutta maallisessa oikeudenkäynnissä.

Jokaisen uskovankin tulee olla lailliselle laille ja järjestykselle alamainen ja todistaa tarvittaessa oikeudessa lain mukaisesti ja puhua totta asiassa. Myös todistaessa Herrastaan uskomattomalle tulee uskovan

kertoa koko totuus rakkaudessa mitään lisäämättä tahi jättämättä tahi taivuttelematta Jumalan kunniaksi. Matt.5:33

"Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se hukkuu." Snl.19:9

Jumala on kristityn omalletunnolle aina niin todellinen ja läheinen, että esiintyipä hän itsensä tai toisen puolesta, hänen puheensa ja toimintansa on yhtä vilpittöntä ja luotettavaa, kuin jos puheeseen ja toimintaan liittyisi juhlallinen vala. Riittää, että kristitty myöntää tai kieltää, niinkuin Jeesuskin opetti: "On, on, tahi ei, ei".

"Uskollinen todistaja on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, on petosta täynnä." Snl.14:25

Jumalan seurakunnassa valaa ei tarvita, mutta sen sijaan yhteiskunnassa, jossa suurin osa ihmisistä ei ole tosi uskovia, valaa ei voida poistaa, eikä pitää vääränä. Vala ja juhlallinen vakuus kuuluu edelleen lailliseen yhteiskuntajärjestykseen ja se on Jumalan säätämä esivallalle. Tämä koskee myös ns. virkavalvoja, kuten lääkäreitä, tuomareita, poliiseja, ministereitä jne.

"Daavidin virsi. Herra, kuka saa vieraila Sinun majassasi, kuka asua Sinun pyhällä vuorellasi?

Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämässään totuutta; joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi; joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju." Ps.15

"Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoo Hänen pyhässä paikassansa? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, joka ei halaja turhuutta eikä vanna väärin. Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta". Ps.24:3-5 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Jumalan rauhaa! Shalom!

Ri 101 17. Luku. Perättömästä lausumasta

"Jos se, jota oikeudessa on kuulusteltu todistajana tai asiantuntijana, on tahallansa vastoin parempaa tietoansa antanut perättömän lausuman tahi laillisetta syyttä salannut jotakin, joka hänen tietensä olisi asiaa valaissut, rangaistakoon vankeudella.

Jos lausuma oli valalla tai vastaavalla vakuutuksella vahvistettu tahi kerta kaikkiaan tehdyn valan nojalla annettu, olkoon rangaistus (kuritushuonetta) enintään neljä vuotta taikka, kun asianhaarat ovat erittäin lieventävät, vankeutta." 1.§.(29.7.1948/577)

Näin sanoo Suomen Laki perättömästä lausumasta eli väärästä valasta.

Oikeus voi kuulla todistajaa myös joissakin tapauksissa ns. todistelutarkoituksessa ja silloin on kysymyksessä oikeudellisesti ei-oikeuskelpoinen henkilö tai jokin juu laillinen seikka.

Suomen Laki velvoittaa jokaista, jonka oikeus määrää todistajaksi, saapumaan paikalle, jopa uhkasakon nojalla. Jos todistaja ei sittenkään

saavu paikalle, niin oikeus voi määrätä todistajan säilytettäväksi oikeusputkaan oikeuden istuntoon saakka, jolloin poliisiviranomainen tuo hänet saliin kuultavaksi ajallaan. Todistajalla on lain mukaan oikeus saada todistajan palkkio kaikkine laillisine kuluineen. Rikosasioissa se maksetaan usein valtion varoista ja on aivan oikein ottaa tämä verovapaa palkkio vastaan.

Kuritusluonerangaistus muunnetaan nykyisin vankeustuomioksi vähintään kuudeksi kuukaudeksi ja perättömästi lausumasta eli väärästä valasta saa aina vähintään puoli vuotta ehdotonta vankeutta ja törkeissä tapauksissa aina kahdeksaan vuoteen vankeutta.

Laki tuntee myös rangaistuksen koventamisperusteet kuin myös lieventävät asianhaarat. Jos todistajan on ollut esim. jokin asiantuntija tai virkamiesasemassa oleva henkilö, niin silloin rangaistus on asteikon yläpäässä tai jos syytön on tuomittu vankeusrangaistukseen tai syyllinen liian ankaraan vankeusrangaistukseen. Tekoa tullaan arvioimaan lievänä, tavallisena tai törkeänä rikoksena.

Uskovallakin on lain mukainen velvollisuus tarvittaessa olla todistajana, mitään pelkäämättä, varsinkin suurissa rikosasioissa, ja kertoa vain totuus mitään lisäämättä, vähentämättä tai taivuttelematta.

Tuomarikin noudattaa Herran Jeesuksen antamaa kuulustelutaktiikkaa kuulusteltaessa todistajaa oikeudessa: "On, on tahi ei, ei" periaatetta, selvittäessään tapahtuneet tosiasiat esim. jostakin rikoksesta. Kaikkivaltias Jumalakin tulee noudattamaan tätä kuulustelu periaatetta viimeisenä päivänä, aivan kuten syntiin lankeemuksessa paratiisissa kuulusteltaessa Adamia ja Eevaa.

Itsekin olen ollut useita kertoja oikeudessa ja kerran olen nähnyt ja kuullut omin korvin, kuinka uskovakin voi kovan paikan tullen valehdella oikeudessa vaikkapa tehdyn valan alla. Tätä olen suuresti ihmetellyt, kuinka joku uskaltaa valehdella tehdyn valan alla ja siten tulla Raamatun mukaisesti valapattoseksi ja Jumalan tuomion alaiseksi. Tämä kerta liittyi harvinaiseen tapaukseen, jossa kolme todistajaa oli tehnyt yhtä pitävän väärän valan ja siten suunnitelleet rikoksen. Jumalan pelko on ainut, joka varjelee niin uskovan kuin uskosta osattomankin puhumaan totta tehdyn valan alla. Enemmän tulee peljätä Jumalaa kuin ihmisiä.

Lopuksi totean, että uskovakin voi tehdä aivan Raamatun kokonaisvaltaisen ilmoituksen mukaisesti todistajan valan tahi juhlallisen vakuutuksen oikeudessa tahi ennen virkaan tai johonkin tehtävään vaadittavan virkavalan.

Herra Jeesus ei siis kumonnut laillista oikeuden määräämää todistajan valaa vuorisaarnassaan, vaan siellä on kirjoitettuna: "Täytä Herralle valasi". Samoin ei Kaikkivaltias Jumalakaan tehnyt syntiä tehdessään valan tai apostoli Paavali, kun valittiin seurakunnalle vanhimmat. Matt.5:5:33-37; 1.Tim.5:19-21

Todistajan vala on lähtöisin Raamatusta maalliseen oikeuden käyntiin ja se on aivan Raamatun mukainen. Samoin koko uusi liittokin, joka on Hänen veressään on Jumalan vannonut, että se kestää iankaikkisesti ja se on peruuttamaton ja laillinen ja pysyy voimassa aina ja iäti, jonka takajaksi Herra Jeesus on tullut.

"En Minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on Minun huuliltani lähtenyt.

Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta, ja totisesti, Minä en Daavidille valhettele: 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja Hänen valtaistuimensa on Minun edessäni niinkuin aurinko, se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'." Sela. Ps.89:35-38

"Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, mutta tämä Hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka Hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" - niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut."

Näin Kaikkivaltias Jumalakin todistaa ja Hänen todistuksensa on tosi. Hebr.7:17-22 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen